

Ministry of Labour

สถานการณ์แรงงานปี 2549

(มกราคม – ธันวาคม 2549)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 5

ISSN 1905-6907

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

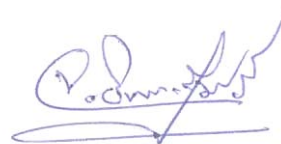
กระทรวงแรงงาน

คำนำ

กระทรวงแรงงานได้จัดทำสถานการณ์แรงงานขึ้น อันเป็นผลจากการลงนามในคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงแรงงาน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน ตัวชี้วัดที่ 3.3 ร้อยละความสำเร็จของการนำเสนอรายงานสถานการณ์แรงงานรายไตรมาสและประจำปี โดยการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ทำทนายสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานนี้ ได้ดำเนินการเป็นปีที่ 2 ต่อเนื่องจากจากปีงบประมาณ 2549 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลด้านเศรษฐกิจและแรงงานที่สำคัญ ข้อมูลตัวชี้วัดภาวะแรงงาน รวมถึงข่าวสาร บทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงาน อาทิ แรงงานไทยในต่างประเทศ เก็บข่าวมาฝาก ผลงานวิจัยที่น่าสนใจในคอลัมน์สารพันงานวิจัย เป็นต้น เพื่อมุ่งหวังเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป

รายงานสถานการณ์แรงงาน กำหนดจัดทำเป็นรายไตรมาสและประจำปี ฉบับนี้เป็นรายงานประจำปี 2549 ซึ่งเป็นการรายงานข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2549 เพื่อให้รายงานสถานการณ์แรงงาน สามารถเผยแพร่ได้ทันตามกำหนดเวลา กระทรวงแรงงานจึงได้ใช้ข้อมูลเบื้องต้นหรือข้อมูลประมาณการของหน่วยงานต่าง ๆ มาประกอบการวิเคราะห์จัดทำรายงาน ทั้งนี้ กระทรวงแรงงาน ได้เผยแพร่สถานการณ์แรงงานทุกไตรมาสที่จัดทำขึ้นใน Website ของกระทรวงแรงงาน โดยสามารถติดตามรายละเอียดสถานการณ์แรงงานทุกฉบับได้จาก Website www.mol.go.th

ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์แรงงานฉบับนี้ เป็นผลมาจากความร่วมมือในการสนับสนุนข้อมูลของหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม และหน่วยงานภายนอก อาทิ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฯลฯ ร่วมด้วย กระทรวงแรงงานจึงขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ณ โอกาสนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสถานการณ์แรงงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป

(นายจุฑาวัช อินทรสุศรี)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

กุมภาพันธ์ 2550

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	1
ภาวะเศรษฐกิจโดยรวม	5
สถานการณ์แรงงาน	7
➤ กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน	7
➤ การส่งเสริมการมีงานทำ	14
♣ การจัดหางานในประเทศ	14
♣ ความต้องการแรงงานภาคเอกชน	20
♣ แรงงานต่างด้าว	24
♣ แรงงานไทยในต่างประเทศ	27
➤ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	29
➤ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ	32
♣ การตรวจแรงงาน	32
♣ การแรงงานสัมพันธ์	37
♣ การเลิกจ้างแรงงาน	40
♣ การสวัสดิการแรงงาน	41
➤ การประกันสังคม	41
ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน	46
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	56
ตารางภาคผนวก	57

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและแรงงาน

ปี 2549 มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ภาวะเศรษฐกิจ

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าโดยรวมทั้งปี 2549 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.0 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 4.6 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 0.2 ของ GDP และ อัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.8 และปี 2550 เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.0 - 5.0 โดยมีค่ากลางเท่ากับ 4.5 ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในปี 2549 โดยที่อัตราการว่างงานยังต่ำประมาณร้อยละ 1.8 อัตราเงินเฟ้อลดลงเป็นร้อยละ 3.0 - 3.5

สถานการณ์ด้านแรงงาน

ประชากรและกำลังแรงงาน ประชากรมีจำนวน 65.28 ล้านคน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 36.42 ล้านคน ผู้มีงานทำ 35.68 ล้านคน ผู้ว่างงาน 0.55 ล้านคน ผู้รอฤดูกาล 1.9 แสนคน

การมีงานทำ ผู้มีงานทำจำนวน 14.08 ล้านคน หรือร้อยละ 39.45 ทำงานในภาคเกษตร ผู้มีงานทำ จำนวน 21.61 ล้านคน หรือร้อยละ 60.55 ทำงานนอกภาคเกษตร โดยทำงานในสาขาการผลิตมากที่สุด จำนวน 5.58 ล้านคน หรือร้อยละ 15.64 รองลงมาคือ การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ จำนวน 5.51 ล้านคน หรือร้อยละ 15.44 และผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาดำรงระดับประถมศึกษา จำนวน 12.14 ล้านคน หรือร้อยละ 34.02

การว่างงาน ผู้ว่างงานทั่วประเทศมีประมาณ 5.5 แสนคน หรือมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.51 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราการว่างงานสูงสุดคือร้อยละ 1.66 รองลงมาคือภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร และ ภาคใต้ มีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.60 1.54 และ 1.45 ตามลำดับ ภาคที่มีอัตราการว่างงานน้อยที่สุดคือ ภาคกลาง มีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.27 และระดับการศึกษาที่มีผู้ว่างงานสูงสุด คือระดับอุดมศึกษา จำนวน 1.35 แสนคน หรือร้อยละ 24.74 ของผู้ว่างงานทั้งหมด

แรงงานนอกระบบ มีผู้ทำงานอยู่ในแรงงานนอกระบบจำนวน 21.8 ล้านคน หรือร้อยละ 61.5 โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจะทำงานในภาคเกษตรจำนวน 12.55 ล้านคน หรือร้อยละ 57.50 นอกภาคเกษตร 9.27 ล้านคน หรือร้อยละ 42.5 โดยอุตสาหกรรมที่มีแรงงานนอกระบบสูงสุดคือการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จำนวน 3.72 ล้านคน หรือร้อยละ 39.70 รองลงมาคือโรงแรมและภัตตาคาร จำนวน 1.7 ล้านคน หรือร้อยละ 18.18 ส่วนอาชีพที่มีการทำงานนอกระบบสูงสุดคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านเกษตรและประมง จำนวน 11.37 ล้านคน หรือร้อยละ 52.10 สำหรับด้านการศึกษา แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 9.75 ล้านคน หรือร้อยละ 44.69

ผู้สูงอายุ จากข้อมูลล่าสุดปี 2548 พบว่ามีผู้สูงอายุที่อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 2.6 ล้านคน หรือร้อยละ 38.8 ของผู้สูงอายุทั้งหมด โดยกลุ่มผู้สูงอายุที่มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน 1.7 ล้านคน หรือร้อยละ

65.2 ของผู้สูงอายุที่มีงานทำทั้งหมดและอาชีพ ที่ทำส่วนใหญ่มีอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้าน เกษตรและประมง จำนวน 1.52 ล้านคน หรือ ร้อยละ 58.57 ของผู้สูงอายุที่มีงานทำทั้งหมด สำหรับการว่างงานของผู้สูงอายุในปี 2548 มี จำนวน 5,500 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ของ ผู้สูงอายุทั้งหมด

การบริการจัดหางานในประเทศ ในช่วง ปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม) ปี 2549 นายจ้าง/สถานประกอบการได้แจ้งตำแหน่งงานว่าง จำนวน 603,395 อัตรา โดยมีผู้สมัครงาน 391,962 คน ตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่จะกระจุกตัวในเขตพื้นที่ภาคกลาง ร้อยละ 36.65 (221,164 อัตรา) ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมดและการบรรจุงาน จะมีอัตราบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างร้อยละ 27.12 ซึ่งภาคที่มีการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างสูงสุดคือ ภาคเหนือ ร้อยละ 53.7 รองลงมาคือภาคใต้ ร้อยละ 51.11 ส่วนตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือ ปวช. – ปวส./อนุปริญญา มีความต้องการ ร้อยละ 37.87 (228,518 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา และปริญญาตรี ร้อยละ 33.22 (200,456 อัตรา) และร้อยละ 15.6 (94,109 อัตรา) ตามลำดับ ส่วนอาชีพที่มีการบรรจุงานมากที่สุด คือ อาชีพงานพื้นฐานต่าง ๆ ร้อยละ 33.6 (54,994 คน) และอุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด คือ การผลิต ร้อยละ 43.55 (262,784 อัตรา)

การจ้างงานภาคเอกชน กรมการจัดหางาน ได้รวบรวมความต้องการแรงงานภาคเอกชน จากหนังสือพิมพ์ 8 ฉบับ ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ ไทยโพสต์ มติชน วัฏจักร ฐานเศรษฐกิจ ผู้จัดการรายสัปดาห์ บางกอกโพสต์ และสมัครด่วน พบว่า ในช่วงตลอดปี 2549 มีสถานประกอบการ จำนวน 2,913 แห่ง แจ้งความต้องการแรงงาน

38,013 อัตรา อาชีพที่ต้องการแรงงานสูงสุด คือ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้า และตลาด จำนวน 7,652 อัตรา หรือร้อยละ 20.13 ส่วนอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 7,985 อัตรา หรือร้อยละ 21.0 และมีความต้องการแรงงานในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 16,675 อัตรา หรือร้อยละ 43.87

แรงงานต่างด้าว ที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน ข้อมูล เดือนธันวาคม 2549 มีจำนวน 168,643 คน แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เป็นประเภทชั่วคราว จำนวน 82,950 คน รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวประเภทมาตรา 12 (ยกเว้นมติ ครม.) จำนวน 45,069 คน ประเภทส่งเสริมการลงทุน จำนวน 26,241 คน และประเภทตลอดชีพ 14,423 คน ตามลำดับ โดยแรงงานต่างด้าวสัญชาติญี่ปุ่นมีมากที่สุด จำนวน 22,976 คน หรือร้อยละ 14.9 (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ)

สำหรับแรงงานต่างด้าวตามมติ คณะรัฐมนตรี เป็นแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ มาทำงานเป็นการชั่วคราว 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว เขมร เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงาน ในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 724,995 คน ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) แรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติ ครม. 16 พฤษภาคม 2549 มีจำนวน 460,014 คน 2) แรงงานต่างด้าวที่อนุญาตทำงานตามมติ ครม. 20 ธันวาคม 2548 และ 16 พฤษภาคม 2549 จำนวน 208,562 คน 3) แรงงานต่างด้าว ที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติและได้รับวีซ่าพร้อม ใบอนุญาต จำนวน 49,214 คน 4) แรงงาน ต่างด้าวจากประเทศลาว กัมพูชา ที่เข้ามา ทำงานโดยกฎหมาย MOU จำนวน 7,205 คน

แรงงานไทยในต่างประเทศ ในช่วงปี 2549 มีผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศจำนวน 182,717 คน โดยแรงงานที่ทำงานในต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและเป็นแรงงานระดับไร้ฝีมือ ส่วนวิธีการเดินทางพบว่าไปโดยบริษัทจัดหางานส่งมีมากที่สุด จำนวน 68,185 คน หรือร้อยละ 42.39 และไปโดยวิธี Re-Entry มีจำนวน 57,281 คน หรือร้อยละ 35.61 และ ส่วนภูมิภาคที่แรงงานไทยไปทำงานส่วนใหญ่จะกระจุกตัวในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ไต้หวัน เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ จำนวน 118,630 คน หรือร้อยละ 73.75 ของแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน มีการฝึกอบรมเข้าทำงานจำนวน 19,166 คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกอบรมเข้าทำงานสูงสุด คือ ช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน 4,974 คน หรือร้อยละ 25.95 รองลงมา คือ ช่างเครื่องกล จำนวน 4,005 คน หรือร้อยละ 20.90

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2550 มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำนวน 103,888 คน โดยกลุ่มอาชีพที่ฝึกยกระดับฝีมือสูงสุด คือ กลุ่มธุรกิจและบริการ จำนวน 40,683 คน หรือร้อยละ 39.16 รองลงมา คือ กลุ่มช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน 26,370 คน หรือร้อยละ 25.38 มาตรฐานฝีมือแรงงานมีการทดสอบทั้งสิ้น 44,562 คน โดยการทดสอบมาตรฐานฝีมือแห่งชาติมีการทดสอบมากที่สุด จำนวน 41,459 คน หรือร้อยละ 93.04 รองลงมา คือ การทดสอบมาตรฐานเฉพาะสถานประกอบการ จำนวน 2,762 คน หรือร้อยละ 6.20 และทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานต่างประเทศ จำนวน 341 คน หรือร้อยละ 0.77

การคุ้มครองแรงงาน จากการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น 44,358 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน 2,046,448 คน ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็กต่ำกว่า 10 คน ร้อยละ 54.41 โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.22 ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย

- สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีร้อยละ 17.78 และสถานประกอบการขนาด 1-4 คน มีสัดส่วนการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายมากที่สุด คือร้อยละ 24.83

- เรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายมากที่สุด คือ เรื่องข้อบังคับในการทำงานมีร้อยละ 47.2 รองลงมาคือ การจ่ายค่าจ้าง วันหยุด และค่าล่วงเวลาและค่าทำงาน และค่าจ้างขั้นต่ำ

- ประเภทอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 37.07 รองลงมาคือ การผลิตและโรงแรม ภัตตาคาร ร้อยละ 32.66 และร้อยละ 7.65 ตามลำดับ

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน มีการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น 19,820 แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจจำนวน 1,333,032 คน พบว่าสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยจำนวน 17,163 แห่ง หรือร้อยละ 86.59 ปฏิบัติไม่ถูกต้อง จำนวน 2,657 แห่ง หรือร้อยละ 13.14 โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องมากที่สุด ได้แก่ ประเภทการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน ร้อยละ 30.77 รองลงมาคือ การผลิต ร้อยละ 22.73 และการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา ร้อยละ 10.71 ตามลำดับ

การเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้ง ในช่วงปี 2549 มีการแจ้งข้อเรียกร้อง 230 แห่ง 242 ครั้ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 130,755 คน เป็นกิจการเอกชน 221 แห่ง หรือร้อยละ 96.09 ส่วนหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ พบว่าการแจ้งข้อเรียกร้อง 5 แห่ง หรือร้อยละ 2.17 และข้อเรียกร้องสามารถยุติได้โดยระบบทวิภาคี 196 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 110,076 โดยสามารถตกลงกันเอง 130 แห่ง ถอนข้อเรียกร้อง 1 แห่ง และอื่น ๆ 9 แห่ง

สำหรับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นมีจำนวน 60 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 25,531 คน โดยพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานสามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทแรงงานจนยุติได้จำนวน 56 แห่ง หรือร้อยละ 93.33 ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 23,275 คน และยังไม่ยุติจำนวน 4 แห่ง มีลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 2,256 คน

การเลิกจ้างแรงงาน มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ จำนวน 22,058 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 191,790 คน ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก 1-9 คน โดยมีสัดส่วนร้อยละ 88.10 ของสถานประกอบการที่เลิกจ้างทั้งหมด ลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน 37,406 คน หรือร้อยละ 19.50 ของจำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด โดยประเภทกิจการที่มีการเลิกจ้างสูงสุด คือ ประเภทการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ จำนวน 3,457 แห่ง หรือร้อยละ 15.67 รองลงมาคือ ประเภทร้านค้าปลีก เบ็ดเตล็ด การค้าอื่น ๆ จำนวน 2,564 แห่ง หรือร้อยละ 11.62 และร้านอาหารโรงแรม ห้องเช่า จำนวน 1,735 แห่ง หรือร้อยละ 7.87

การสวัสดิการ มีการส่งเสริมให้บริการด้านสวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด 7,388 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 607,528 คน ดำเนินการพัฒนาเด็กปฐมวัยศูนย์

เด็กเล็กวิทยาลัยอาชีวศึกษาในพระบรมราชูปถัมภ์ 2 แห่ง ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม และจังหวัดสมุทรปราการ มีบุตรหลานของผู้ใช้แรงงานได้รับการพัฒนาเลี้ยงดูจำนวน 1,261 คน การให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ 17 แห่ง ผู้ใช้แรงงานได้รับบริการ 29,173 คน ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงานให้แก่ายจ้าง ลูกจ้าง จำนวน 106 ครั้ง 4,564 คน และจัดการวางแผนงาน มีผู้ใช้แรงงานได้รับประโยชน์ 127,878 คน สนับสนุนเทคนิคและวิชาการสวัสดิการด้านแรงงาน 46 แห่ง 1,342 คน และส่งเสริมมาตรฐานการบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานประกอบการ 3 แห่ง 165 คน

การประกันสังคม ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2549 พบว่ามีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน 375,705 แห่ง ผู้ประกันตนทั้งสิ้น 8,537,801 คน และมีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาลจำนวน 150 แห่ง ร้อยละ 55.76 ของสถานพยาบาลทั้งหมด และสถานพยาบาลเอกชน 119 แห่ง ร้อยละ 44.24 ของสถานพยาบาลทั้งหมด

กองทุนประกันสังคม ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน 2549 มีเงินกองทุน 431,367 ล้านบาท จำนวนผู้ใช้บริการมีจำนวน 1,759,845 คน หรือร้อยละ 20.01 ของผู้ประกันตนทั้งหมด ประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร มีจำนวน 1,095,775 คน หรือร้อยละ 62.27 ของผู้ใช้บริการทั้งหมด สำหรับปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่า การจ่ายเงินกรณีเจ็บป่วยมีการจ่ายเงินสูงสุด ถึง 16,011.38 ล้านบาท หรือร้อยละ 54.17 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวม

ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2549 และ
แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2550

โดยรวมทั้งปี 2549 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 5.0 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 4.6 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 0.2 ของ GDP และอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.8

ในสามไตรมาสแรก เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 5.3 โดยมีแรงสนับสนุนจากปริมาณการส่งออกซึ่งขยายตัวสูงในครึ่งแรกของปีและช่วยชดเชยการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวช้าลงกว่าในปี 2548 เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และราคาน้ำมันที่สูง และความเชื่อมั่นประชาชนภาคธุรกิจลดลงเนื่องจากสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ อย่างไรก็ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจรายไตรมาสแสดงว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่อง จากการที่การใช้จ่ายและการลงทุนของภาคเอกชนที่ชะลอตัวลง ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสุทธิสินค้าและบริการเริ่มชะลอตัวในไตรมาสที่สาม ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นเป็นผลมาจากการที่ฐานการส่งออกในครึ่งหลังปี 2548 สูงขึ้นมากตามการฟื้นตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่ฐานการนำเข้าในครึ่งหลังปี 2548 ชะลอลงจากการที่ภาครัฐร่วมมือกับภาคเอกชนบริหาร

การนำเข้าเหล็ก ทองคำ และ น้ำมัน ให้มีเสถียรภาพมากขึ้น

โดยรวม 3 ไตรมาสแรกสาขาการผลิตและบริการที่เชื่อมโยงกับการส่งออกได้รับประโยชน์จากสถานการณ์เศรษฐกิจมากกว่าผู้มียุติประโยชน์และสาขาเศรษฐกิจในประเทศ

เครื่องชี้เศรษฐกิจล่าสุดในเดือนตุลาคม 2549 แสดงว่าเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มชะลอตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี โดยที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนยังคงชะลอตัวแม้ว่าความเชื่อมั่นจะปรับตัวดีขึ้น อัตราเงินเฟ้อลดลง และอัตราดอกเบี้ยมีทิศทางที่ชัดเจนมากขึ้น แต่คาดว่านักลงทุนจะยังชะลอการลงทุนไปจนกว่าจะเห็นความชัดเจนของรัฐธรรมนูญและรัฐบาลชุดต่อไป รวมทั้งความชัดเจนในเรื่องการลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ประกอบกับประชาชนส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วมที่ทำให้ผลผลิตพืชผลเสียหาย ส่งผลให้ราคาอาหารและพืชผักสูงขึ้นและมีผลกระทบต่อรายได้ นอกจากนี้ราคายางพาราซึ่งเป็นปัจจัยเพิ่มรายได้ที่สำคัญของเกษตรกรในช่วงครึ่งปีแรกของปีก็ชะลอตัวลงอย่างรวดเร็ว

สำหรับแรงกระตุ้นการใช้จ่ายของครัวเรือนในไตรมาสสุดท้ายส่วนหนึ่งมาจากการใช้จ่ายในการเยี่ยมชมมหกรรมพืชสวนโลก ซึ่งจะช่วยชดเชยผลกระทบน้ำท่วมได้บางส่วน สำหรับการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐนั้นจะชะลอตัวเนื่องจากยังเป็นการใช้จ่ายตามกรอบ

งบประมาณปี 2549 และภาคราชการต้องบริหารเงินสดด้วยความระมัดระวังในช่วงที่รอการประการใช้ พ.ร.บ. งบประมาณ 2550

ในด้านการส่งออก โดยเฉลี่ยจะยังขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีแต่คาดว่าจะชะลอตัวลงเล็กน้อยเนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวมากขึ้นในช่วงปลายปี การนำเข้ามีแนวโน้มเร่งตัวมากขึ้นภายหลังจากที่ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบลดลงใน 3 ไตรมาสแรก และมีการลดการสะสมสินค้าคงคลังลง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากค่าเงินบาทที่แข็งขึ้น

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2550 จากสถานการณ์เศรษฐกิจในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2549 ที่ผ่านมามีว่า เศรษฐกิจยังมีการขยายตัวได้ดี พื้นฐานของเศรษฐกิจไทยมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ เมื่อพิจารณาจากเครื่องชี้วัดต่างๆ อาทิ อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง แรงกดดันอัตราเงินเฟ้อลดลงมากซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาทำให้สินเชื่อชะลอตัวและราคาน้ำมันที่ลดลงตั้งแต่เดือนสิงหาคม อัตราดอกเบี้ยเริ่มทรงตัว ความเชื่อมั่นต่อพื้นฐานเศรษฐกิจไทยทำให้เงินทุนไหลเข้ามาตลาดทุนไทยเพิ่มขึ้น รวมทั้งความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่เดือนกันยายน ปัจจัยบวกเหล่านี้จะสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในปี 2550

อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยเสี่ยงและประเด็นที่ต้องระมัดระวังในปี 2550 ทั้งปัจจัยภายนอกและข้อจำกัดภายในประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยภาวการณ์ชะลอตัวของ

เศรษฐกิจโลก ปัญหาการขาดดุลของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่อาจจะรุนแรงมากขึ้นและเป็นแรงกดดันให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนลง และราคาน้ำมันที่อาจจะเพิ่มสูงขึ้นและมีความผันผวนเนื่องจากยังมีข้อจำกัดด้านการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

ดังนั้นในปี 2550 เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.0 -5.0 โดยมีค่ากลางเท่ากับ 4.5 ต่ำกว่าการขยายตัวร้อยละ 5.0 ในปี 2549 เล็กน้อย เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านการส่งออกจากภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัว ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้น และมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้าที่เข้มงวดมากขึ้น และการลงทุนภาคเอกชนจะยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่เนื่องจากนักลงทุนส่วนหนึ่งจะยังชะลอการลงทุนออกไปเพื่อรอความชัดเจนของรัฐบาลชุดต่อไป สำหรับนักลงทุนต่างชาตินั้นจะรอความชัดเจนในเรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัติธุรกิจต่างด้าวทั้งในเรื่องสิทธิการออกเสียงและความเป็นเจ้าของของชาวต่างชาติ และการยกเลิกการควบคุมธุรกิจบางประเภทให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนได้ รวมทั้งโครงการลงทุนภาครัฐที่คาดว่าจะมีความพร้อมในการเบิกจ่ายได้ในครึ่งหลังของปี แต่เศรษฐกิจจะยังมีเสถียรภาพ โดยที่อัตราการว่างงานยังต่ำประมาณร้อยละ 1.8 อัตราเงินเฟ้อลดลงเป็นร้อยละ 3.0 -3.5 เนื่องจากราคาน้ำมันลดลง ค่าเงินบาทแข็งขึ้น และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ชะลอตัว ประกอบกับการใช้จ่ายครัวเรือนยังค่อนข้างทรงตัว ดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลเล็กน้อยประมาณร้อยละ 0.1-0.5 ของ GDP

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาส 3 แลงข่าว 4 ธันวาคม 2549)

สถานการณ์ แรงงาน

สถานการณ์แรงงานปี 2549 ช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2549 ขอนำเสนอข้อมูลในประเด็นต่างๆ ตามลำดับคือ

- 1) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- 2) การส่งเสริมการมีงานทำ
- 3) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- 4) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ
- และ 5) การประกันสังคม

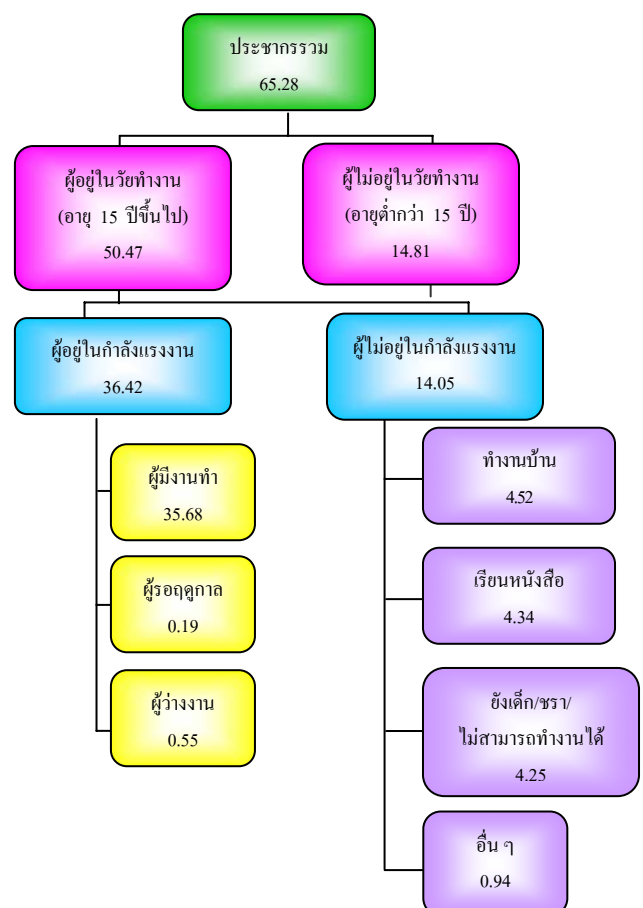
1) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน

ข้อมูลกำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน เป็นข้อมูลผลสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนและนำเสนอข้อมูลเป็นรายเดือน และรายไตรมาส เพื่อให้สถานการณ์แรงงานฉบับนี้ออกเผยแพร่ได้ทันตามกำหนดเวลา กระทรวงแรงงานจึงได้นำข้อมูลจากผลการสำรวจรายไตรมาสของสำนักงานสถิติแห่งชาติดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (โดยนำผลรวมข้อมูลทั้ง 4 ไตรมาสหาร 4 จะได้ข้อมูลเฉลี่ย ปี 2549) เพื่อนำเสนอเป็นข้อมูล ปี 2549 ผลการศึกษาวิเคราะห์จึงเป็นค่าประมาณการหรือค่าเบื้องต้น ปรากฏรายละเอียดดังนี้ ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2549 ประเทศไทยมีประชากรเฉลี่ยทั้งสิ้น 65.28 ล้านคน โดยสัดส่วนเพศชายมีน้อยกว่าเพศหญิงเล็กน้อย กล่าวคือ เพศชาย

มีจำนวน 32.05 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 49.1 ขณะที่เพศหญิงมี 33.23 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 50.9 (รายละเอียดปรากฏตามตารางภาคผนวกที่ 1) โดยประชากรทั้งหมดพบว่าเป็นผู้อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไปมีจำนวน 50.47 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 77.31 ขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปีมี 14.81 ล้านคน (ร้อยละ 22.69)

แผนภูมิ 1 โครงสร้างประชากรปี 2549

หน่วย : ล้านคน

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

ในกลุ่มผู้อยู่ในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป) จำนวน 50.47 ล้านคน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 36.42 ล้านคน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 35.68 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 97.97 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ขณะที่เป็นผู้ว่างงาน 5.5 แสนคน หรือร้อยละ 1.51 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานและผู้รอฤดูกาลมีจำนวน 1.9 แสนคน (ร้อยละ 0.52) เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำระหว่างเพศในช่วงปีนี้ (มกราคม – ธันวาคม 2549) จะพบว่าเพศชายมีอัตราส่วนของการมีงานทำ หรืออัตราการจ้างงานใกล้เคียงเพศหญิง (คำนวณจากผู้มีงานทำจำแนกเพศต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานจำแนกเพศ) กล่าวคือเพศชายมีอัตราร้อยละ 98.08 ขณะที่เพศหญิงมีร้อยละ 97.83 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่าอัตราการมีงานทำ ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตราร้อยละ 97.97 นั่นหมายความว่าในปี 2549 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 100 คน จะมีงานทำประมาณ 97-98 คน ซึ่งอัตราการจ้างงานในภาพรวมปีนี้มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับปีที่แล้วที่มีร้อยละ 97.58

ส่วนอัตราว่างงานซึ่งคำนวณจากผู้ว่างงานต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตรา 1.51 โดยชายจะมีอัตราการว่างงานสูงกว่าหญิงเล็กน้อย กล่าวคือเพศชายร้อยละ 1.57 ขณะที่เพศหญิงร้อยละ 1.44 ทั้งนี้ อัตราการว่างงานในปีนี้ต่ำกว่าปีที่แล้วที่มีอัตราว่างงานภาพรวมร้อยละ 1.83 สำหรับตัวเลขในกลุ่มของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งมีจำนวน 14.05 ล้านคน พบว่าเป็นผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ และเด็ก คนชราที่ไม่สามารถทำงานได้ โดยมีสัดส่วน คือร้อยละ 4.52 4.34 และ 4.25 ตามลำดับ รายละเอียดตามตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรจำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน ปี 2549

หน่วย : ล้านคน

สถานภาพแรงงาน	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรรวม	32.05	33.23	65.28
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	24.48	25.99	50.47
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	19.79	16.63	36.42
- ผู้มีงานทำ	19.41	16.27	35.68
- ผู้ว่างงาน	0.31	0.24	0.55
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	0.07	0.12	0.19
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	4.69	9.36	14.05
- ทำงานบ้าน			4.52
- เรียนหนังสือ			4.34
- ยังเด็ก ชรา / ไม่สามารถทำงานได้			4.25
- อื่น ๆ			0.94
ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี	7.56	7.25	14.81
อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน	98.08	97.83	97.97
อัตราว่างงาน	1.57	1.44	1.51

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

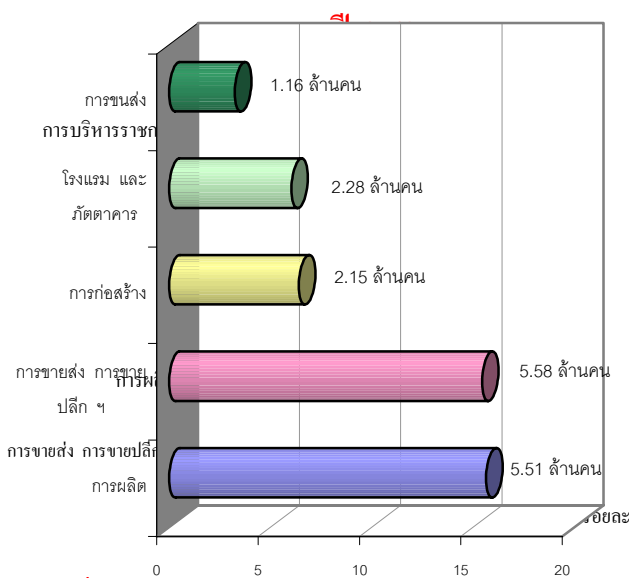
หมายเหตุ :

1. อัตราการจ้างงานต่อกำลังแรงงาน = $\frac{\text{ผู้มีงานทำ} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$
2. อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$
3. ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

สำหรับผู้มีงานทำ 35.68 ล้านคน พบว่าทำงานในภาคเกษตรกรรม 14.08 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 39.45 ของผู้มีงานทำทั้งหมด ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 21.60 ล้านคน (ร้อยละ 60.55 ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในสาขาการผลิตสูงสุดจำนวน 5.58 ล้านคน ร้อยละ 15.64 ของผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมทั้งหมด รองลงมาคือ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม

ยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ฯ มี 5.51 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 15.44 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร 2.28 ล้านคน ร้อยละ 6.40 สาขาการก่อสร้าง 2.15 ล้านคน ร้อยละ 6.03 และสาขาการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ 1.16 ล้านคน ร้อยละ 3.24 (ตารางภาคผนวก 2 และแผนภูมิ 2)

**แผนภูมิ 2 ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภท
อุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรกรรม 5 อันดับแรก**

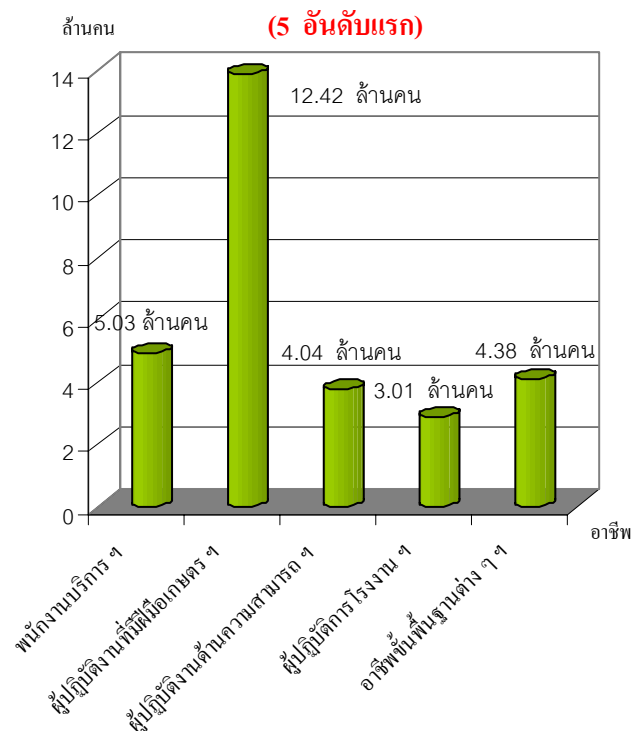
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพในปี 2549 พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรกคือ 1) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและการประมง จำนวน 12.42 ล้านคน ร้อยละ 34.82 2) พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด 5.03 ล้านคน ร้อยละ 14.09 3) อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและให้บริการ 4.38 ล้านคน ร้อยละ 12.27 4) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง 4.04 ล้านคน ร้อยละ

11.33 และ 5) ผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ 3.01 ล้านคน ร้อยละ 8.45 (รายละเอียดตามตารางภาคผนวกที่ 3 และแผนภูมิ 3)

แผนภูมิ 3 ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ ปี 2549

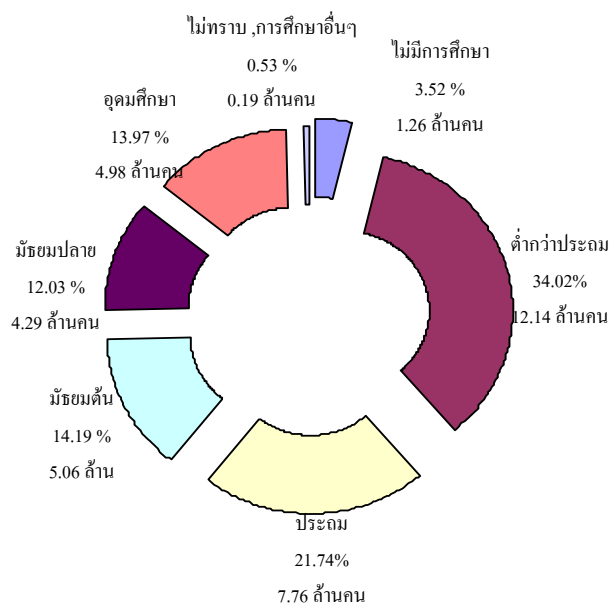
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

หากศึกษาถึงระดับการศึกษาของผู้มีงานทำพบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาดำรงระดับประถมศึกษาจำนวน 12.14 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 34.02 รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและอุดมศึกษา คือมีจำนวน 7.76 ล้านคน (ร้อยละ 21.74) 5.06 ล้านคน (ร้อยละ 14.19) และ 4.98 ล้านคน (ร้อยละ 13.97) ตามลำดับ

แผนภูมิ 4 ผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา

ปี 2549

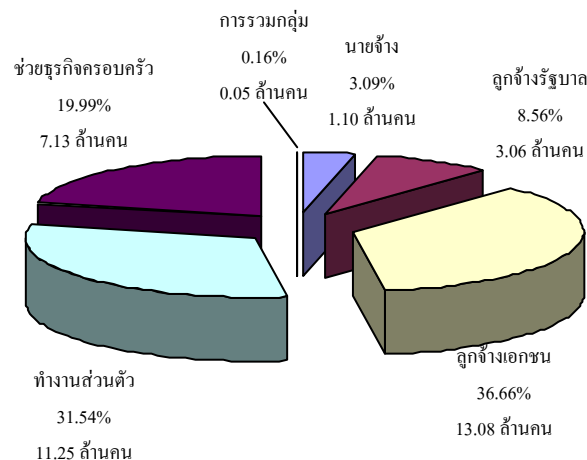
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

ในด้านสถานภาพการทำงานของผู้มีงานทำ พบว่าส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างเอกชน กล่าวคือ ร้อยละ 36.66 (13.08 ล้านคน) เป็นลูกจ้าง เอกชน รองลงมาทำงานส่วนตัวและช่วยธุรกิจครอบครัว มีอัตราร้อยละ 31.54 (11.25 ล้านคน) และร้อยละ 19.99 (7.13 ล้านคน) ตามลำดับ ส่วนผู้มีงานทำที่มีสถานภาพเป็นนายจ้างมีเพียงร้อยละ 3.09 (1.10 ล้านคน) นอกจากนี้ยังพบว่าการรวมกลุ่มมีร้อยละ 0.16 (0.05 ล้านคน)

แผนภูมิ 5 ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี 2549

การทำงาน ปี 2549

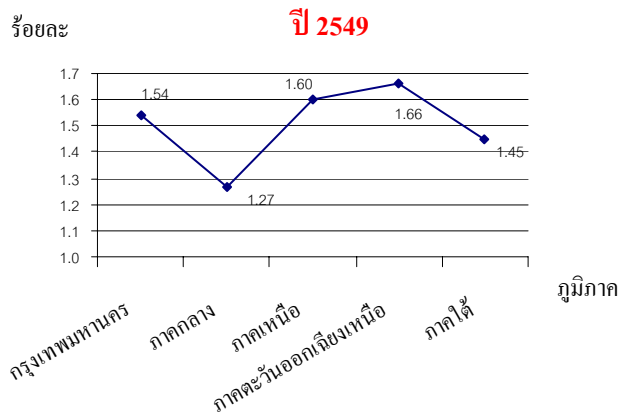
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

ในประเด็นของผู้ว่างงาน พบว่าจำนวนผู้ว่างงานทั่วประเทศมีประมาณ 5.5 แสนคน โดยภูมิภาคที่มีจำนวนผู้ว่างงานสูงสุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 1.92 แสนคน รองลงมาคือภาคกลางและภาคเหนือ ประมาณ 1.18 แสนคน และ 1.05 แสนคน ตามลำดับ ภูมิภาคที่มีผู้ว่างงานน้อยที่สุดคือ ภาคใต้ จำนวนประมาณ 7.09 หมื่นคน แต่เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานโดยการคำนวณจากจำนวนผู้ว่างงานต่อกำลังแรงงานปัจจุบันหรือผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จะพบว่าอัตราการว่างงานภาพรวมของประเทศในปี 2549 มีอัตราร้อยละ 1.51 เป็นอัตราที่ลดลงจากปีที่แล้ว ซึ่งมีอัตรา 1.83 และเมื่อพิจารณาสัดส่วนผู้ว่างงานแต่ละภูมิภาคต่อกำลังแรงงานในแต่ละภูมิภาคจะพบว่า ภูมิภาคที่มีอัตราการว่างงานสูงสุดเฉลี่ยตลอดปี 2549 ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตรารว่างงานร้อยละ 1.66 รองลงมาคือภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร และ ภาคใต้

มีอัตรา 1.60 1.54 และ 1.45 ตามลำดับ ส่วนภาคที่มีอัตราการทำงานน้อยที่สุดในปีนี้คือภาคกลางมีอัตราร้อยละ 1.27 (แผนภูมิ 6)

แผนภูมิ 6 อัตราว่างงานจำแนกตามภูมิภาค

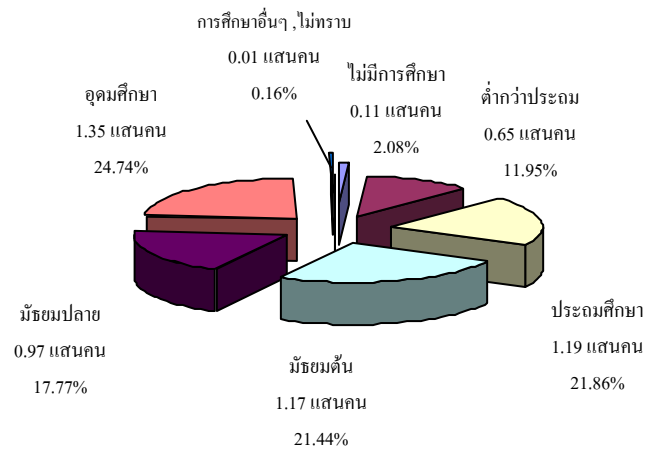
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : 1. ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

$$2. \text{ อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$$

นอกจากนี้ยังพบว่าระดับการศึกษาที่มีผู้ว่างงานสูงสุดในปี 2549 นี้คือระดับอุดมศึกษามีจำนวน 1.35 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 24.74 ของผู้ว่างงานทั้งหมด รองลงมาคือระดับประถมศึกษา 1.19 แสนคน (ร้อยละ 21.86 ของผู้ว่างงานทั้งหมด) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1.17 แสนคน (ร้อยละ 21.44)

แผนภูมิ 7 ผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานจำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2549

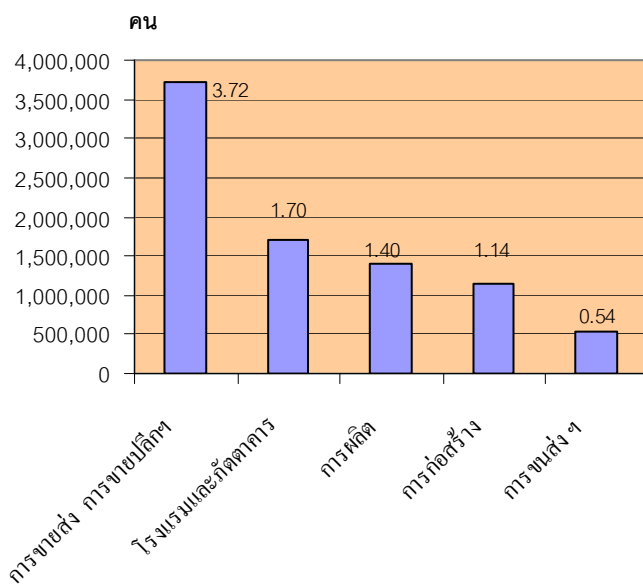
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 4 ไตรมาสของปี 2549

สำหรับแรงงานนอกระบบ ปี 2549 จากผลการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าปัจจุบันผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 21.8 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยภูมิภาคที่มีจำนวนผู้มีงานทำนอกระบบแรงงานมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 8.7 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 40.11 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด รองลงมาคือภาคเหนือ 4.7 ล้านคน (ร้อยละ 21.54) ทั้งนี้แรงงานนอกระบบเหล่านี้จะทำงานในภาคเกษตรเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือมีจำนวน 12.55 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 57.50 ขณะที่นอกภาคเกษตรมี 9.27 ล้านคน (ร้อยละ 42.5) ซึ่งกลุ่มนอกภาคเกษตรนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน 3.72 ล้านคน (ร้อยละ 39.70) 2) โรงแรมและภัตตาคาร 1.7

ล้านคน (ร้อยละ 18.18) 3) การผลิต 1.4 ล้านคน (ร้อยละ 14.95) 4) การก่อสร้าง 1.14 ล้านคน (ร้อยละ 12.20) และ 5) การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม จำนวน 0.54 ล้านคน (ร้อยละ 5.76) (รายละเอียดปรากฏในตารางภาคผนวกที่ 5)

แผนภูมิ 8 ผู้ที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมนอกภาคเกษตร

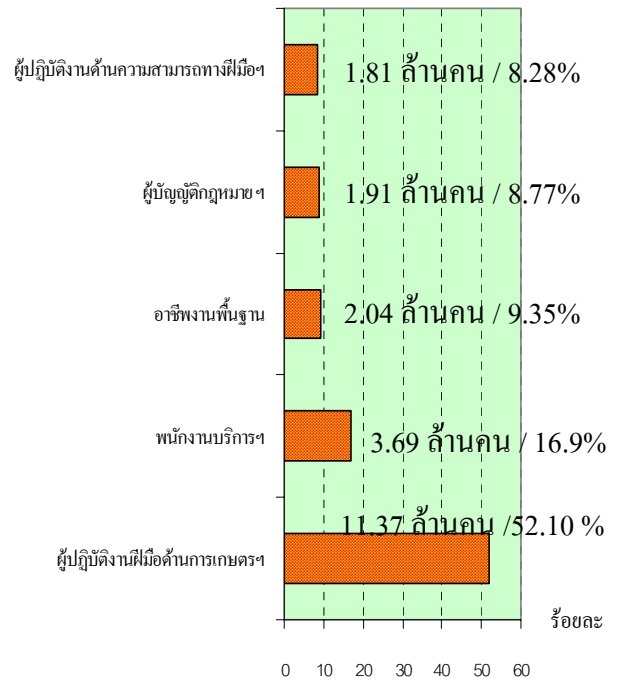

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบจำแนกตามอาชีพ พบว่ามีงานทำในอาชีพต่าง ๆ สูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านเกษตรและประมง จำนวน 11.37 ล้านคน (ร้อยละ 52.10) 2) พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด 3.69 ล้านคน (ร้อยละ 16.9) 3) อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ด้านการขายและบริการ 2.04 ล้านคน (ร้อยละ 9.35) 4) ผู้บัญญัติกฎหมาย ผู้จัดการ จำนวน 1.91 ล้านคน (ร้อยละ 8.77) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถ

ทางฝีมือและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง 1.81 ล้านคน (ร้อยละ 8.28)

แผนภูมิ 9 จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอาชีพ ปี 2549

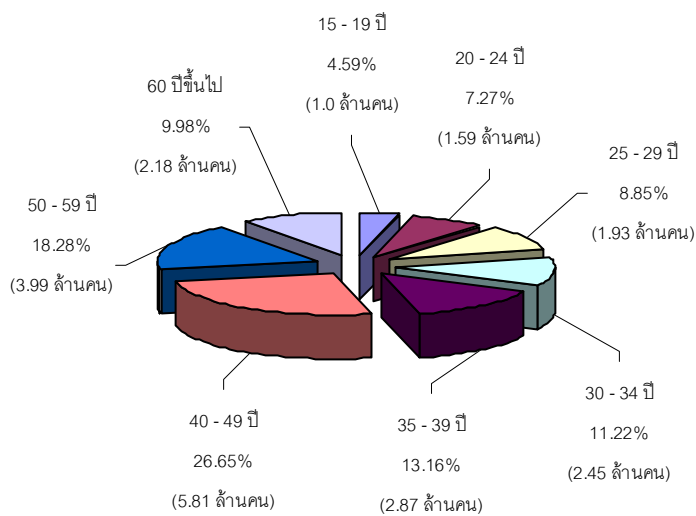

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอายุ พบว่าส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 40—49 ปี กล่าวคือ ผู้มีอายุ 40—49 ปี มีจำนวน 5.81 ล้านคน (ร้อยละ 26.65) รองลงมาคือผู้มีอายุ 50—59 ปี มีจำนวน 3.99 ล้านคน (ร้อยละ 18.28) และอายุ 35—39 ปี จำนวน 2.87 ล้านคน (ร้อยละ 13.16) ส่วนช่วงอายุ 15—19 ปี มีน้อยที่สุด 1.0 ล้านคน (ร้อยละ 4.59)

แผนภูมิ 10 จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ

จำแนกตามอายุ ปี 2549

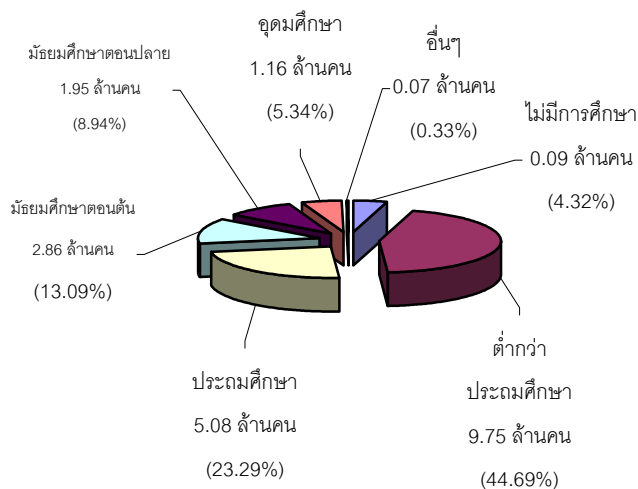

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับการด้านการศึกษา พบว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา คือมีจำนวน 9.75 ล้านคน (ร้อยละ 44.69) รองลงมาคือระดับประถมศึกษา จำนวน 5.08 ล้านคน (ร้อยละ 23.29) และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.86 ล้านคน (ร้อยละ 13.09)

แผนภูมิ 11 ผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ

จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2549

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับการด้านการมีงานทำในกลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งหมายถึงผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลล่าสุดในปี 2548 พบว่าผู้สูงอายุที่อยู่ในกำลังแรงงานมีประมาณ 2.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 38.8 ของผู้สูงอายุทั้งหมด ขณะที่ผู้สูงอายุที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีประมาณ 4.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 61.2 ของผู้สูงอายุทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ชรา ไม่สามารถทำงานได้มีร้อยละ 81.43 ของผู้สูงอายุที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ทั้งนี้ในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีงานทำหรืออยู่ในกำลังแรงงานส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 1.7 ล้านคน (ร้อยละ 65.2 ของผู้สูงอายุที่มีงานทำ) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมี 0.9 ล้านคน (ร้อยละ 34.8) เมื่อพิจารณาด้านอาชีพพบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและประมงมีจำนวน 1.52 ล้านคน (ร้อยละ 58.57 ของผู้สูงอายุที่มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาเป็นพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด 0.31 ล้านคน (ร้อยละ 12.07) และหากพิจารณาผู้สูงอายุที่มีงานทำตามสภาพการทำงาน พบว่าร้อยละ 60.3 (1.56 ล้านคน) เป็นผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว รองลงมาคือช่วยธุรกิจครัวเรือน และเป็นลูกจ้างเอกชน โดยมีสัดส่วนร้อยละ 20.0 (0.52 ล้านคน) และร้อยละ 13.1 (0.34 ล้านคน) ตามลำดับ สำหรับการว่างงานของผู้สูงอายุในปี 2548 มีจำนวน 5,500 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ของผู้สูงอายุทั้งหมด

**ตาราง 2 จำนวนผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศและ
สถานภาพแรงงาน ปี 2548**

หน่วย : พันคน

ข้อมูลผู้สูงอายุ	ชาย	หญิง	จำนวน รวม (คน)
ประชากรผู้สูงอายุ	3,013.2	3,706.5	6,719.7
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	1,535.5	1,068.9	2,604.4
ผู้มีงานทำ	1,529.2	1,062.3	2,591.5
1) ภาคเกษตรกรรม			1,690.4
2) นอกภาคเกษตรกรรม			901.0
ผู้ไม่มีงานทำ	3.7	1.8	5.5
ผู้รอฤดูกาล	2.5	4.9	7.4
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	1,477.8	2,637.5	4,115.3
1) ทำงานบ้าน	27.7	575.0	602.7
2) ขรา ไม่สามารถทำงานได้	1,323.7	2,027.2	3,350.9
3) อื่น ๆ	126.4	35.3	161.7

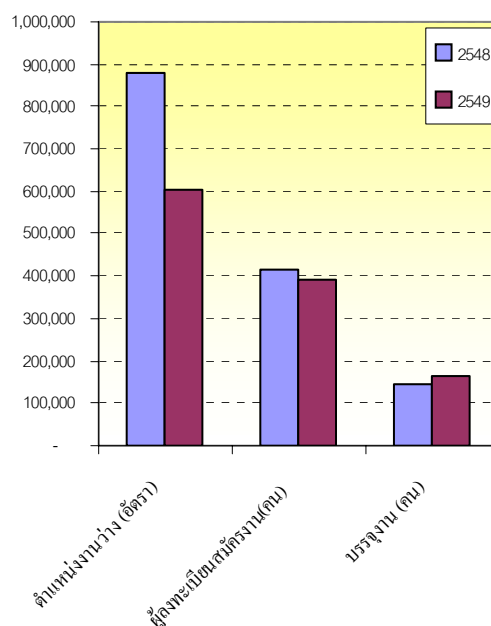
2) การส่งเสริมการมีงานทำ

2.1 การจัดหางานในประเทศ

ภารกิจการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ เป็นภารกิจหลักของกระทรวงแรงงาน ซึ่ง ดำเนินการโดยกรมการจัดหางาน การส่งเสริมการ มีงานทำในรูปแบบการจัดหางานมีทั้งการหางาน ในประเทศและต่างประเทศ โดยการจัดหางานใน ประเทศในช่วงปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) มีตำแหน่งงานว่างที่นายจ้างแจ้งความ ต้องการแรงงานผ่านกรมการจัดหางานทั้งสิ้น 603,395 อัตรา ซึ่งมีสัดส่วนที่ลดลงร้อยละ 31.47 จากปี 2548 ที่มีจำนวนตำแหน่งงานว่าง 880,447 อัตรา ในส่วนของผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ปีนี้พบว่ามี 391,962 คน ลดลงร้อยละ 5.18 จากปีที่แล้วที่มีจำนวน 413,389 คน ขณะที่ ผู้ได้รับการบรรจุงานในปี 2549นี้มีจำนวน 163,657 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.34 จากปี

2548 ที่มีจำนวน 145,677 คน ทั้งนี้ การที่ จำนวนตำแหน่งงานว่าง ในปีนี้มีสัดส่วนที่ลดลง น่าจะมีสาเหตุมาจากในปีที่ผ่านมาสภาพ เหตุการณ์บ้านเมืองมีความวุ่นวาย สับสน อึมครึม ไม่มีเสถียรภาพ เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย เช่น การปฏิรูปการปกครอง เหตุการณ์ก่อการร้าย ใน 3 จังหวัดภาคใต้ เหตุการณ์วาระเปิดตาม ที่ ต่าง ๆ การเผาโรงเรียน ประกอบกับภัย ธรรมชาติต่าง ๆ ที่ถาโถมเข้ามา เช่น น้ำท่วม รวมทั้งภาวะและมาตรการทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น ภาวะค่าเงินบาทแข็งตัว ผลกระทบจากราคาน้ำมัน การกั้นเงินสำรอง 30% ของนักลงทุน เป็นต้น เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการชะลอ การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพื่อรอความมั่นใจใน เหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อการตัดสินใจลงทุน แต่ ตัวเลขการบรรจุงานที่เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 12.34 น่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่ทำให้เห็นว่าปริมาณ การว่างงานจะลดลงนั่นเอง

**แผนภูมิ 12 เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง/การ
สมัครงาน/การบรรจุงาน ปี 2548 - ปี 2549**

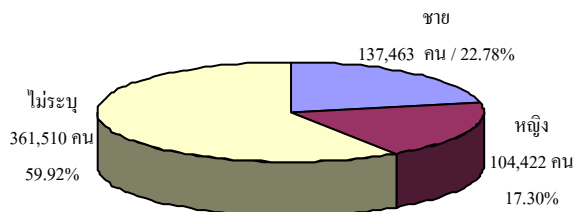

ที่มา : กรมการจัดหางาน

สำหรับตำแหน่งงานว่างปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) นี้พบว่าเป็นชาย 137,463 อัตราคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 22.78 ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงมี 104,422 อัตรา (ร้อยละ 17.3) และไม่ระบุเพศ 361,510 อัตรา ร้อยละ 59.92 การที่ตำแหน่งงานว่างกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้างพิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ

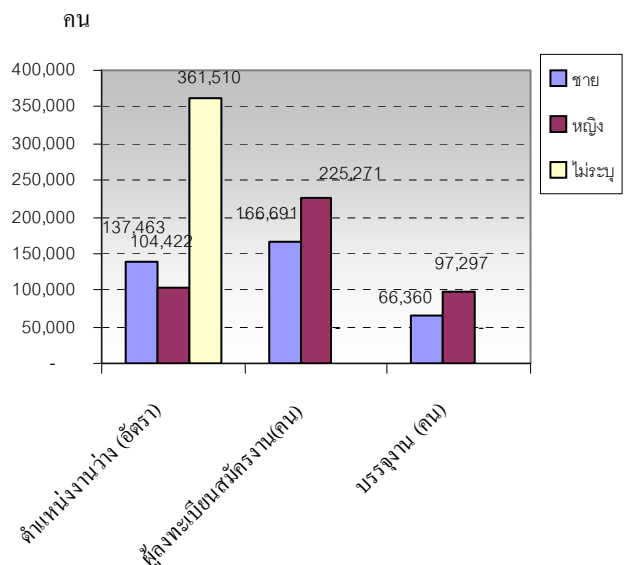
แผนภูมิ 13 ตำแหน่งงานว่างแยกตามเพศ ปี 2549

ที่มา : กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้มาลงทะเบียนสมัครงานในปี 2549 ที่พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 391,962 คน เป็นชาย 166,691 คน คิดเป็นร้อยละ 42.53 และเป็นหญิง 225,271 คน คิดเป็นร้อยละ 57.47 และการบรรจุงานมีผู้ได้รับการบรรจุให้มีงานทำทั้งสิ้น 163,657 คน โดยสัดส่วนของเพศหญิงจะได้รับการบรรจุงานมากกว่าเพศชาย กล่าวคือผู้บรรจุงานที่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วนร้อยละ 59.45 (97,297 คน) ขณะที่เพศชายมีร้อยละ 40.55 (66,360 คน) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สอดคล้องกับจำนวนผู้สมัครงานที่มีเพศหญิงมากกว่าชาย

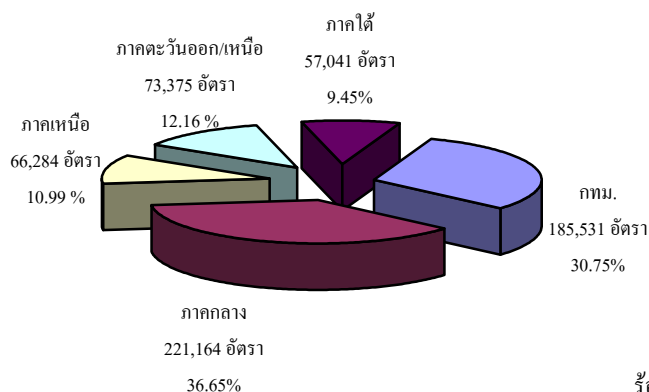
แผนภูมิ 14 ตำแหน่งงานว่าง / ผู้สมัครงาน/ และการบรรจุงานจำแนกตามเพศ ปี 2549

ที่มา : กรมการจัดหางาน

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบตามพื้นที่ จะพบว่าตำแหน่งงานว่างจะกระจุกตัวในเขตพื้นที่ภาคกลางซึ่งมีถึงร้อยละ 36.65 (221,164 อัตรา) ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด ทั้งนี้เป็นเพราะสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจต่าง ๆ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตภาคกลาง ได้แก่ จังหวัด สมุทรปราการ ปทุมธานี สมุทรสาคร พระนครศรีอยุธยา จึงทำให้มีความต้องการแรงงานมาก รองลงมาคือกรุงเทพมหานครร้อยละ 30.75 (185,531 อัตรา) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 12.16 (73,375 อัตรา) น้อยที่สุดคือพื้นที่ภาคใต้มีตำแหน่งงานว่างร้อยละ 9.45 (57,041 อัตรา) ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้จึงส่งผลกระทบต่อตำแหน่งงานว่าง

**แผนภูมิ 15 ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามภูมิภาค
ปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549)**

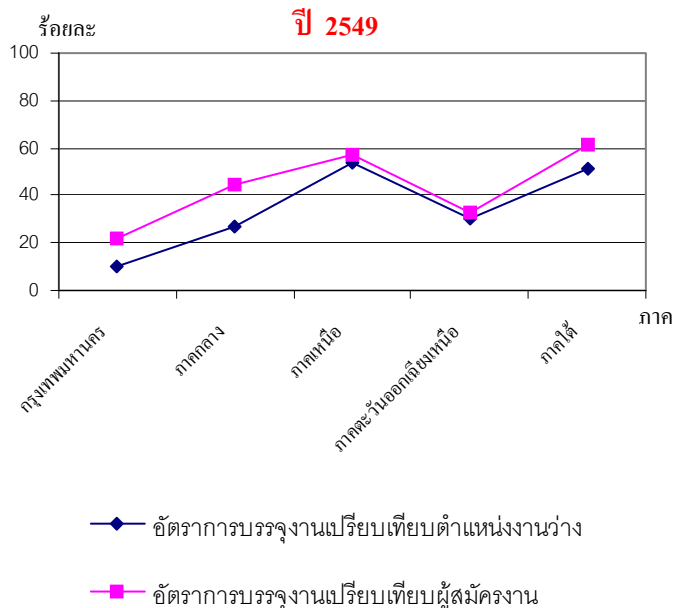
ที่มา : กรมการจัดหางาน

ในส่วนการสมัครงานปี 2549 ภูมิภาคที่มีการสมัครงานสูงสุดสอดคล้องกับตำแหน่งงานว่างคือ ภาคกลาง ร้อยละ 33.24 (130,305 คน) รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 21.52 (84,335 คน) น้อยที่สุดคือภาคใต้ ร้อยละ 12.18 (47,715 คน) สำหรับผลการบรรจรมีการบรรจรมานในพื้นทีภาคกลางสูงสุดคือ ร้อยละ 35.78 (58,560 คน) รองลงมาคือภาคเหนือร้อยละ 21.75 (35,593 คน) และภาคใต้ ร้อยละ 17.82 (29,155 คน) (รายละเอียดปรากฏในตารางภาคผนวก 6)

เมื่อคำนวณหาอัตราการบรรจรมีการเปรียบเทียบตำแหน่งงานว่างพบว่า มีอัตราการบรรจรมีการบรรจรมีต่อตำแหน่งงานว่างภาพรวมร้อยละ 27.12 โดยภาคที่มีอัตราการบรรจรมีต่อตำแหน่งงานว่างสูงสุดคือ ภาคเหนือ ร้อยละ 53.7 รองลงมาคือภาคใต้ร้อยละ 51.11 ขณะที่กรุงเทพมหานครมีอัตราการบรรจรมีต่อตำแหน่งงานว่างต่ำสุดคือร้อยละ 9.86 หากเปรียบเทียบผู้ได้รับบรรจรมีกับผู้สมัครพบว่า ภาพรวมมีอัตราร้อยละ 41.75 โดยภาคใต้มีอัตราการ

บรรจรมีเมื่อเทียบกับผู้สมัครงานสูงสุดคือร้อยละ 61.10 รองลงมาคือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราร้อยละ 56.86 44.94 และ 32.93 ตามลำดับ ส่วนกรุงเทพมหานครมีอัตราการบรรจรมีต่อผู้สมัครงานน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 21.68

**แผนภูมิ 16 อัตราการบรรจรมีเปรียบเทียบ
ตำแหน่งงานว่าง / ผู้สมัครงาน จำแนกตามภาค
ปี 2549**

ที่มา : กรมการจัดหางาน
หมายเหตุ :

1. อัตราการบรรจรมีต่อผู้สมัครงาน = $\frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจรมี} \times 100}{\text{ผู้สมัครงาน}}$
2. อัตราการบรรจรมีต่อตำแหน่งงานว่าง = $\frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจรมี} \times 100}{\text{ตำแหน่งงานว่าง}}$

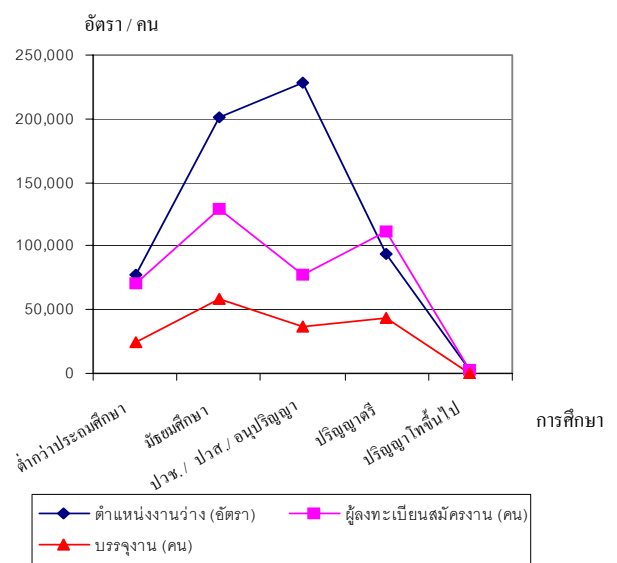
หากพิจารณาอัตราการบรรจรมีต่อผู้สมัครงานข้างต้นจะพบว่าผู้สมัครงานได้รับการบรรจรมีในภาพรวม ยังไม่ถึงกึ่งหนึ่งของผู้สมัครงาน (41.75%) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับตำแหน่งงานว่างที่พบว่ามีเพียงร้อยละ 27.12 ซึ่งแสดงว่ายังมีตำแหน่งงานว่างอีกมากที่หาคนทำงานไม่ได้ จึงอาจจะเป็นประเด็นที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของแรงงานที่ผลิตออกมายังไม่

เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ หรือ ตลาดแรงงาน การผลิตคนที่ผ่านมาผลิตตาม กระแสความต้องการของเด็กหรือตามความต้องการของสถานศึกษาไม่ได้เชื่อมโยงระหว่าง อุตสาหกรรมและวิชาการจึงต้องมีการออกแบบ (Redesign) หลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงาน ระบบการศึกษาในยุคนี้จึงต้องปรับเปลี่ยนให้ทันกระแสโลก มิฉะนั้นจะเกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา

ในส่วนตำแหน่งงานว่างตามระดับ การศึกษาปี 2549นี้พบว่า ตำแหน่งงานว่าง มากกว่าร้อยละ 80 เป็นตำแหน่งงานในระดับ ปวช. – ปวส./ อนุปริญาลงมา ตำแหน่งงานว่างระดับปริญญาโทขึ้นไปเป็นระดับที่มีความ ต้องการน้อยมาก โดยเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ตำแหน่งงานว่างระดับที่ต้องการสูงสุดคือ ปวช./ปวส. อนุปริญา มีความต้องการร้อยละ 37.87 (228,518 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับ มัธยมศึกษา และปริญญาตรี โดยมีสัดส่วนร้อยละ 33.22 (200,456 อัตรา) และร้อยละ 15.6 (94,109 อัตรา) ตามลำดับ ตำแหน่งงานว่างระดับ ประถมศึกษามีสัดส่วนร้อยละ 12.85 (77,510 อัตรา) สำหรับระดับปริญญาโทขึ้นไปมีสัดส่วน น้อยที่สุด เพียงร้อยละ 0.46 (2,802 อัตรา) แสดง ให้เห็นว่าขณะนี้ตลาดแรงงานมีความต้องการคน ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีสูง การผลิตคนใน ระดับสูงจึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับ ความต้องการที่แท้จริงเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการทำงานต่ำ กว่าระดับตามมา ขณะที่ผู้สมัครงานส่วนใหญ่เป็น ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสูงสุดคือ ร้อยละ 33.01 (129,391 คน) รองลงมาเป็นระดับ ปริญญาตรีจำนวน 111,821 คน (ร้อยละ 28.53)

และระดับ ปวช./ปวส./อนุปริญา มีร้อยละ 19.78 (77,512 คน) และผู้บรรจงานระดับมัธยมศึกษา มีการบรรจงานมากที่สุดจำนวน 58,035 คน (ร้อยละ 35.46) เมื่อเทียบกับระดับการศึกษาอื่น ๆ รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี คือร้อยละ 26.62 (43,567 คน) และระดับปวช./ปวส./อนุปริญา มีร้อยละ 22.67 (37,096 คน)(ตารางภาคผนวก 7)

**แผนภูมิ 17 ตำแหน่งงานว่าง/ผู้สมัครงาน/บรรจงาน
จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2549**

ที่มา : กรมการจัดหางาน

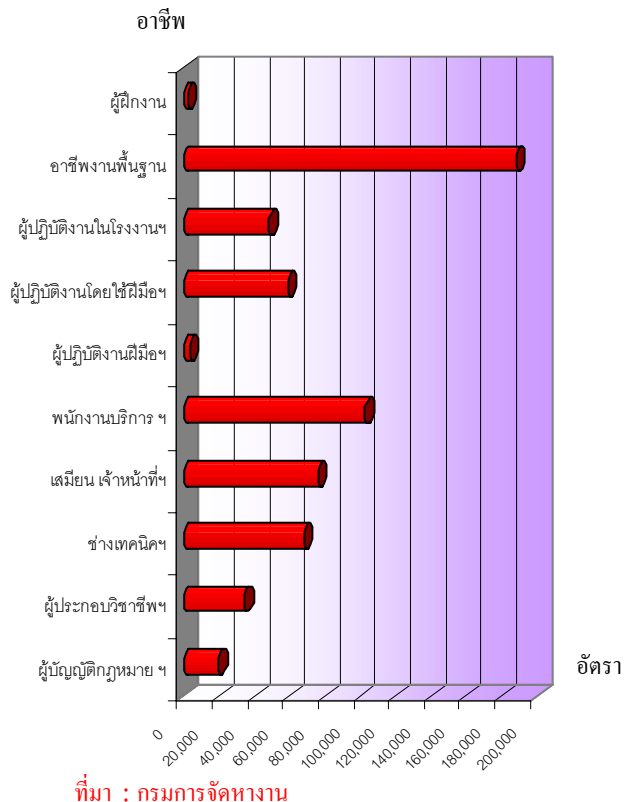
จากแผนภูมิข้างต้น ประเด็นที่น่าสังเกต คือ ตำแหน่งงานว่างทุกระดับการศึกษา มีสัดส่วนสูงกว่าผู้สมัครงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระดับปวช. ปวส. อนุปริญา สัดส่วน ตำแหน่งงานว่างสูงกว่าผู้สมัครงานมาก ขณะที่ ระดับปริญญาตรีกลับพบว่าตำแหน่งงานว่าง มีน้อยกว่าจำนวนผู้สมัครงาน ฉะนั้น ระบบ การศึกษาต้องเร่งผลิตคนในระดับ ปวช. ปวส. อนุปริญาเพื่อรองรับตลาดแรงงานควบคู่กับ การสร้างค่านิยมในเรื่องการศึกษาให้เยาวชน เห็นคุณค่าของการศึกษาระดับปวช. หรือ

อาชีพศึกษาว่าไม่ได้ด้อยไปกว่าระดับปริญญาตรี และยังสามารถหางานได้มากและง่ายกว่า เนื่องจากเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มากกว่านั่นเอง ที่ผ่านมาเยาวชน มีค่านิยมและให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สูงมาก เมื่อตำแหน่งงานที่รับไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่จบ จึงส่งผลต่อการทำงานต่ำระดับ การศึกษาตามมา

ด้านอาชีพพบว่าปี 2549 อาชีพที่มี ตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรกคือ 1) อาชีพงานพื้นฐาน ได้แก่ อาชีพด้านการขายและการให้บริการ เช่น ผู้จำหน่ายสินค้า อาหาร ผู้ส่งเอกสาร รวมถึงแรงงานด้านเกษตร ก่อสร้าง และขนส่ง ฯลฯ มีร้อยละ 31.26 (188,631 อัตรา) 2) อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ 17.07 (102,978 อัตรา) 3) เสมียน/เจ้าหน้าที่ร้อยละ 12.57 (75,830 อัตรา) 4) ช่างเทคนิคผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมีร้อยละ 11.27 (67,990 อัตรา) และ 5) ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ ร้อยละ 9.75 (58,854 อัตรา) สำหรับอาชีพที่มี ผู้สมัครงานสูงสุดคืออาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 107,222 คน (ร้อยละ 27.36) รองลงมาคือ อาชีพ เสมียน/เจ้าหน้าที่ 84,893 คน (ร้อยละ 21.66) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและ ตลาด มีจำนวน 50,481 คน (ร้อยละ 12.88) ส่วนการบรรจุนั้น มีการบรรจุนั้นในอาชีพงาน พื้นฐานสูงสุดเช่นกัน จำนวน 54,994 คน (ร้อยละ 33.6) รองลงมาคืออาชีพเสมียน/ เจ้าหน้าที่ 33,943 คน (ร้อยละ 20.74) และช่าง เทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องมีจำนวน

18,899 คน (ร้อยละ 11.55) ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและ ตลาดมีจำนวน 18,867 คน (ร้อยละ 11.53) (ตารางภาคผนวกที่ 8)

แผนภูมิ 18 ตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามอาชีพ ปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549)

หากศึกษาในด้านอุตสาหกรรมพบว่า อุตสาหกรรมที่มีตำแหน่งงานว่างสูงสุด 5 อันดับแรกในปี 2549 คือ 1) การผลิต 262,784 อัตรา (ร้อยละ 43.55) 2) การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ 149,826 อัตรา (ร้อยละ 24.83) 3) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ 57,865 อัตรา (ร้อยละ 9.59) 4) โรงแรมและภัตตาคาร 33,921 อัตรา (ร้อยละ 5.62) และ 5) การก่อสร้าง 22,200 อัตรา (ร้อยละ 3.68) ซึ่งสอดคล้องกับการบรรจุนั้น

ที่พบว่าอุตสาหกรรมที่บรรจุนงานได้สูงสุดคือ การผลิต 76,945 คน (ร้อยละ 47.02) รองลงมา คือ การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์ ฯ 33,258 คน (ร้อยละ 20.32) และการบริการด้าน อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ 12,113 คน (ร้อยละ 7.40)

ตาราง 3 แสดงจำนวนตำแหน่งงานว่าง

และการบรรจุนงานจำแนกตามอุตสาหกรรม

ปี 2549 (มกราคม-ธันวาคม 2549)

ประเภทอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง		บรรจุนงาน	
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การผลิต	262,784	43.55	76,945	47.02
2. การขายส่ง การขาย ปลีก การซ่อมแซมยาน ยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ ส่วนบุคคลและของใช้ใน ครัวเรือน	149,826	24.83	33,258	20.32
3. บริการด้าน อสังหาริมทรัพย์ การให้ เช่า และบริการทางธุรกิจ	57,865	9.59	12,113	7.40
4. โรงแรมและภัตตาคาร	33,921	5.62	8,150	4.98
5. การก่อสร้าง	22,200	3.68	4,246	2.59
6. การบริหารราชการและ การป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม ภาคบังคับ	13,989	2.32	11,354	6.94
7. อื่น ๆ	62,810	10.41	17,591	10.75
รวม	603,395	100.0	163,657	100.0

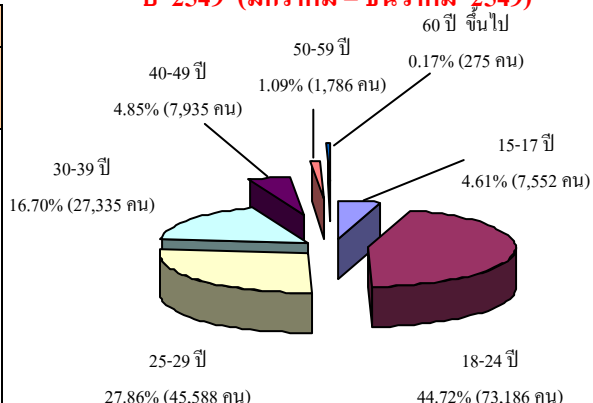
ที่มา : กรมการจัดหางาน

ช่วงอายุที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ในไตรมาสส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 18-39 ปี โดยที่อายุ 18-24 ปี ต้องการสูงสุด 218,687 อัตรา (ร้อยละ 36.24) รองลงมาคืออายุ 25-29 ปี 192,266 อัตรา (ร้อยละ 31.86) และอายุ 30-39 ปี 137,768 อัตรา (ร้อยละ 22.83) ขณะเดียวกัน ผู้สมัครงานส่วนใหญ่จะมีอายุ 18-24 ปี มีจำนวน 156,655 คน (ร้อยละ 39.97)

รองลงมาเป็นผู้สมัครงานที่มีอายุ 30-39 ปี และ 25-29 ปี มีสัดส่วนร้อยละ 22.47 (88,073 คน) และ 21.50 (84,265 คน) ตามลำดับ ขณะที่ผู้มีอายุ 18-24 ปี ได้รับการ บรรจุนงานสูงสุด จำนวน 73,186 คน (ร้อยละ 44.72) รองลงมาคือช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 45,588 คน (ร้อยละ 27.86) (ตารางภาคผนวกที่ 10)

แผนภูมิที่ 19 การบรรจุนงานจำแนกตามอายุ

ปี 2549 (มกราคม-ธันวาคม 2549)

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ภารกิจการส่งเสริมการมีงานทำ นอกจากภารกิจที่ได้กล่าวมาแล้ว กรมการจัดหางานยังมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ มีงานทำ ไม่ว่าจะเป็นผู้จบ การศึกษาใหม่ ผู้ว่างงาน ผู้ใช้แรงงานที่มีงาน ทำอยู่แล้วและมีความประสงค์จะเปลี่ยนงาน ผู้สูงอายุ แม่บ้านหรือผู้ต้องการรับงานไปทำที่บ้าน รวมทั้งทหาร เยาวชนในสถานพินิจ ให้มีงานทำ โดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้กลุ่มเป้าหมาย ดังกล่าวข้างต้นตลอด ปี 2549 (เดือน มกราคม-ธันวาคม 2549) ช่วยให้มีผู้ได้รับ ประโยชน์ทั้งสิ้น 866,914 คน โดยเป็นชาย 404,172 คน คิดเป็นร้อยละ 46.62 และหญิง

462,742 คน (ร้อยละ 53.38) สำหรับ รายละเอียดกิจกรรมที่ดำเนินการและจำนวน ผู้ได้รับประโยชน์ในแต่ละกิจกรรมปรากฏ รายละเอียดตามตารางข้างล่างนี้

ตาราง 4 การส่งเสริมการมีงานทำ จำแนกตาม กิจกรรมที่ดำเนินการ

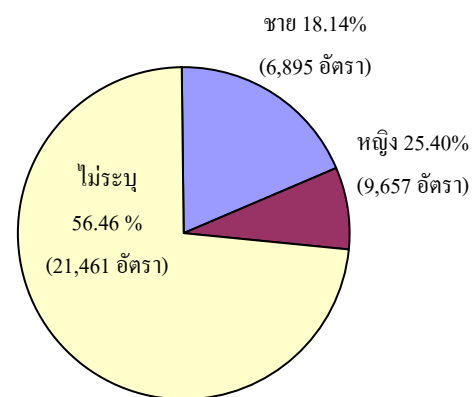
ลำดับ ที่	กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริม การมีงานทำ	ผู้ได้รับประโยชน์ (คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
1.	แนะแนวอาชีพชุมชน	2,064	5,321	7,385
2.	แนะแนวอาชีพระดับหมู่บ้าน	245,072	275,605	520,677
3.	มหกรรมอาชีพ	32,525	56,182	88,707
4.	วันแนะแนวอาชีพ	78,675	107,331	186,006
5.	ส่งเสริมการมีงานทำให้ทหารกอง ประจำการ	31,887	57	31,944
6.	แนะแนวอาชีพให้เยาวชนในสถาน พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	10,333	1,684	12,017
7.	อบรมผู้รับงานไปทำที่บ้าน	179	3,961	4,140
8.	ฝึกอบรมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อสร้างอาชีพใหม่ให้คนว่างงาน	738	4,199	4,937
9.	ฝึกอบรมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำให้ ผู้สูงอายุ	1,036	4,053	5,089
10.	สร้างเครือข่ายการแนะแนวอาชีพ	1,663	4,349	6,012
รวม		404,172	462,742	866,914

2.2 ความต้องการแรงงานภาคเอกชน (ผ่านหนังสือพิมพ์)

ในด้านความต้องการแรงงานของ ภาคเอกชน กระทรวงแรงงานโดยกรมการ จัดหางานได้รวบรวมความต้องการแรงงาน ภาคเอกชนจากหนังสือพิมพ์ 8 ฉบับได้แก่ กรุงเทพธุรกิจ ไทยโพสต์ มติชน วัฏจักร ฐานเศรษฐกิจ ผู้จัดการรายสัปดาห์ บางกอก โพสต์ และสมัครด่วน พบว่าช่วงตลอดปี

2549 มกราคม – ธันวาคม 2549 มีสถาน ประกอบการประกาศรับสมัครแรงงาน 2,913 แห่ง ต้องการแรงงานรวม 38,013 อัตรา ซึ่งความ ต้องการในรอบปีส่วนใหญ่คือร้อยละ 56.46 (21,461 อัตรา) ไม่ได้ระบุเพศ ส่วนที่ระบุเพศชาย มีจำนวน 6,895 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 18.14 ขณะที่ความต้องการแรงงานเพศหญิงมี 9,657 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 ทั้งนี้

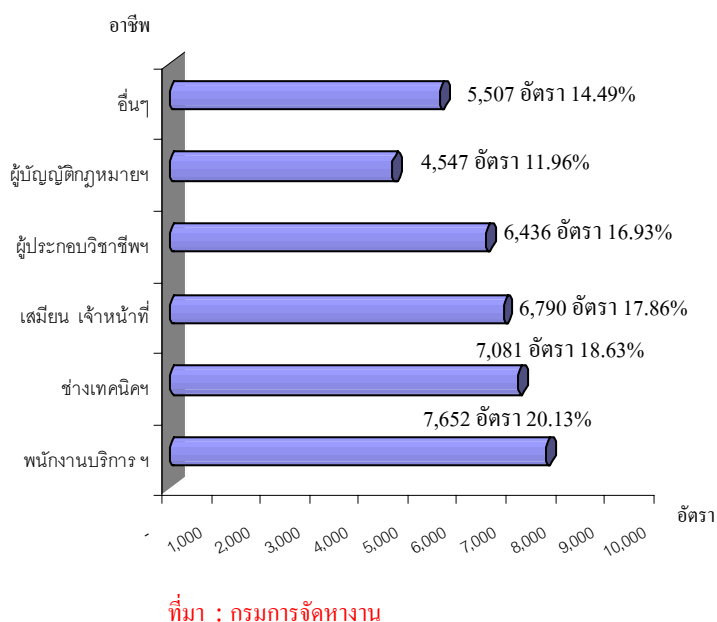
แผนภูมิ 20 ความต้องการแรงงานภาคเอกชน จำแนกตามเพศ ปี 2549

ที่มา : กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานตาม อาชีพในปี 2549 นี้พบว่า อาชีพที่มีความต้องการ แรงงานสูงสุด 5 อันดับแรกคือ 1) พนักงาน บริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 7,652 อัตรา (ร้อยละ 20.13) 2) ช่างเทคนิคและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7,081 อัตรา (ร้อยละ 18.63) 3) เสมียน/เจ้าหน้าที่ จำนวน 6,790 อัตรา (ร้อยละ 17.86) 4) ผู้ประกอบ วิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 6,436 อัตรา (ร้อยละ 16.93) และ 5) ผู้บริหาร ผู้จัดการจำนวน 4,547 อัตรา (ร้อยละ 11.96)

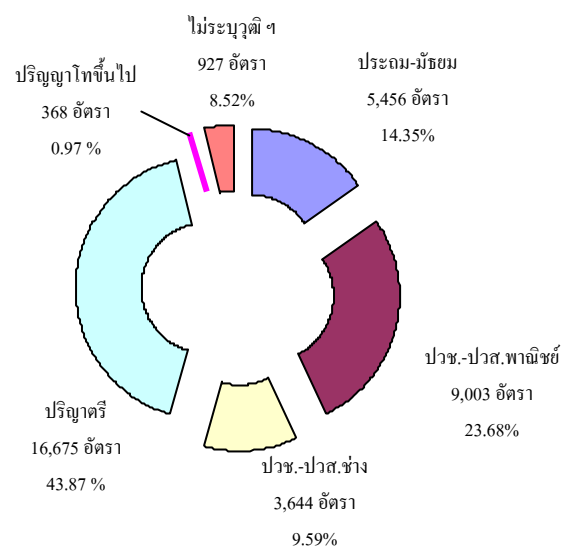
**แผนภูมิ 21 ความต้องการแรงงานภาคเอกชน
จำแนกตามประเภทอาชีพ 5 อันดับแรก
ปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549)**

สำหรับความต้องการแรงงานจำแนกตามการศึกษาพบว่า สถานประกอบการที่ประกาศรับสมัครงานทางหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่ต้องการแรงงานในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.87 (16,675 อัตรา) รองลงมาเป็นระดับปวช. – ปวส. พณิชย ร้อยละ 23.68 (9,003 อัตรา) ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา ร้อยละ 14.35 (5,456 อัตรา) และระดับ ปวช. ปวส. ช่าง ร้อยละ 9.59 (3,644 อัตรา) (แผนภูมิที่ 22) จะเห็นว่าการประกาศรับสมัครงานผ่านหนังสือพิมพ์จะเป็นระดับปริญญาตรีขึ้นไปเป็นส่วนมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสถานประกอบการเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่จะใช้ช่องทางการหางานหลากหลายกว่า รวมถึงมีการติดตามงานจากหนังสือพิมพ์มากกว่าระดับอื่น ๆ ก็ได้ประเด็นที่น่าสังเกตคือ ไม่ว่าช่องทางการแจ้ง

ความต้องการผ่านกรมการจัดหางาน หรือผ่านหนังสือพิมพ์ พบว่าในระดับปริญญาโทขึ้นไปมีสัดส่วนความต้องการที่น้อยมาก กล่าวคือแจ้งผ่านหนังสือพิมพ์ตลอดปี 2549 มี 360 อัตรา หรือร้อยละ 0.95 และระดับปริญญาเอกมีเพียง 8 อัตรา (ร้อยละ 0.02)

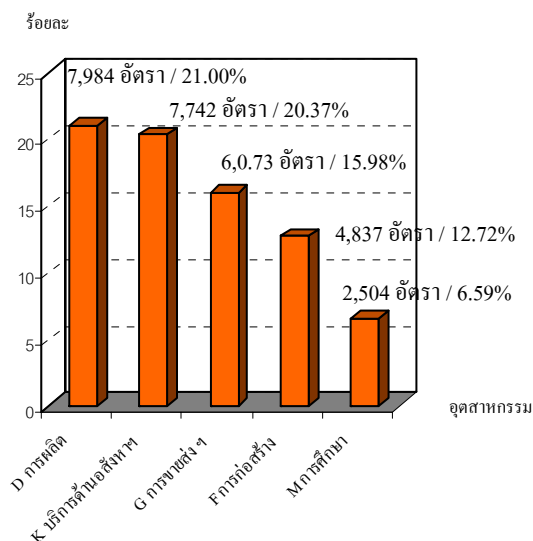
**แผนภูมิ 22 ความต้องการแรงงานภาคเอกชนตาม
ระดับการศึกษา ปี 2549**

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานตามประเภทอุตสาหกรรมในปี 2549 พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตเป็นอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือร้อยละ 21.0 (7,984 อัตรา) รองลงมาคือบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ มีอัตราร้อยละ 20.37 (7,742 อัตรา) ประเภทการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีอัตราร้อยละ 15.98 (6,073 อัตรา) การก่อสร้าง มีอัตราร้อยละ 12.72 (4,837 อัตรา)

และการศึกษา ร้อยละ 6.59 (2,504 อัตรา)
(แผนภูมิ 23)

**แผนภูมิ 23 ความต้องการแรงงานภาคเอกชนตาม
ประเภทอุตสาหกรรม (5 อันดับแรก) ปี 2549**

ที่มา : กรมการจัดหางาน

นอกจากการสำรวจความต้องการแรงงานจากหน้าหนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาแล้ว ในปี 2549 กระทรวงแรงงานยังได้ร่วมมือกับมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ดำเนินการสำรวจความต้องการแรงงานและคาดการณ์การจ้างงานในภาคการผลิตต่าง ๆ 3 ภาค คือ ภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ภาคบริการ และภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ ซึ่งมีการคาดการณ์ใน 3 ระยะคือ ระยะสั้น คือคาดการณ์ปี 2550-2552 ระยะกลาง ปี 2550-2554 และระยะยาว ปี 2555-2559 โดยพบว่าระยะสั้นคาดการณ์การจ้างงานในภาคการผลิตต่าง ๆ จำนวน 36.60 ล้านคน ระยะกลางคาดการณ์ไว้ที่ 37.0 ล้านคน และระยะยาวคาดการณ์การจ้างงาน 38.76 ล้านคน โดยในระยะสั้นภาคบริการเป็นภาคการผลิตที่คาดว่าจะ

มีการจ้างงานสูงสุด จำนวน 15.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 41.25 รองลงมาคือภาคเกษตร ร้อยละ 36.10 (13.21 ล้านคน) ส่วนภาคอุตสาหกรรม คาดว่าในระยะปี 2550-2552 จะมีการจ้างงาน 5.62 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 15.36

**ตาราง 5 การคาดการณ์จำนวนการจ้างงาน
จำแนกตามภาคการผลิตและระยะเวลา**

หน่วย : ล้านคน

ภาคการผลิต	ระยะสั้น (ปี2550 – 2552)	ระยะ กลาง (ปี2550 – 2554)	ระยะ ยาว (ปี2555 – 2559)
ภาคเกษตรกรรม	13.21	13.06	12.54
ภาคอุตสาหกรรม	5.62	5.56	5.03
ภาคบริการ	15.10	15.58	17.71
อุตสาหกรรมอื่น	2.67	2.80	3.48
รวม	36.60	37.00	38.76

ที่มา : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ปี 2549

เมื่อพิจารณาการคาดการณ์การจ้างงานเฉพาะระยะสั้นปี 2550-2552 ตามภูมิภาคแล้ว จะพบว่าภูมิภาคที่มีการจ้างงานสูงสุดคือ ภาคตะวันออกเฉยเหนือ 11.61 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.72 รองลงมาคือกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 7.17 ล้านคน (ร้อยละ 19.59) และภาคเหนือ 6.65 ล้านคน (ร้อยละ 18.19) หากพิจารณาในแต่ละภาคการผลิตพบว่าภาคเกษตรกรรม ภูมิภาคตะวันออกเฉยเหนือ จะมีการจ้างงานสูงสุด จำนวน 6.17 ล้านคน รองลงมาคือภาคเหนือและภาคใต้ มีจำนวน 2.98 ล้านคน และ 2.0 ล้านคนตามลำดับ สำหรับภาคอุตสาหกรรมภูมิภาคที่จะมีการจ้างงานสูงสุดคือกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จำนวน 2.17 ล้านคน รองลงมาคือภาคกลาง 1.45 ล้านคน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.0 ล้านคน ส่วนภาคบริการ ภูมิภาคที่จะมีการจ้างงานสูงสุดในระยะปี 2550 – 2552 คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 4.36 ล้านคน รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3.51 ล้านคน และภาคกลาง 2.65 ล้านคน

ตาราง 6 การคาดประมาณการจ้างงานในช่วงปี 2550 – 2552 จำแนกตามภาคการผลิต และ ภูมิภาค

หน่วย : ล้านคน

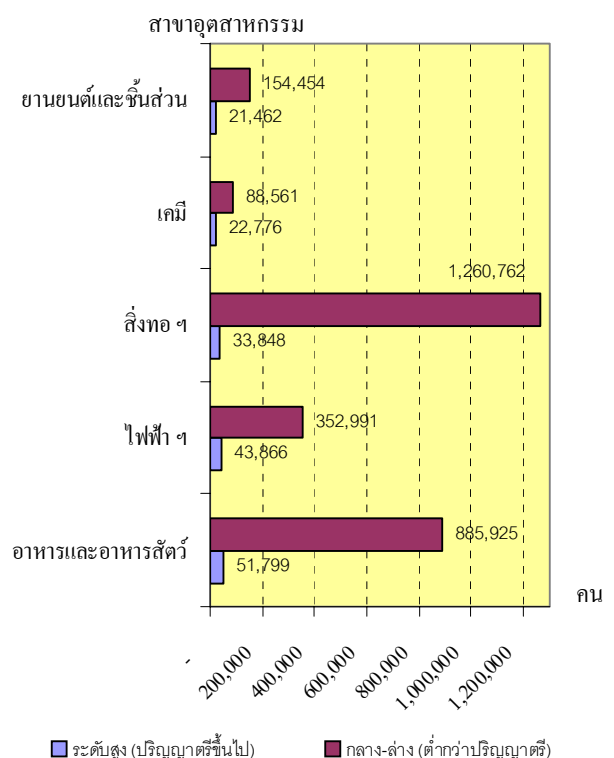
ภาค ภาคการผลิต	ภาคเกษตรกรรม	ภาคอุตสาหกรรม	ภาคบริการ	อื่นๆ	รวม
1. กรุงเทพฯและปริมณฑล	0.26	2.17	4.36	0.38	7.17
2. ภาคกลาง	1.80	1.45	2.65	0.46	6.36
3. ภาคเหนือ	2.98	0.58	2.47	0.62	6.65
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6.17	1.00	3.51	0.93	11.61
5. ภาคใต้	2.00	0.42	2.11	0.28	4.81
รวม	13.21	5.62	15.10	2.67	36.60

ที่มา : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ปี 2549

เมื่อพิจารณาการคาดประมาณการจ้างงานเฉพาะในระยะสั้น คือปี 2550 – 2552 ในกลุ่มกำลังคนภาคอุตสาหกรรม โดยจำแนกระดับคนที่ต้องการจ้างงานเป็นระดับสูง คือผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับกลาง – ล่าง คือผู้จบการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยศึกษาเฉพาะกลุ่มภาคอุตสาหกรรมพบว่า ในระยะปี 2550 – 2552 การจ้างงานในการศึกษาระดับกลาง - ล่าง หรือต่ำกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนที่สูงมากถึงร้อยละ 93.67 (5.2 ล้านคน) ส่วนระดับสูง

หรือระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวน 0.36 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 6.33 โดยการจ้างงานกลุ่มระดับปริญญาตรี (ระดับสูง) สาขาการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องการจ้างงานสูงสุด 3 อันดับแรกคือ สาขาอาหารและอาหารสัตว์ 51,799 คน (ร้อยละ 14.55) สาขาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ 43,860 คน (ร้อยละ 12.32) และสาขาสีทอและเครื่องนุ่งห่ม 33,846 คน (ร้อยละ 9.51) ส่วนในกลุ่มระดับกลางและล่างคือต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีความต้องการจ้างงานสูงสุด 3 อันดับแรกคือ สาขาสีทอและเครื่องนุ่งห่ม 1,260,762 คน (ร้อยละ 23.94) สาขาอาหารและอาหารสัตว์ 885,925 คน (ร้อยละ 16.82) และสาขาอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน 629,100 คน (ร้อยละ 11.94)

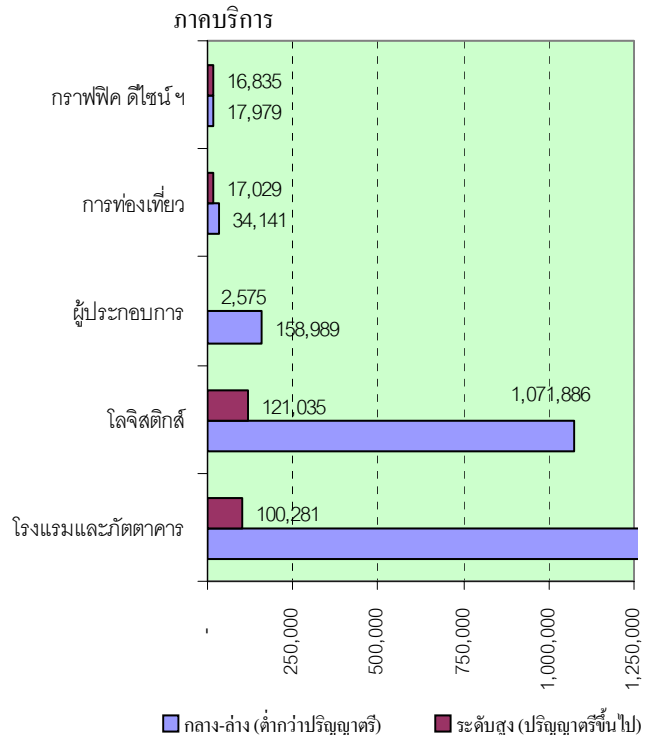
แผนภูมิ 24 การคาดประมาณการจ้างงานปี 2550 – 2552 จำแนกตามสาขาการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและระดับกำลังคน (5 อันดับแรก)

ที่มา : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ปี 2549

สำหรับการคาดการณ์การจ้างงานปี 2550–2552 ในภาคบริการ โดยจำแนกการจ้างงาน เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มกำลังคนระดับสูง คือผู้ที่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่ม ระดับกลาง – ต่ำ คือผู้จบการศึกษาต่ำกว่า ระดับปริญญาตรี โดยในกลุ่มระดับกลาง – ต่ำ ภาคบริการมีความต้องการจ้างงานถึงร้อยละ 81.42 (12.29 ล้านคน) ของความต้องการของ การจ้างงานทั้งหมด โดยสาขาที่ต้องการจ้างงาน สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) สาขาโรงแรม และภัตตาคาร 2,339,703 คน (ร้อยละ 19.04) 2) โลจิสติกส์ 1,071,886 คน (ร้อยละ 8.72) 3) ผู้ประกอบอาหาร 158,989 คน (ร้อยละ 1.29) 4) การท่องเที่ยว 34,141 คน (ร้อยละ 0.28) และ 5) กราฟฟิค ดีไซน์ อื่น ๆ 17,979 คน (ร้อยละ 0.15) ตามลำดับ ส่วนการจ้างงาน ในกลุ่มกำลังคนระดับสูง มีความต้องการ จ้างงานเพียงร้อยละ 18.58 ของความต้องการ จ้างงานทั้งหมด (2.80 ล้านคน) โดยสาขา ที่ต้องการจ้างงานสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) โลจิสติกส์ 121,035 คน (ร้อยละ 4.32) 2) โรงแรมและภัตตาคาร 100,281 คน (ร้อยละ 3.58) 3) การท่องเที่ยว 17,029 คน (ร้อยละ 0.61) 4) กราฟฟิค ดีไซน์อื่น ๆ 16,835 คน (ร้อยละ 0.60) และ 5) ผู้ประกอบอาหาร 2,575 คน (ร้อยละ 0.09) ตามลำดับ

แผนภูมิ 25 การคาดการณ์การจ้างงาน ปี 2550 – 2552 จำแนกตามสาขาการผลิตใน ภาคบริการและระดับกำลังคน (5 อันดับแรก)

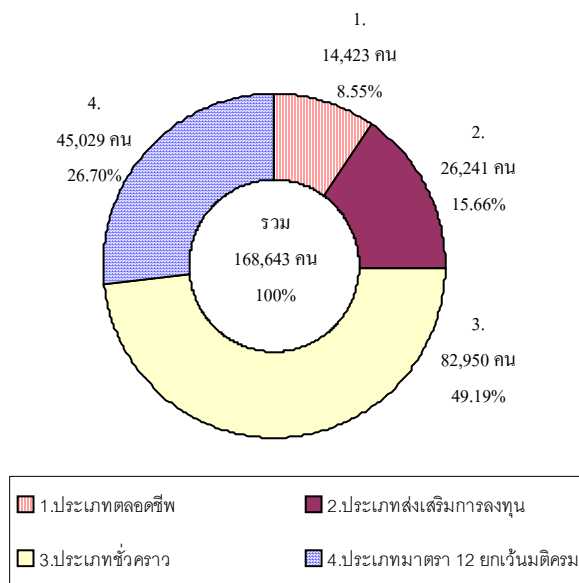

ที่มา : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ปี 2549

2.3 แรงงานต่างด้าว

จำนวนแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงาน อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ณ เดือนธันวาคม 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 168,643 คน โดยส่วนใหญ่ เป็นแรงงานที่อนุญาตให้เข้ามาอยู่ชั่วคราว จำนวน 82,950 คน (ร้อยละ 49.19) รองลงมาเป็น ประเภทมาตรา 12 ยกเว้นมติคณะรัฐมนตรี (กรม.) และประเภทส่งเสริมการลงทุน จำนวน 45,029 และ 26,241 คน (ร้อยละ 26.70 และร้อยละ 15.56) ตามลำดับ ขณะที่แรงงานต่างด้าวประเภท ตลอดชีพมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 14,423 คน คิดเป็นร้อยละ 8.55 ของแรงงานต่างด้าวถูก กฎหมายทั้งหมด

แผนภูมิ 26 แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต ณ เดือนธันวาคม 2549

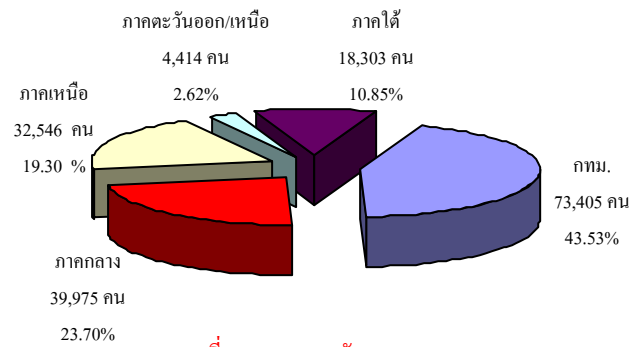

ที่มา : กรมการจัดหางาน

เมื่อศึกษาสัดส่วนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย พบว่ามีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.12 จากปี 2548 ที่มีจำนวน 150,407 คน โดยแรงงานต่างด้าวที่เพิ่มขึ้นจะเป็นประเภทส่งเสริมการลงทุน ประเภทชั่วคราว และประเภทมาตรา 12 ยกเว้นมติคณะรัฐมนตรี (กรม.) โดยเฉพาะประเภทชั่วคราว มีสัดส่วนสูงขึ้นมากกว่าประเภทอื่นๆ (สูงขึ้นจาก ปี 2548 จำนวน 10,862 คน ร้อยละ 15.07) ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากการขยายการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติ จึงทำให้มีทั้งนักธุรกิจผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ รวมถึงผู้บริหารเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากขึ้น โดย แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในกรุงเทพมหานครคือมีจำนวน 73,405 คน คิดเป็นร้อยละ 43.53 รองลงมาอยู่ในภาคกลางมี 39,975 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 และภาคเหนือจำนวน 32,546 (ร้อยละ 19.3) ส่วนภาคที่มีแรงงานต่าง

ด้าวถูกกฎหมายอยู่น้อยที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี จำนวน 4,414 คน คิดเป็นร้อยละ 2.62

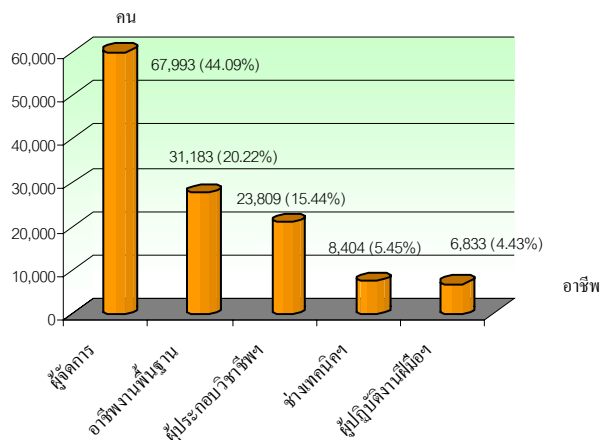
แผนภูมิ 27 แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายตามรายภูมิภาค ณ เดือนธันวาคม 2549

ที่มา : กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณาแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายที่กล่าวข้างต้น โดยไม่นับรวมประเภทตลอดชีพจะพบว่า แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายในประเทศไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 44.09 (67,993 คน) ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการ ผู้บริหาร รองลงมาเป็นพวกที่มีอาชีพงานพื้นฐาน มีจำนวน 31,183 คน คิดเป็นร้อยละ 20.22 และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 23,809 คน คิดเป็นร้อยละ 15.44 ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าตลาดแรงงานไทยต้องพึ่งพิงแรงงานทักษะฝีมือที่มีความเชี่ยวชาญระดับสูงจากต่างประเทศ จึงต้องมีการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพแรงงานไทยให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลต่อไป เพื่อให้แรงงานไทยมีโอกาสดำรงการทำงานในระดับสูงขึ้นทดแทนแรงงานต่างชาติถูกกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

**แผนภูมิ 28 แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายแยกตาม
ประเภทอาชีพ (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ)
5 อันดับแรก ปี 2549**

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ถ้าพิจารณาแยกตามสัญชาติในไตรมาส 4 นี้จะพบว่า แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมาย (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ) ในประเทศไทย ยังคงเป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติญี่ปุ่นมากที่สุด โดยมีจำนวน 22,976 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมาคือ จีน อังกฤษ และอินเดีย มีจำนวน 11,268 คน (ร้อยละ 7.31) 9,494 คน (ร้อยละ 6.16) และ 9,296 คน (ร้อยละ 6.02) ตามลำดับ (ตารางข้อมูลภาคผนวกที่ 11)

สำหรับแรงงานต่างด้าวตามมติ คณะรัฐมนตรี (ครม.) เป็นแรงงานที่ประเทศไทย อนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานในประเทศไทย แรงงานในกลุ่มนี้มี 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว กัมพูชา ในปี 2549 ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 สรุปจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ กระทรวงแรงงานบริหารจัดการจำแนกได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1) แรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง สัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา ที่ได้รับอนุญาต ทำงานในปี 2548 แต่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ปี 2549 แล้ว มีจำนวน 460,014 คน กลุ่มนี้ ใบอนุญาตจะหมดอายุวันที่ 30 มิถุนายน 2550 (มติ ครม. 16 พฤษภาคม 2549)

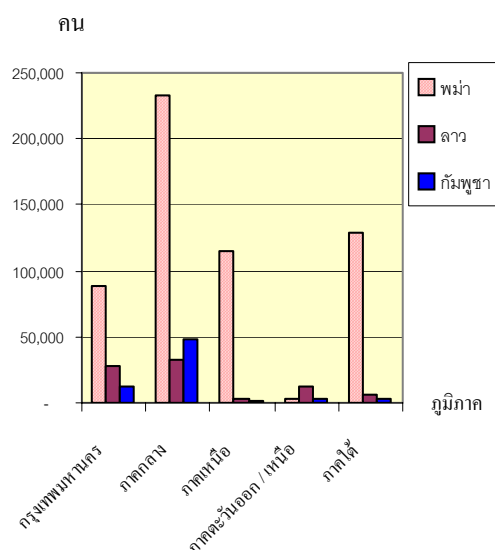
2) แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้จดทะเบียน ระหว่างวันที่ 1 – 30 มีนาคม 2549 และยื่น ขอรับใบอนุญาตทำงานปี 2549 มีจำนวน 208,562 คน (มติ ครม. 20 ธันวาคม 2548 และ 16 พฤษภาคม 2549)

3) แรงงานต่างด้าวที่ได้รับการพิสูจน์ สัญชาติ กลุ่มนี้ได้รับวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน แล้ว จำนวน 49,214 คน

4) แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานโดย กฎหมายตาม MOU ประเภทนี้เป็นการนำเข้า แรงงานตามข้อตกลง ซึ่งขณะนี้ทำการ MOU ได้ 2 สัญชาติคือ ลาว กัมพูชา มีจำนวนรวม 7,205 คน

โดยสรุปแล้วจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ อยู่ในระบบทะเบียนของกรมการจัดหางาน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 724,995 คน ภาคกลางเป็นภาคที่มีการอนุญาต ให้คนต่างด้าวทำงานสูงสุด จำนวน 314,939 คน คิดเป็นร้อยละ 43.44 รองลงมาคือภาคใต้และ กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 140,483 คน (ร้อยละ 19.38) และ 131,037 คน (ร้อยละ 18.07) ตามลำดับ หากพิจารณาตามสัญชาติ พบว่าสัญชาติพม่ามี สัดส่วนถึงร้อยละ 78.46 (568,878 คน) และ อยู่ในพื้นที่ภาคกลางสูงสุด ขณะที่แรงงานลาว มี 84,824 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 และกัมพูชามี จำนวน 71,293 คน คิดเป็นร้อยละ 9.84

**แผนภูมิ 29 แรงงานต่างด้าวตามมติกรม.
จำแนกตามสัญชาติและภูมิภาค ปี 2549
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549**

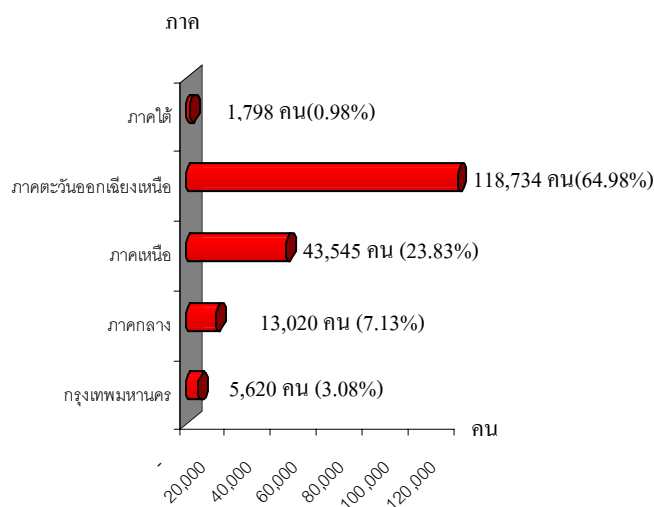

ที่มา : กรมการจัดหางาน

2.4 แรงงานไทยในต่างประเทศ

สำหรับแรงงานไทยในต่างประเทศ ปี 2549 มีแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศผ่านกรมการจัดหางานทั้งสิ้น 182,717 คน เป็นเพศชายถึง 142,493 คน คิดเป็นร้อยละ 77.99 ของผู้แจ้งความประสงค์ทั้งหมด ขณะที่เพศหญิงมี 40,224 คน คิดเป็นร้อยละ 22.01 โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการแจ้งความประสงค์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.98 (118,734 คน) รองลงมาคือภาคเหนือและภาคกลาง จำนวน 43,545 คน (ร้อยละ 23.83 คน) และ 13,020 คน (ร้อยละ 7.13) ตามลำดับ ส่วนภาคที่แจ้งความประสงค์น้อยที่สุดคือภาคใต้ จำนวนเพียง 1,798 คน (ร้อยละ 0.98)

**แผนภูมิ 30 จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์
ไปทำงานต่างประเทศ ปี 2549**

ที่มา : กรมการจัดหางาน

แรงงานไทยที่ลงทะเบียนไปทำงานต่างประเทศในปี 2549 นี้ เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2548 พบว่ามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 24.49 (ปี 2548 มีจำนวน 146,775 คน) โดยเพศชายยังเป็นสัดส่วนที่มากกว่าเพศหญิง และภูมิภาคที่มีการแจ้งความประสงค์มากที่สุดยังคงเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

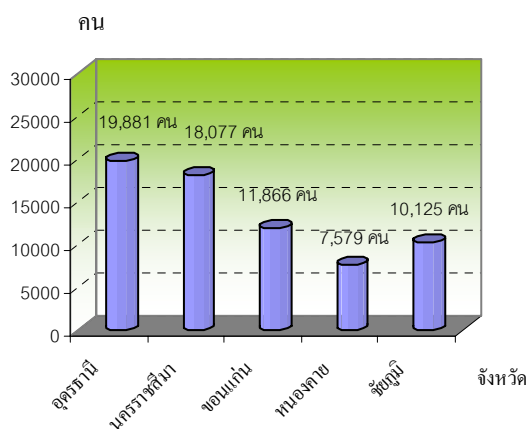
ตาราง 7 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ปี 2548 - ปี 2549 จำแนกตามภูมิภาคและเพศ

ภูมิภาค	ปี 2548	ปี 2549	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ภาพรวม)
กรุงเทพมหานคร	5,256	5,620	6.92
ภาคกลาง	10,991	13,020	18.46
ภาคเหนือ	34,998	43,454	24.42
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	93,788	118,734	26.6
ภาคใต้	1,742	1,798	3.21
ทั่วประเทศรวม	146,775	182,717	24.49

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลเป็นรายจังหวัด พบว่าปี 2549 จังหวัดที่มีการแจ้งความประสงค์ เดินทางไปทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) อุดรธานี 19,881 คน คิดเป็นร้อยละ 10.88 ของแรงงานที่แจ้งความประสงค์ทั้งหมด 2) นครราชสีมา 18,077 คน (ร้อยละ 9.89) 3) ขอนแก่น 11,866 คน (ร้อยละ 6.49) 4) ชัยภูมิ 10,125 คน (ร้อยละ 5.54) และ 5) หนองคาย 7,379 คน (ร้อยละ 4.04) (แผนภูมิ 31) ซึ่งตัวเลขดังกล่าวสอดคล้องกับ ข้อมูลภูมิภาคที่พบว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี ผู้แจ้งความประสงค์สูงที่สุดนั่นเอง

แผนภูมิ 31 แรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามจังหวัด 5 อันดับแรก ปี 2549

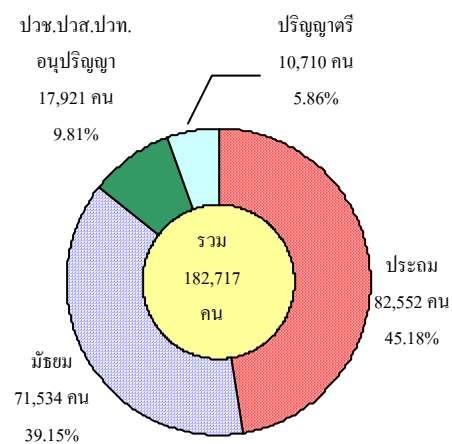

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งมีถึงร้อยละ 45.18 (82,552 คน) ของผู้แจ้งความประสงค์ทั้งหมด รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 71,534 คน คิดเป็นร้อยละ 39.15 ขณะที่ระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 10,710 คน คิดเป็นร้อยละ 5.86 (แผนภูมิ 32) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า

แรงงานส่วนใหญ่ที่นิยมไปทำงานต่างประเทศจะเป็นแรงงานระดับล่างหรือไร้ฝีมือ ซึ่งอาจจะมีผลมาจากประเทศเหล่านั้นขาดแคลนแรงงานไร้ทักษะฝีมือ เช่น งานก่อสร้าง กรรมกร หรือผู้รับใช้ในบ้านนั่นเอง และหากแรงงานเหล่านี้ออกไปทำงานต่างประเทศก็ส่งผลให้แรงงานในประเทศไทยขาดแคลนแรงงานตามมา

แผนภูมิ 32 แรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี 2549

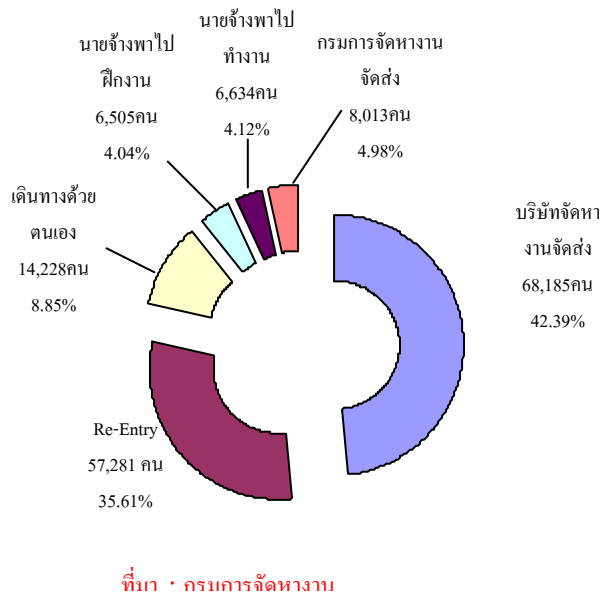

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ในส่วนของการอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศปี 2549 พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 160,846 คน คิดเป็นร้อยละ 88.03 ของผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด และหากพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภทไปโดยบริษัทจัดหางานจัดส่ง ซึ่งมีจำนวน 68,185 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39 รองลงมาคือประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา 57,281 คน (ร้อยละ 35.61) เดินทางด้วยตนเองมี 14,228 คน (ร้อยละ 8.85) กรมการจัดหางานจัดส่งมี 8,013 คน (ร้อยละ 4.98) นายจ้างพาไปทำงาน 6,634 คน (ร้อยละ 4.12) และนายจ้างพาไปฝึกงาน จำนวน 6,505 คน (ร้อยละ 4.04)

แผนภูมิ 33 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตไปทำงาน

ต่างประเทศ จำแนกตามวิธีเดินทาง ปี 2549

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับปี 2548 พบว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศในภาพรวมปีนี้มีสัดส่วนสูงขึ้นจากปีที่แล้ว ที่มีจำนวน 139,667 คน คิดเป็นร้อยละ 15.16 โดยทุกวิธีการเดินทางมีสัดส่วนสูงขึ้น

ตาราง 8 เปรียบเทียบแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ปี 2548 - ปี 2549

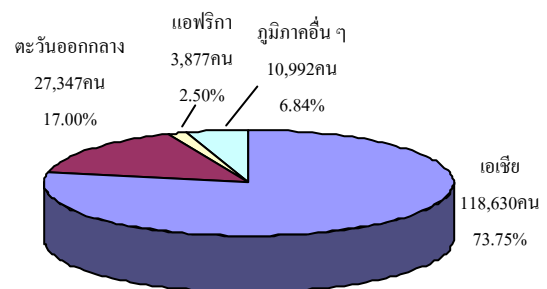
วิธีการเดินทาง	ปี 2548		ปี 2549		อัตราการเปลี่ยนแปลง
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. บริษัทจัดหาแรงงานจัดส่ง	55,115	33.46	68,185	42.39	23.71
2. Re-Entry	55,593	39.8	57,281	35.61	3.04
3. เดินทางด้วยตนเอง	11,392	8.16	14,228	8.85	24.89
4. นายจ้างพาไป	5,967	4.27	6,505	4.04	9.02
5. นายจ้างพาไปทำงาน	4,889	3.5	6,634	4.12	35.69
6. กรมการจัดหางานจัดส่ง	6,711	4.81	8,013	4.98	19.4
รวม	139,667	100.0	160,846	100.0	15.16

ที่มา : กรมการจัดหางาน

แรงงานไทยเดินทางไปทำงานตามที่ได้รับอนุญาตในปี 2549 ส่วนใหญ่จะอยู่ในภูมิภาคเอเชีย โดยประเทศที่แรงงานไทย

เดินทางไปทำงานมากที่สุดคือ ใต้หวัน มีจำนวน 62,062 คน คิดเป็นร้อยละ 38.58 ของแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทั้งหมด รองลงมาคือ เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ มีร้อยละ 10.23 (16,462 คน) และร้อยละ 9.40 (15,115 คน) ตามลำดับ ถ้าพิจารณาตามภูมิภาค พบว่าภูมิภาคที่มีแรงงานเดินทางไปทำงานมากที่สุดคือภูมิภาคเอเชีย มีจำนวน 118,630 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 ของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด รองลงมาคือภูมิภาคตะวันออกกลางจำนวน 27,347 คน ร้อยละ 17.0 และแอฟริกา 3,877 คน ร้อยละ 2.5

แผนภูมิ 34 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค ปี 2549

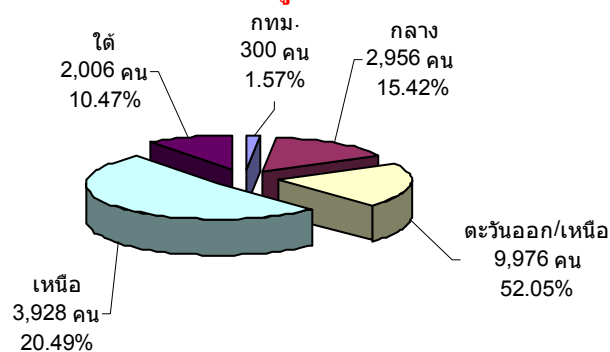
ที่มา : กรมการจัดหางาน

3) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

ในรอบปี 2549 (เดือนมกราคม - ธันวาคม 2549) ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2550 กระทรวงแรงงาน โดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน การฝึกเสริมทักษะและการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียม

ประเทศต่างๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยในปีนี้มีผู้ฝึกเตรียมเข้าทำงานทั้งสิ้น 19,166 คน ภูมิภาคที่ฝึกสูงสุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 9,976 คน คิดเป็นร้อยละ 52.05 รองลงมาคือภาคเหนือ 3,928 คน (ร้อยละ 20.49) และภาคกลาง 2,956 คน (ร้อยละ 15.42) (แผนภูมิ 35) หากพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่า กลุ่มอาชีพที่มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานสูงสุดคือ ช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน 4,974 คน (ร้อยละ 25.95) รองลงมาคือ ช่างเครื่องกลจำนวน 4,005 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 และ ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์มีจำนวน 3,942 คน คิดเป็นร้อยละ 20.57

**แผนภูมิ 35 การฝึกเตรียมเข้าทำงาน
จำแนกตามภูมิภาค ปี 2549**

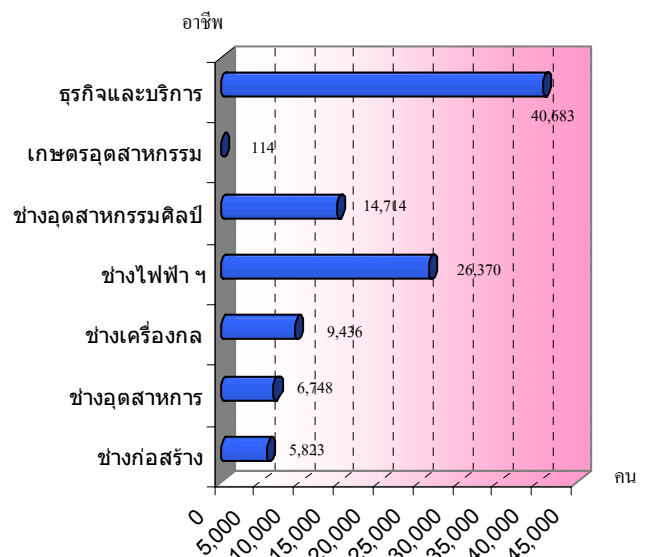
ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงานข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2550

หมายเหตุ : ข้อมูลเบื้องต้น

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในปี 2549 ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2550 มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น 103,888 คน โดยภูมิภาคที่มีการฝึกมากที่สุดคือ ภาคกลาง มีจำนวน 29,053 คน คิดเป็นร้อยละ 27.97 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีร้อยละ 27.36 (28,421 คน) รองลงมาคือ

ภาคใต้ จำนวน 21,852 คน (ร้อยละ 21.03) ตามลำดับ พิจารณาตามกลุ่มอาชีพที่ฝึกพบว่า กลุ่มธุรกิจและบริการ มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานสูงสุดคือร้อยละ 39.16 (40,683 คน) รองลงมาคือ กลุ่มช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีการฝึกยกระดับร้อยละ 25.38 (26,370 คน) และกลุ่มอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ร้อยละ 14.16 (14,714 คน)

**แผนภูมิ 36 การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนก
ตามกลุ่มอาชีพ ปี 2549**

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงานข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2550

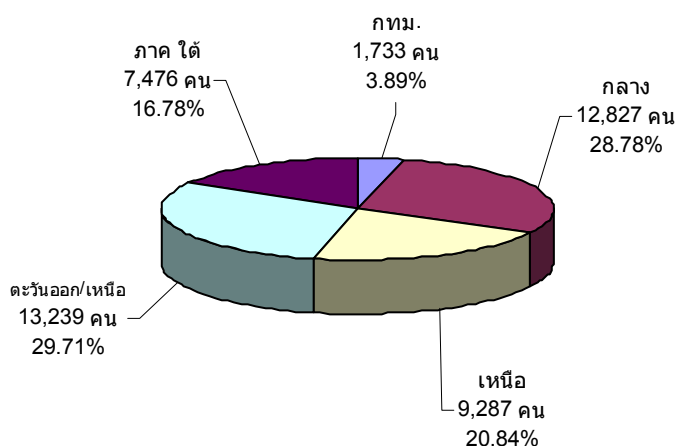
หมายเหตุ : ข้อมูลเบื้องต้น

นอกจากนี้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานยังได้มีการฝึกเสริมทักษะ โดยในปี 2549 สามารถฝึกเสริมทักษะได้ทั้งสิ้น 60,849 คน โดยภูมิภาคที่มีการฝึกมากที่สุด คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 21,480 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาคือภาคกลาง 15,339 คน (ร้อยละ 25.21) และภาคเหนือ จำนวน 13,056 คน (ร้อยละ 21.46) เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพพบว่ากลุ่มอาชีพที่ฝึกสูงสุดคืออาชีพธุรกิจและบริการ จำนวน 21,760 (ร้อยละ 36.76)

รองลงมาคือช่างอุตสาหกรรมศิลป์ 20,111 คน (ร้อยละ 33.05) และช่างก่อสร้าง 7,154 คน (ร้อยละ 11.76) (ตารางภาคผนวก 13)

ส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน มีการทดสอบทั้งสิ้น 44,562 คน โดยภาคที่มีการทดสอบมากที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 13,239 คน คิดเป็นร้อยละ 29.71 รองลงมาคือภาคกลาง มีจำนวน 12,827 คน (ร้อยละ 28.78) และ ภาคเหนือ มีจำนวน 9,287 คน คิดเป็นร้อยละ 20.84 (แผนภูมิ 37) โดยการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เมื่อจำแนกตามประเภทการทดสอบ พบว่าเป็นการทดสอบมาตรฐานฝีมือแห่งชาติ 41,459 คน คิดเป็นร้อยละ 93.04 ทดสอบมาตรฐานเฉพาะสถานประกอบการ 2,762 คน (ร้อยละ 6.20) และการทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานต่างประเทศ 341 คน (ร้อยละ 0.77)

**แผนภูมิ 37 การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
จำแนกตามภูมิภาค ปี 2549**

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงานข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2550

หมายเหตุ : ข้อมูลเบื้องต้น

ในส่วนผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำนวน 44,562 คน พบว่าผ่านการทดสอบจำนวน 29,191 คน คิดเป็นร้อยละ 65.51 ของผู้เข้ารับการทดสอบทั้งหมด

การพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นเรื่อง ที่หลายฝ่ายต้องช่วยกันทั้งภาครัฐ เอกชน คือ ผู้ประกอบการหรือเจ้าของสถานประกอบการ รวมถึงลูกจ้าง ทั้งนี้ เพราะการพัฒนาฝีมือแรงงาน จะเป็นการเพิ่มผลิตภาพ ประสิทธิภาพในการทำงาน อีกทั้งจะเป็นการรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี รวมถึงความเป็นมาตรฐานในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับประเทศและระดับโลก ขณะเดียวกันเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น นอกจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะเป็นผู้ดำเนินการโดยตรงแล้ว ยังมีการดำเนินการโดยภาคเอกชน ซึ่งพบว่า ปี 2549 สถานประกอบการที่มีการพัฒนาฝีมือแรงงานมีจำนวนทั้งสิ้น 6,517 แห่ง โดยเป็นสถานประกอบการในภาคกลางสูงที่สุดจำนวน 4,421 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 67.84 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และ ภาคใต้ โดยมีจำนวน 1,031 แห่ง (ร้อยละ 15.82) 566 แห่ง (ร้อยละ 8.68) และ 499 แห่ง (ร้อยละ 7.66) ตามลำดับ มีผู้เข้ารับการฝึกทั้งสิ้น 1,136,224 คน มีผู้ผ่านการฝึกทั้งสิ้น 1,062,776 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.54 ของผู้เข้าฝึกอบรมทั้งหมด โดยมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น 68,135,688.17 บาท

4) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

4.1 การตรวจแรงงาน

กระทรวงแรงงานนอกจากจะมีภารกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อยกระดับฝีมือให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน และทัดเทียมมาตรฐานสากลแล้ว อีกภารกิจหนึ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องภายหลังการส่งเสริมให้คนมีงานทำแล้วคือ ภารกิจด้านการคุ้มครองลูกจ้าง นายจ้าง ให้ได้รับความเป็นธรรมในการจ้างงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความเป็นธรรมจากการจ้างงาน ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานเพื่อไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้างโดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุด คือให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่งก็ต้องผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมกับฝ่ายนายจ้าง กล่าวคือไม่โอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งนี้ มาตรการที่จะช่วยคุ้มครองให้ผู้ใช้แรงงานได้รับรายได้และสวัสดิการที่เป็นธรรมเพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมถึงได้รับการคุ้มครองแรงงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ คือการตรวจสถานประกอบการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้แรงงานได้รับการปฏิบัติและดูแลตามกฎหมาย ขณะเดียวกันจะเป็นมาตรการในการกระตุ้นให้สถานประกอบการเอาใจใส่ดูแลลูกจ้างของตนให้มากขึ้นอีกด้วย สำหรับปี 2549 (ช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2549)

ได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น 44,358 แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม 2,046,448 คน จำแนกเป็นชาย 997,150 คน (ร้อยละ 48.72 ของลูกจ้างที่ตรวจทั้งหมด) หญิง 1,040,852 คน (ร้อยละ 50.86 ของลูกจ้างที่ตรวจทั้งหมด) และเด็ก 8,446 คน (ร้อยละ 0.42 ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก คือ ต่ำกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 54.41 (24,137 แห่ง) รองลงมา เป็นสถานประกอบการขนาด 10 – 49 คน ร้อยละ 30.09 (13,345 แห่ง) ขณะที่สถานประกอบการขนาดใหญ่ตั้งแต่ 300 คน ขึ้นไป มีการตรวจเพียงร้อยละ 2.95 (1,310 แห่ง) (ตาราง 9 และตารางภาคผนวกที่ 14)

ตารางที่ 9 จำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ ปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549)

ขนาดสถานประกอบการ	สปก.* (แห่ง)	ลูกจ้าง (คน)
1 – 4 คน	14,981	34,520
5 – 9 คน	9,156	61,909
10 – 19 คน	6,564	90,038
20 – 49 คน	6,781	213,625
50 – 99 คน	2,816	200,005
100 – 299 คน	2,750	465,625
300 – 499 คน	672	256,372
500 – 999 คน	405	274,742
1,000 คน ⁺	233	449,612
รวม	44,358	2,046,448

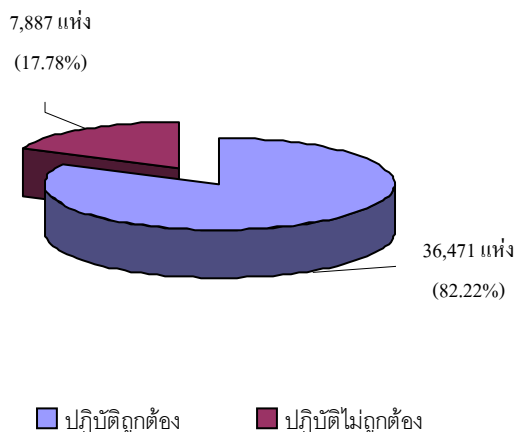
ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ : 1..ข้อมูล ณ 8 มกราคม 2550

2. *สถานประกอบการ

ในส่วนผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ร้อยละ 82.22 (จำนวน 36,471 แห่ง) ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีร้อยละ 17.78 (จำนวน 7,887 แห่ง)

แผนภูมิที่ 38 ผลการตรวจสถานประกอบการ ปี 2549

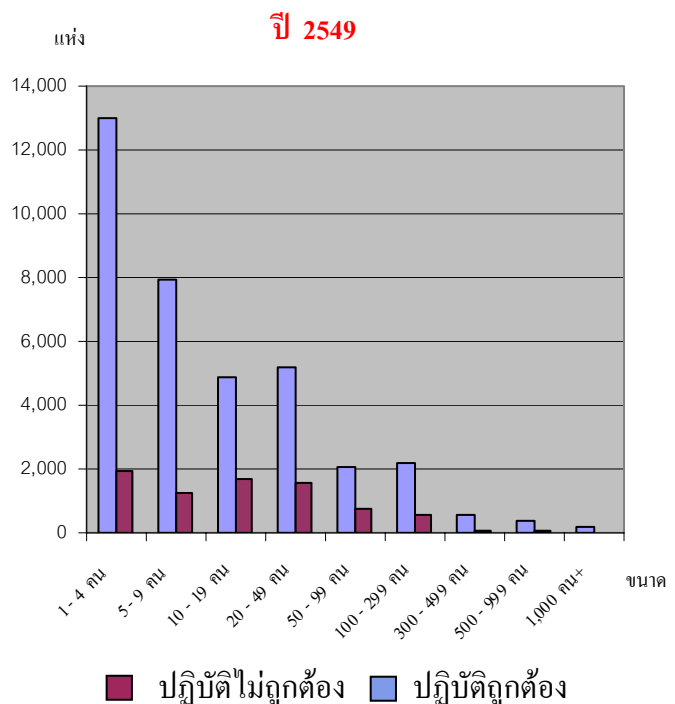

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2550

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในแต่ละขนาดสถานประกอบการกับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งหมด ในปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) พบว่าสถานประกอบการขนาด 1-4 คน ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายสูงสุด คือร้อยละ 24.83 (1,958 แห่ง) ของสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด รองลงมาคือขนาด 10-19 คน ขนาด 20-49 คน และขนาด 5-9 คน ซึ่งมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องร้อยละ 21.44 20.08 และ 15.51 ของสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งหมดตามลำดับ (เปรียบเทียบเฉพาะในกลุ่มที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย) และเมื่อศึกษาวิเคราะห์

เปรียบเทียบอัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายในแต่ละขนาดสถานประกอบการ โดยคำนวณจากจำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายกับสถานประกอบการที่ตรวจทั้งหมดในแต่ละขนาดสถานประกอบการและเปรียบเทียบกันตามขนาดสถานประกอบการ จะพบว่าสถานประกอบการที่มีขนาดเล็กและใหญ่ มีอัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยขนาด 1-4 คน และ 5-9 คน มีอัตราปฏิบัติถูกต้องร้อยละ 86.93 และ 86.64 ตามลำดับ และสถานประกอบการขนาด 300-499 คน ขนาด 500-999 คน และขนาด 1,000 คนขึ้นไป ปฏิบัติถูกต้องอัตราร้อยละ 86.61 88.64 และ 91.42 ตามลำดับ ขณะที่สถานประกอบการขนาด 10-19 คน 20-49 คน และ 50-99 คน ก็มีการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายในช่วงร้อยละ 73-76

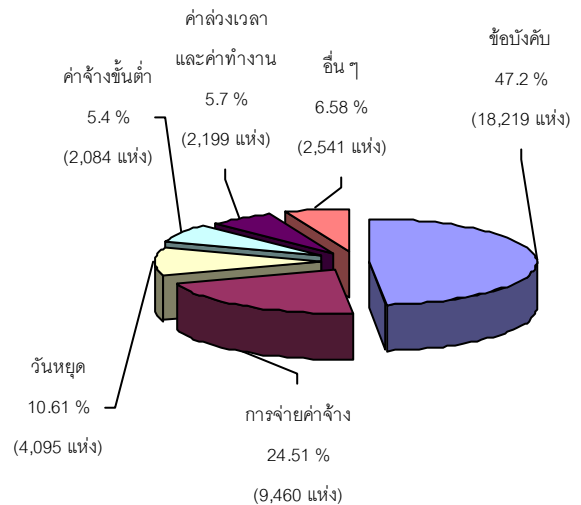
แผนภูมิที่ 39 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกลุ่มแรงงาน

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2550

สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานในปี 2549 ที่มีจำนวน 7,881 แห่ง ซึ่งมีบางแห่งมีเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องหลายเรื่อง โดยพบว่าเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องมีทั้งสิ้น 38,598 เรื่อง และพบว่าเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งหมดคือ เรื่องข้อบังคับในการทำงานมีถึงร้อยละ 47.2 (18,219 แห่ง) ของเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งหมด ซึ่งความผิดเรื่องการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับในการทำงานมักพบว่าเป็นเพราะสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้ติดประกาศข้อบังคับการทำงาน ซึ่งได้แก่ การกำหนดวันหยุด เวลาทำงาน เวลาพัก ฯลฯ ให้ลูกจ้างทราบทั่วกัน ซึ่งตามระเบียบปฏิบัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541กำหนดให้นายจ้างต้องติดประกาศข้อบังคับการทำงานให้ลูกจ้างทราบพร้อมส่งสำเนาประกาศให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบด้วย แต่ในทางปฏิบัติ นายจ้างบางรายมิได้ติดประกาศหรือติดประกาศแต่ไม่ได้ทำสำเนาแจ้งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบจึงถือว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ในเรื่องการปฏิบัติไม่ถูกต้อง สำหรับข้อบังคับยังรวมถึงการไม่จัดทำระเบียบข้อบังคับการทำงานอีกด้วย สำหรับเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 4 อันดับถัดมา ได้แก่ การจ่ายค่าจ้าง จำนวน 9,460 แห่ง (ร้อยละ 24.51) วันหยุด 4,095 แห่ง (ร้อยละ 10.61) ค่าล่วงเวลาและค่าทำงาน 2,199 แห่ง (ร้อยละ 5.70) และค่าจ้างขั้นต่ำ 2,084 แห่ง (ร้อยละ 5.4) รายละเอียดตามตารางภาคผนวกที่ 15

แผนภูมิ 40 เรื่องที่สถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย 5 อันดับแรก ปี 2549

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2550

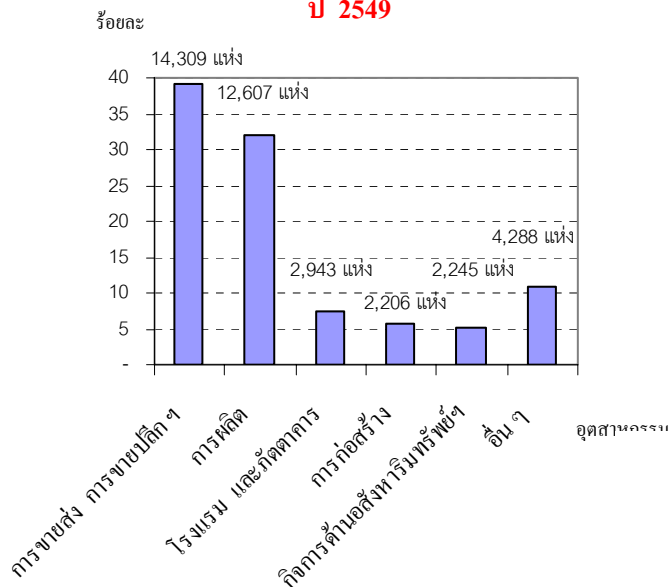
เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 37.07 (14,309 แห่ง) 2) การผลิต ร้อยละ 32.66 (12,607 แห่ง) 3) โรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 7.65 (2,943 แห่ง) 4) กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ ร้อยละ 5.82 (2,245 แห่ง) และ 5) การก่อสร้าง ร้อยละ 5.72 (2,206 แห่ง)

แผนภูมิ 41

แผนภูมิ 41 ประเภทอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติ

ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 5 อันดับแรก

ปี 2549

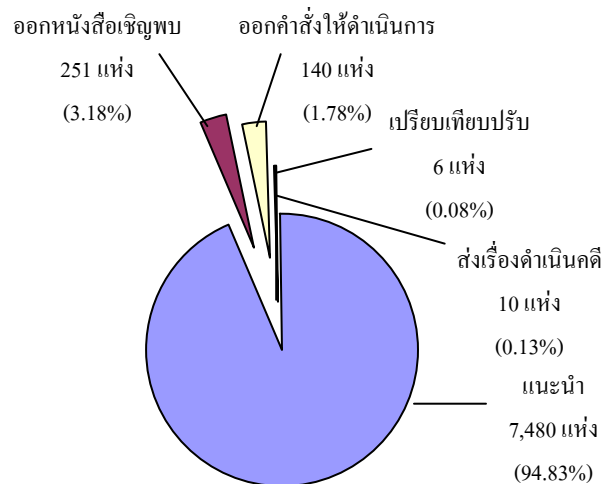
ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2550

เมื่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตรวจพบว่าสถานประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน จะมีการดำเนินการเพื่อให้สถานประกอบการนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายแรงงาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ลูกจ้าง ได้แก่ การแนะนำให้นายจ้างปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง การออกหนังสือเชิญพบ การออกคำสั่งให้ดำเนินการ การเปรียบเทียบปรับ หรือการส่งเรื่องดำเนินคดี ทั้งนี้ การจะดำเนินการในลักษณะใดจะพิจารณาตามความรุนแรงของปัญหา จากตัวเลขข้างต้นที่พบว่าเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายเกือบครึ่ง (ร้อยละ 47.2) เป็นเรื่องข้อบังคับซึ่งมักจะ ได้แก่ การไม่จัดทำระเบียบข้อบังคับการทำงาน การไม่ส่งสำเนาระเบียบข้อบังคับ หรือไม่เผยแพร่และปิดประกาศให้ลูกจ้างทราบ การดำเนินการส่วนใหญ่จึงเป็นไปในทางให้คำแนะนำแก่เจ้าของสถานประกอบการเพื่อปฏิบัติ

ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป โดยมีสัดส่วนร้อยละ 94.83 (7,480 แห่ง) รองลงมาคือ ออกหนังสือเชิญพบมีร้อยละ 3.18 (251 แห่ง) ออกคำสั่งให้ดำเนินการมีร้อยละ 1.78 (140 แห่ง) ส่วนการเปรียบเทียบปรับและส่งเรื่องดำเนินคดีมีสัดส่วนร้อยละ 0.08 (6 แห่ง) และร้อยละ 0.13 (10 แห่ง) ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในภาคผนวกตารางที่ 14)

แผนภูมิ 42 การดำเนินการของเจ้าหน้าที่สำหรับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ปี 2549

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2550

สำหรับการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง นอกจากนี้การตรวจความปลอดภัยในการทำงานยังเป็นอีกมาตรการหนึ่งที่สามารถดำเนินการเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้เจ้าของสถานประกอบการเห็นความสำคัญ และตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน เพราะหากการทำงานมีความปลอดภัยย่อมส่งผลถึงคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ใช้แรงงานตามมา เมื่อคนงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะทำงานอย่างมีความสุขและจะส่งผลต่อผลผลิตที่

เพิ่มสูงขึ้นของสถานประกอบการอันนำไปสู่ผล
กำไรตามมานั่นเอง ในปี 2549 (ช่วงเดือนมกราคม
– ธันวาคม 2549) กรมสวัสดิการและคุ้มครอง
แรงงาน ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยใน
สถานประกอบการทั้งสิ้น 19,820 แห่ง ลูกจ้างที่
ผ่านการตรวจทั้งสิ้น 1,333,032 คน โดยจำแนก
เป็นลูกจ้างชาย 645,516 คน คิดเป็นร้อยละ 48.42
เป็นลูกจ้างหญิง 687,516 คน คิดเป็นร้อยละ
51.58 ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจดังกล่าวเป็นเด็ก
4,796 คน คิดเป็นร้อยละ 0.36 ของลูกจ้างที่ผ่าน
การตรวจทั้งหมด และเมื่อพิจารณาขนาดสถาน
ประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยในการ
ทำงาน พบว่าขนาด 1–4 คนมีการตรวจสูงสุด
คือจำนวน 5,460 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.55
รองลงมาเป็นขนาด 5–9 คน 20–49 คน และ
10–19 คน คือร้อยละ 19.46 (3,858 แห่ง) 16.7
(3,327 แห่ง) และ 15.37 (3,047 แห่ง) ตามลำดับ

**ตาราง 10 การตรวจความปลอดภัยในสถาน
ประกอบการ ปี 2549 จำแนกตามสถานประกอบการ**

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถาน ประกอบการ ที่ผ่านตรวจ (แห่ง)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1–4 คน	5,460	7,256	5,849	13,105
5–9 คน	3,858	14,921	11,254	26,175
10–19 คน	3,047	24,491	17,300	41,791
20–49 คน	3,327	62,476	43,557	103,033
50–99 คน	1,559	63,865	47,582	111,447
100–299 คน	1,665	152,066	132,722	284,788
300–499 คน	446	84,183	85,526	169,709
500–999 คน	269	82,339	104,367	186,706
1,000 คน ⁺	189	153,919	239,359	393,278
รวม	19,820	645,516	687,516	1,333,032

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อมูล ณ วันที่ 5 มกราคม 2550

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการตรวจความ
ปลอดภัยสูงสุด 5 อันดับแรกในปี 2549 คือ
1) ประเภทการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซม
ยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และ
ของใช้ในครัวเรือนมีจำนวน 7,883 แห่ง คิดเป็น
ร้อยละ 39.77 ของสถานประกอบการที่ตรวจทั้งหมด
2) ประเภทการผลิต จำนวน 5,870 แห่ง ร้อยละ
29.62 3) โรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 6.94
(1,375 แห่ง) 4) กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การ
ให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ ร้อยละ 5.84 (1,157
แห่ง) และ 5) การก่อสร้าง ร้อยละ 5.43 (1,077
แห่ง) (รายละเอียดตามตาราง 11 และภาคผนวกที่
17) ซึ่งผลการตรวจพบว่าร้อยละ 86.59 คือ
จำนวน 17,163 แห่ง ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย
ความปลอดภัย ส่วนที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องมีร้อยละ
13.41 (2,657 แห่ง)

สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตรา
การปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย
ในปี 2549 (คำนวณจากจำนวนสถาน
ประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายใน
แต่ละประเภทอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับ
จำนวนสถานประกอบการที่ตรวจในแต่ละ
ประเภทอุตสาหกรรม) สูงสุด 5 อันดับแรกคือ
1) ประเภทการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
ร้อยละ 30.77 2) การผลิต ร้อยละ 22.73
3) การก่อสร้าง ร้อยละ 19.50 4) การขนส่ง
สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม ร้อยละ 13.16
และ 5) การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา ร้อยละ 10.7

ตาราง 11 ผลการตรวจความปลอดภัยอัตราการปฏิบัติ

ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ปี 2549

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก.ที่ ผ่านการ ตรวจ	ผลการตรวจ		อัตราการ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง*
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	156	108	48	30.77
2. การผลิต	5,870	4,536	1,334	22.73
3. การก่อสร้าง	1,077	867	210	19.50
4. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	639	555	84	13.16
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	112	100	12	10.71
6. โรงแรม และภัตตาคาร	1,375	1,231	144	10.47
7. การขายส่ง การขายปลีก การ ซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	7,883	7,208	675	8.56
8. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคล อื่นๆ	408	382	26	6.37
9. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ	1,157	1,084	73	6.31
10. อื่นๆ	1,143	1,092	51	4.46
รวม	19,820	17,163	2,657	13.41

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

* สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำนวนตามประเภทอุตสาหกรรม x 100

สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2550

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในส่วน
สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ความปลอดภัย ประกอบไปด้วยการให้คำแนะนำ
ในวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง การออกคำสั่งให้ส่ง
เอกสาร เรียกพบ ปรับปรุง หรือหยุดการใช้
เครื่องจักร รวมทั้งการส่งเรื่องดำเนินคดี ทั้งนี้ ใน
บางแห่งอาจมีการดำเนินการมากกว่า 1 กรณี
สำหรับปี 2549 ซึ่งพบว่ามีสถานประกอบการ
ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย
จำนวน 2,657 แห่ง ส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยให้
คำแนะนำเพื่อให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

การปฏิบัติงานให้เกิดความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น
โดยด้านการแนะนำ มีถึงร้อยละ 95.34
(2,555 แห่ง) ของการดำเนินการทั้งหมด ในส่วน
ของการออกคำสั่งมีจำนวน 103 แห่ง คิดเป็นร้อยละ
3.84 โดยเป็นการออกคำสั่งเรียกพบมากที่สุด
จำนวน 54 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.01 รองลงมาคือ
ออกคำสั่งให้ปรับปรุง 31 แห่ง (ร้อยละ 1.16)
ส่วนการส่งเรื่องดำเนินคดี มีจำนวน 22 แห่ง
คิดเป็นร้อยละ 0.82 ของการดำเนินการทั้งหมด
(รายละเอียดในตารางภาคผนวกที่ 17)

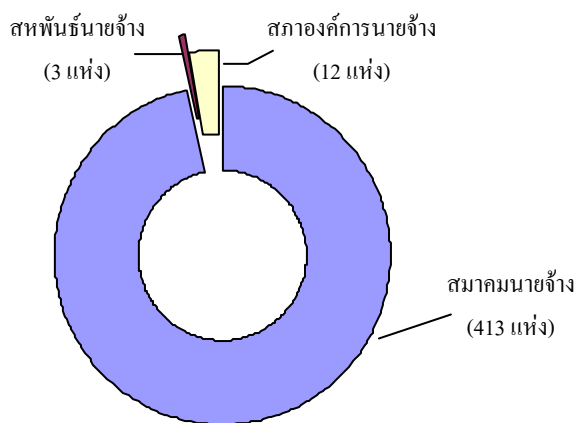
4.2 การแรงงานสัมพันธ์

นอกเหนือจากภารกิจด้านการคุ้มครอง
แรงงานและดูแลด้านความปลอดภัย ทั้งแก่
ลูกจ้างและนายจ้างแล้ว กระทรวงแรงงานโดย
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานยังมีการกิจ
ในการส่งเสริมและพัฒนาระบบแรงงาน
สัมพันธ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะ
เศรษฐกิจ สังคม เพื่อป้องกันความขัดแย้ง และ
เสริมสร้างความร่วมมือที่ดีต่อกันระหว่าง
นายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมี
เป้าหมายหลักเพื่อสร้างสันติสุขในวงการแรงงาน
ให้นายจ้างและลูกจ้างมีทัศนคติที่ดีต่อกันในการ
ทำงาน เพราะหากนายจ้าง ลูกจ้างมีความเข้าใจกัน
เป็นอย่างดีย่อมไม่เกิดปัญหาขัดแย้งขึ้น
เมื่อปัญหาข้อขัดแย้งไม่มี ผลักดันการขับเคลื่อนงาน
หรือทีมงานก็จะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตหรือ
เพิ่มผลิตภาพในการปฏิบัติงาน ลูกจ้างหรือผู้ใช้
แรงงานมีความสุขในการทำงาน คุณภาพชีวิต
ย่อมดีขึ้น ขณะเดียวกันนายจ้างก็มีความสุข

เนื่องจากมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็นผลกำไรตามมา
ทั้งนี้ ในกลุ่มของนายจ้างและลูกจ้าง จะมีการตั้ง
องค์การเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนตนเอง
โดยเมื่อพิจารณาในส่วนองค์การนายจ้าง
ณ เดือนธันวาคม 2549 พบว่ามีสมาคมนายจ้าง
413 แห่ง ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
180 แห่ง และส่วนภูมิภาค 233 แห่ง สหพันธ์
นายจ้าง 3 แห่ง ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง
ภูมิภาค 1 แห่ง และสภาองค์การนายจ้าง 12
แห่ง ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 12 แห่ง
(แผนภูมิ 43)

แผนภูมิ 43 จำนวนองค์การนายจ้าง

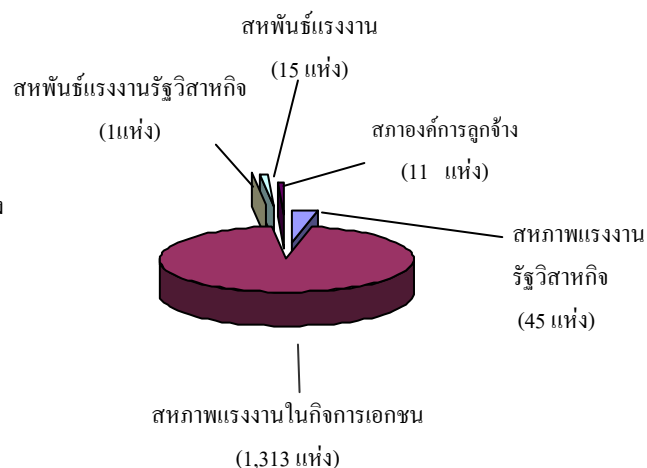
ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ณ เดือน ธันวาคม 2549

ในส่วนจำนวนองค์การลูกจ้างข้อมูล ณ
เดือนธันวาคม 2549 มีจำนวนดังนี้ 1) สหภาพ
แรงงานรัฐวิสาหกิจ 45 แห่ง อยู่ในเขต
กรุงเทพมหานคร 41 แห่ง ส่วนภูมิภาค 4 แห่ง
2) สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน 1,313 แห่ง
ซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 353 แห่ง เขต
ภูมิภาค 960 แห่ง 3) สหพันธ์แรงงาน 15 แห่ง
ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 7 แห่ง เขต
ภูมิภาค 8 แห่ง 4) สภาองค์กรลูกจ้าง 11 แห่ง

ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 10 แห่ง ภูมิภาค
1 แห่ง และสหพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ 1
แห่ง อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (แผนภูมิ 44)
ทั้งนี้ หากพิจารณาตามพื้นที่ขององค์การ
แรงงาน จะพบว่าองค์การแรงงานจะตั้งอยู่เขต
ภาคกลางสูงสุด มีสัดส่วนถึงร้อยละ 56.48
(1,024 แห่ง) รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร
ร้อยละ 33.43 (606 แห่ง) และภาคใต้ร้อยละ
5.18 (94 แห่ง) ซึ่งอาจจะเป็นเพราะภาคกลาง
เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการจำนวนมาก
เช่น พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สมุทรปราการ ปทุมธานี ฯลฯ

แผนภูมิ 44 จำนวนองค์การลูกจ้าง

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ณ เดือนธันวาคม 2549

สำหรับการเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท
แรงงานและข้อขัดแย้งในรอบปี 2549 (เดือน
มกราคม – ธันวาคม 2549) พบว่ามี การแจ้ง
ข้อเรียกร้องทั้งสิ้น 230 แห่ง 242 ครั้ง ลูกจ้างที่
เกี่ยวข้อง 130,755 คน โดยเป็นการแจ้งข้อ
เรียกร้องในกิจการเอกชน 221 แห่ง คิดเป็นร้อยละ
96.09 ของสถานประกอบการที่แจ้งข้อเรียกร้อง
ทั้งหมด หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ 5 แห่ง

(ร้อยละ 2.17) และรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 1.74) ตามลำดับ

**ตาราง 12 การแจ้งข้อเรียกร้อง/ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง
ปี 2549**

ลักษณะสถานประกอบกิจการ	การแจ้งข้อเรียกร้อง	
	แห่ง	ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง
รัฐวิสาหกิจ	4	5,658
เอกชน	221	122,591
หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ	5	2,506
รวม	230	130,755

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 17 มกราคม 2550

ข้อเรียกร้องดังกล่าวสามารถยุติได้โดยระบบทวิภาคี คือไม่เกิดข้อพิพาทแรงงานจำนวน 196 แห่ง มีลูกจ้างเกี่ยวข้อง 110,076 คน โดยสามารถตกลงกันเองได้ 130 แห่ง ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 81,959 คน ถอนข้อเรียกร้อง 1 แห่ง ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 11 คน และอื่นๆ 9 แห่ง ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 5,393 คน ส่วนข้อเรียกร้องที่ไม่สามารถตกลงได้โดยระบบทวิภาคีและเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานมีจำนวน 57 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 22,983 คน และข้อเรียกร้องที่ยังไม่ยุติอยู่ในระหว่างการเจรจา 40 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 24,168 คน (ดูรายละเอียดในตารางภาคผนวก 18)

สำหรับข้อพิพาทแรงงานที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการช่วงปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) พบว่ามี 60 แห่ง มีลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 25,531 คน พนักงานประนอมข้อพิพาท

แรงงาน ได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยและยุติข้อพิพาทแรงงานจนยุติได้จำนวน 56 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของข้อพิพาทแรงงานทั้งหมดในปีนี้ ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 23,275 คน ขณะที่ยังไม่ยุติมีจำนวน 4 แห่ง มีลูกจ้างเกี่ยวข้อง 2,256 คน ซึ่งการยุติข้อพิพาทแรงงานของเจ้าพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงาน สามารถดำเนินการไกล่เกลี่ยให้ยุติได้ภายใน 5 วัน จำนวน 21 แห่ง (ร้อยละ 37.5 ของข้อพิพาทแรงงานที่ยุติได้) ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 8,175 คน ไกล่เกลี่ยให้ยุติเกิน 5 วัน มีจำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 44.64 ของข้อพิพาทแรงงานที่ยุติได้) ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 11,495 คน และไกล่เกลี่ยให้ยุติโดยชี้ขาดโดยสมัชชาใจ 2 แห่ง (ร้อยละ 3.57 ของข้อพิพาทแรงงานที่ยุติได้) ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 1,827 คน และอื่นๆ 8 แห่ง ลูกจ้าง 1,778 คน (รายละเอียดในตารางภาคผนวกที่ 18)

ในส่วนของความขัดแย้งในการจ้างงานระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ที่ไม่ใช่ข้อพิพาทแรงงานตามกฎหมายที่เรียกว่า “ข้อขัดแย้ง” ในรอบปี 2549 ได้เกิดข้อขัดแย้งในสถานประกอบการทั้งสิ้น 52 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 21,939 คน โดยข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในปีนี้อาจดำเนินการให้ยุติได้ 46 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 19,463 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46 ของสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งทั้งหมด โดยจำแนกเป็นข้อขัดแย้งที่ตกลงกันได้ 36 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 15,171 คน ฟ้องศาลแรงงาน 6 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 1,901 คน อื่นๆ 6 แห่ง ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 3,446 คน ซึ่งข้อขัดแย้งที่นำไปสู่การผลงงานมี 7 แห่ง ร้อยละ 13.46 ของข้อขัดแย้งทั้งหมด ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 1,960 คน ส่วนข้อขัดแย้งที่ไม่ยุติมี 7 แห่ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง 3,758 คน

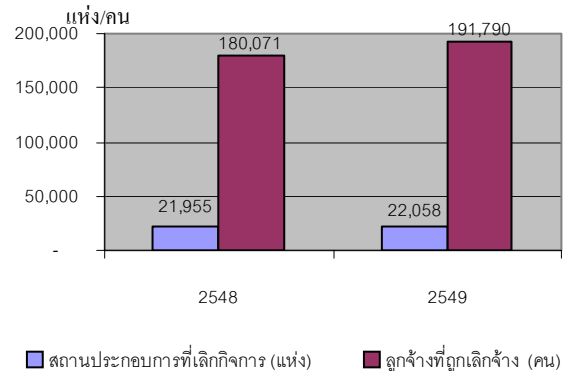

4.4 การเลิกจ้างแรงงาน

สำนักงานประกันสังคมรายงาน สถานะการเลิกจ้าง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 ว่าตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม 2549 คือตลอดปี 2549 มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการจำนวน 22,058 แห่ง ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 191,790 คน โดยส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก คือขนาด 1–9 คน ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 88.10 ของสถานประกอบการที่เลิกกิจการทั้งหมด (19,433 แห่ง) ลูกจ้างถูกเลิกจ้างจำนวน 37,406 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ของจำนวนลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด ขณะที่สถานประกอบการขนาด 10 คนขึ้นไปเลิกกิจการเพียงจำนวน 2,625 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.90 ของสถานประกอบการที่เลิกกิจการทั้งหมด แต่มีสัดส่วนของผู้ถูกเลิกจ้างสูงถึง 154,384 คน คิดเป็นร้อยละ 80.50 ของลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างทั้งหมด อย่างไรก็ตามสัดส่วนของการเลิกกิจการในปี 2549 เมื่อเทียบกับปี 2548 (มกราคม – ธันวาคม 2548) พบว่ามีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ปี 2548 มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ จำนวน 21,955 แห่ง ปี 2549 มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการจำนวน 22,058 แห่ง เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 0.47 ขณะที่ลูกจ้างถูกเลิกจ้างปี 2548 มี 180,071 คน ปี 2549 เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 6.5 โดยสถานประกอบการขนาดเล็กเลิกกิจการน้อยกว่าปีที่แล้ว ขณะที่สถานประกอบการขนาด 10 คนขึ้นไปเลิกกิจการสูงขึ้น

ทั้งนี้ ขนาดสถานประกอบการที่เลิกจ้างสูงสุดยังคงเป็นขนาดต่ำกว่า 10 คน

แผนภูมิ 45 เปรียบเทียบสถานประกอบการที่เลิกกิจการ /ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ปี 2548 และ 2549

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

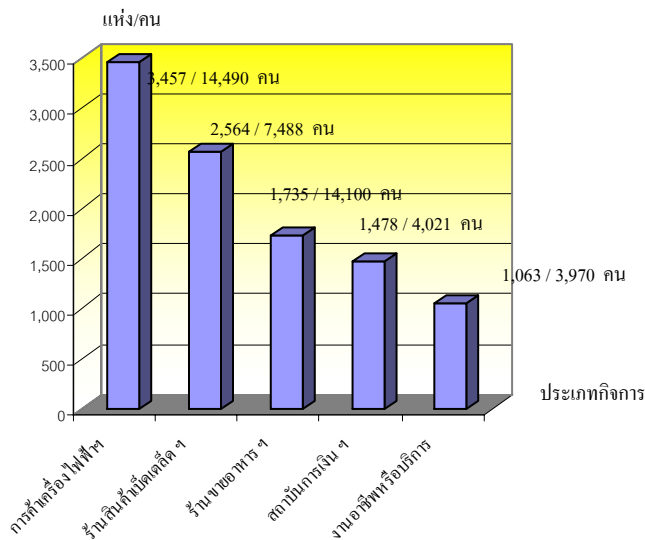
หมายเหตุ : ปี 2548 ข้อมูล ณ ธันวาคม 2548

ปี 2549 ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549

เมื่อพิจารณาประเภทกิจการที่มีการเลิกจ้างสูงสุดตลอดปี 2549 พบว่าประเภทกิจการ 5 อันดับแรกเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) ประเภทการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ จำนวน 3,457 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 15.67 ของสถานประกอบการที่เลิกจ้างทั้งหมด ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง 14,490 คน 2) ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด การค้าอื่น ๆ จำนวน 2,564 แห่ง (ร้อยละ 11.62) ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง 7,488 คน 3) ร้านอาหาร โรงแรม ห้องเช่า จำนวน 1,735 แห่ง (ร้อยละ 7.87) ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 14,100 คน 4) สถาบันการเงิน บริการด้านธุรกิจ จำนวน 1,478 แห่ง (ร้อยละ 6.70) ลูกจ้างเกี่ยวข้อง 4,021 คน และ 5) งานอาชีพหรือบริการที่มีได้จัด จำนวน 1,063 แห่ง (ร้อยละ 4.82) ลูกจ้างถูกเลิกจ้าง 3,970 คน

แผนภูมิ 46 สถานประกอบการที่เลิกกิจการสูงสุด

5 อันดับแรก ช่วงมกราคม – ธันวาคม 2549

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

4.4 การสวัสดิการแรงงาน

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกเหนือจากการตรวจสอบสถานประกอบการ เพื่อให้การคุ้มครองผู้ใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ยังมีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน ในสถานประกอบการ โดยในปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) ได้ดำเนินการส่งเสริมให้สถานประกอบการจัดสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ แก่ลูกจ้างหรือผู้ใช้แรงงาน ดังนี้ 1) ส่งเสริมการให้บริการด้านสวัสดิการแรงงาน นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด 7,388 แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับการส่งเสริม 607,528 คน 2) มีการดำเนินการพัฒนาเด็กปฐมวัยศูนย์เด็กเล็ก วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัยในพระราชูปถัมภ์ 2 แห่ง ในพื้นที่จังหวัดนครปฐมและจังหวัด

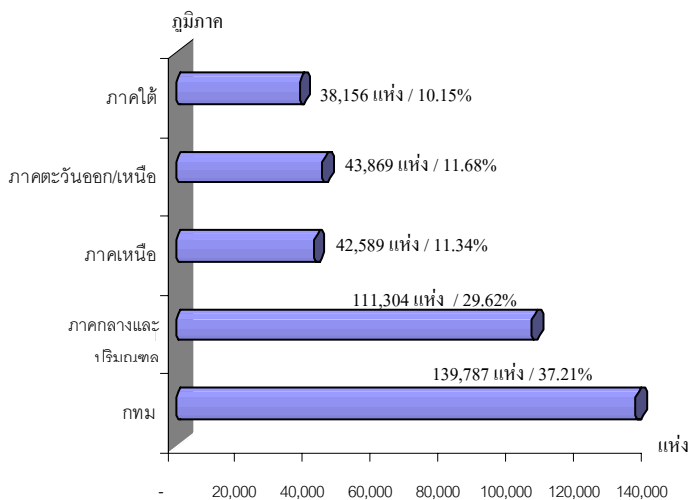
สมุทรปราการ มีบุตรหลานของผู้ใช้แรงงาน ได้รับการพัฒนาเลี้ยงดูจำนวน 1,261 คน 3) ให้บริการเงินกู้กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน ในสถานประกอบการ 17 แห่ง มีผู้ใช้แรงงาน ได้รับการบริการถึง 29,173 คน 4) มีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสวัสดิการแรงงานโดยการอบรม ให้ความรู้แก่นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน 105 ครั้ง 4,564 คน 5) มีการจัดการอาชีวศึกษาแก่แรงงาน ให้บริการด้านสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน มีผู้ใช้แรงงานได้รับประโยชน์ 127,878 คน (ดำเนินการในเดือนมกราคม – กันยายน 2549) 6) สนับสนุนเทคนิคและวิชาการด้านสวัสดิการแรงงาน (ช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2549) 46 แห่ง 1,342 คน และ 7) ส่งเสริมมาตรฐานการบริหารจัดการด้านเอกสารในสถานประกอบการ (ดำเนินการช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2549) 3 แห่ง 165 คน

5) การประกันสังคม

ภารกิจด้านการประกันสังคมเป็นอีกภารกิจหนึ่งของกระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานประกันสังคมมีหน้าที่ต้องดูแลผู้ใช้แรงงาน เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีหลักประกันชีวิตที่มั่นคง ทั้งในกรณีเกิดภาวะการว่างงานรวมถึงเมื่อยามแก่ชราอีกด้วย ซึ่งจากข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2549 พบว่ามีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมทั้งสิ้น 375,705 แห่ง ผู้ประกันตนไตรมาสนี้ พบว่ามีผู้ประกันตนทั้งสิ้น 8,537,801 คน โดยสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวนสูงสุดคือ 139,787 แห่ง

คิดเป็นร้อยละ 37.21 รองลงมาคือภาคกลาง และปริมณฑลมีจำนวน 111,304 แห่ง ร้อยละ 29.62 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 43,869 แห่ง ร้อยละ 11.68 ภูมิภาคที่มีสถานประกอบการ น้อยที่สุดคือภาคใต้มีจำนวน 38,156 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.15

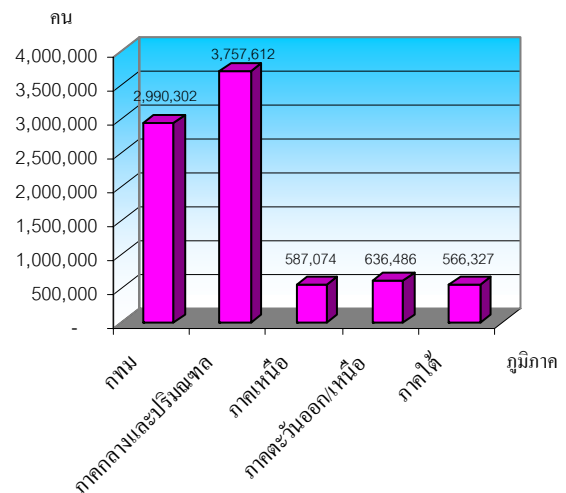
**แผนภูมิ 47 สถานประกอบการ
จำแนกตามภูมิภาค ณ เดือน ธันวาคม 2549**

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

หากพิจารณาในประเด็นของ ผู้ประกันตน พบว่าภูมิภาคที่มีผู้ประกันตน สูงสุดมิใช่กรุงเทพมหานครกลับเป็นภาคกลาง และปริมณฑล มีจำนวน 3,757,612 คน ซึ่งมี สัดส่วนผู้ประกันตนร้อยละ 44.01 ของ ผู้ประกันตนทั้งหมด รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร มีจำนวนผู้ประกันตน 2,990,302 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.05 ของผู้ประกันตนทั้งหมด ภูมิภาคที่มีผู้ประกันตนน้อยที่สุดคือภาคใต้มี 566,327 คน คิดเป็นร้อยละ 6.63

**แผนภูมิ 48 ผู้ประกันตน จำแนกตามภูมิภาค
ณ เดือนธันวาคม 2549**

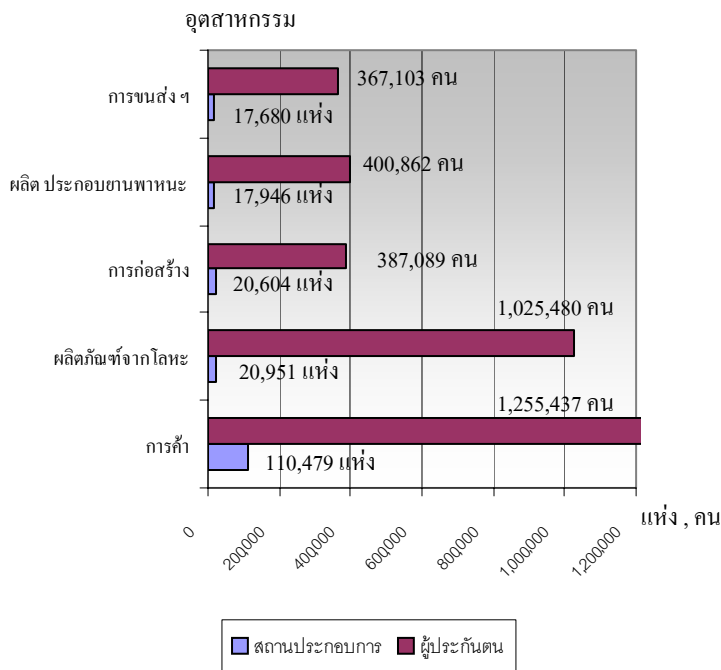

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

เมื่อพิจารณาจำนวนสถานประกอบการ และผู้ประกันตน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ที่กำหนดตามความเสี่ยงภัยของกองทุนเงินทดแทน โดยไม่นับรวมลูกจ้างในหน่วยงานราชการและ ผู้ประกันตนสมัครใจ พบว่ามีจำนวน 348,386 แห่ง ผู้ประกันตน 7,992,025 คน โดยอุตสาหกรรมที่มี จำนวนสถานประกอบการในข่ายประกันสังคม สูงสุด 5 อันดับแรก คือ 1) การค้า มีสถาน ประกอบการ 110,479 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.71 ของสถานประกอบการทั้งหมด ผู้ประกันตน 1,255,437 คน 2) ผลิตภัณฑ์จาก โลหะ จำนวน 20,951 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 6.01 ของสถานประกอบการทั้งหมด ผู้ประกันตน 1,025,480 คน 3) การก่อสร้าง จำนวน 20,604 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.91 ของสถานประกอบการทั้งหมด ผู้ประกันตน 387,089 คน 4) ผลิตภัณฑ์ยานพาหนะ จำนวน 17,946 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.15 ของ สถานประกอบการทั้งหมด ผู้ประกันตน

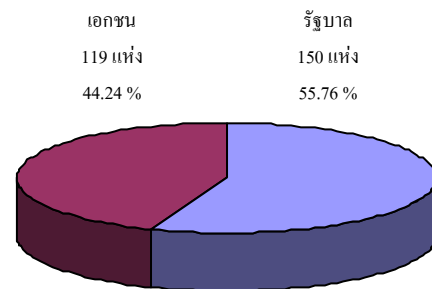
400,862 คน และ 5) การขนส่งการคมนาคม 17,680 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.07 ของสถานประกอบการทั้งหมด ผู้ประกันตน 367,103 คน

**แผนภูมิ 49 สถานประกอบการและผู้ประกันตน
จำแนกตามอุตสาหกรรม (5 อันดับแรก)**

ปัจจุบันสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมมีจำนวน 269 แห่ง เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาลจำนวน 150 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 55.76 ของสถานพยาบาลทั้งหมด และสถานพยาบาลเอกชนมีจำนวน 119 แห่ง (ร้อยละ 44.24) สถานพยาบาลดังกล่าวข้างต้นเป็นสถานพยาบาลหลัก อย่างไรก็ตามสำนักงานประกันสังคมได้พยายามขยายการบริการให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น โดยมีการให้บริการในสถานพยาบาลเครือข่าย ซึ่งในปัจจุบันโรงพยาบาลเครือข่ายโรงพยาบาลภาครัฐมี 956 แห่ง และเครือข่ายโรงพยาบาลเอกชนมี 1,506 แห่ง รวมจำนวนเครือข่ายสถานพยาบาลทั้งสิ้น 2,462 แห่ง

**แผนภูมิ 50 จำนวนสถานพยาบาล
ในสังกัดประกันสังคม ปี 2549 (สถานพยาบาลหลัก)**

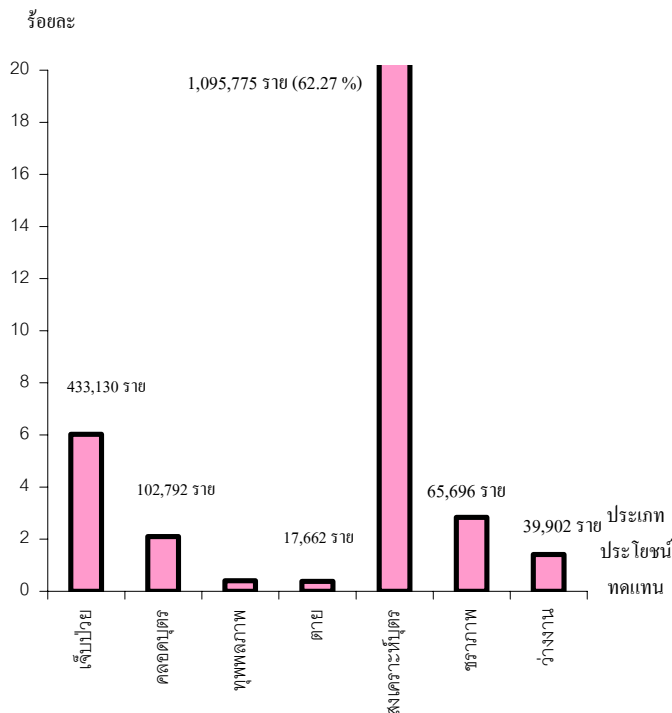

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

ในด้านสถานะเงินกองทุนพบว่า กองทุนเงินทดแทน ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2549 มีเงินกองทุนจำนวน 17,794 ล้านบาท ส่วนสถานะของกองทุนประกันสังคมในปัจจุบัน ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2549 มีเงินกองทุน 431,367 ล้านบาท

ในช่วงปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) จำนวนการใช้บริการของกองทุนประกันสังคม พิจารณาตามประเภทของประโยชน์ทดแทน ซึ่งมี 7 กรณี ได้แก่ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพลภาพ ดาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน พบว่า จำนวนผู้ให้บริการมีทั้งสิ้น 1,759,845 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.61 ของผู้ประกันตนทั้งหมด สำหรับประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุดในไตรมาสนี้ได้แก่ กรณีสงเคราะห์บุตร มีผู้ประกันตนใช้บริการ 1,095,775 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.27 ของผู้ให้บริการทั้งหมด รองลงมาได้แก่กรณีเจ็บป่วย คลอดบุตร และชราภาพ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 24.61 5.84 และ 3.73 ตามลำดับ

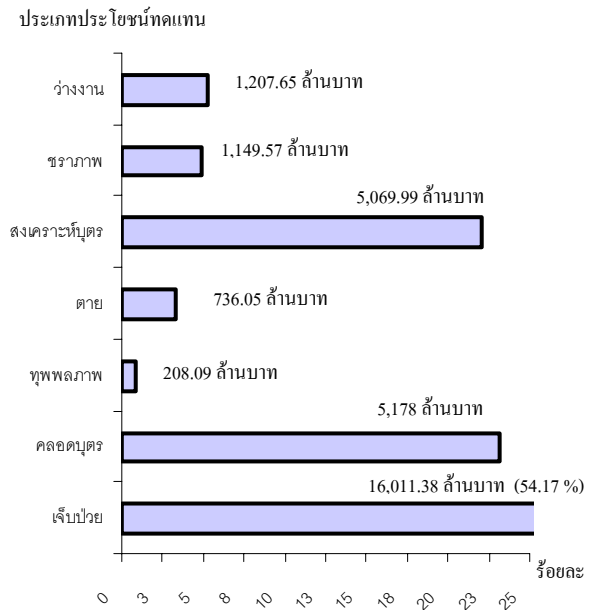
**แผนภูมิ 51 ผู้ประกันตนที่ใช้บริการกองทุน
ประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
ปี 2549**

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

หากพิจารณาตามปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน จะพบว่าการจ่ายเงินทั้งสิ้น 29,560.73 ล้านบาท โดยกรณีเจ็บป่วยมีการจ่ายเงินสูงสุดถึง 16,011.38 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 54.17 ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย รองลงมาคือกรณีคลอดบุตร จ่ายเงินประโยชน์ทดแทน 5,178.0 ล้านบาท (ร้อยละ 17.52) และกรณีสงเคราะห์บุตร 5,069.99 ล้านบาท (ร้อยละ 17.15)

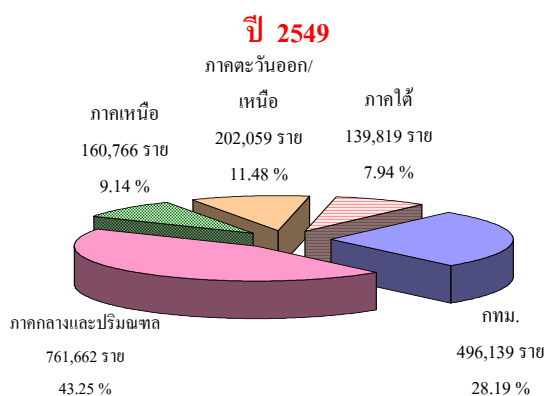
**แผนภูมิ 52 การจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนจำแนกตาม
ประเภทประโยชน์ทดแทน ปี 2549**

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาคที่มีการใช้บริการกองทุนประกันสังคมโดยพิจารณาจากจำนวนผู้ใช้บริการพบว่า ผู้ประกันตนเขตภาคกลางและปริมณฑล ใช้บริการกองทุนสูงสุดคือจำนวน 761,062 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.25 ของผู้ประกันตนที่ใช้บริการทั้งหมด รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร 496,139 ราย (ร้อยละ 28.19) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 202,059 ราย (ร้อยละ 11.48) สำหรับภาคเหนือและภาคใต้ มีสัดส่วนของผู้ประกันตนที่ใช้บริการกองทุนประกันสังคม ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือภาคเหนือ มีผู้ใช้บริการ 160,766 ราย (ร้อยละ 9.14) ส่วนภาคใต้มีจำนวน 139,819 ราย (ร้อยละ 7.94)

แผนภูมิ 53 ผู้ใช้บริการจำแนกตามภูมิภาค

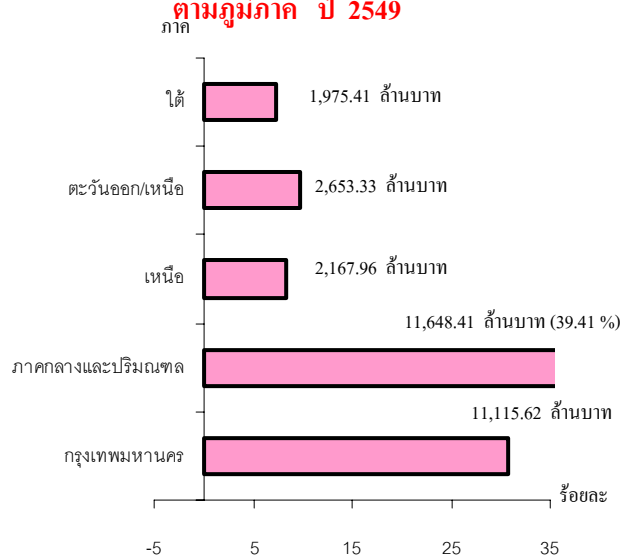

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

ในส่วนการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน ซึ่งมีการจ่ายในปี 2549 (มกราคม - ธันวาคม 2549) จำนวน 29,560.73 ล้านบาท พิจารณาตามภูมิภาคพบว่าภูมิภาคที่มีการจ่ายเงินสูงสุด คือ ภาคกลางและปริมณฑลมีการจ่ายเงินทั้งสิ้น 11,648.41 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.41 ของการจ่ายเงินทั้งสิ้น รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร จำนวน 11,115.62 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.6 ของการ

จ่ายเงินทั้งสิ้น และภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 2,653.33 ล้านบาท (ร้อยละ 8.98 ของการจ่ายเงินทั้งสิ้น)

แผนภูมิ 54 เงินประโยชน์ทดแทนที่จ่ายจำแนกตามภูมิภาค ปี 2549

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

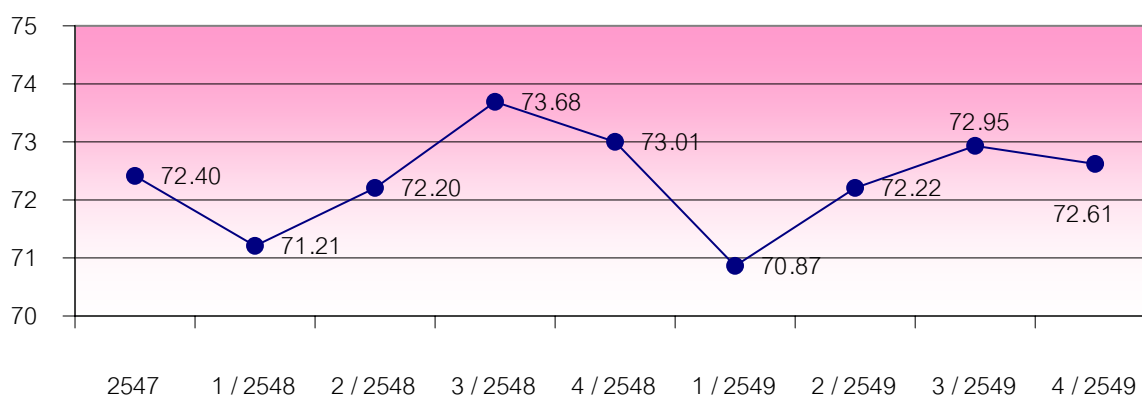
ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

ภาวะด้านแรงงานมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สืบเนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น สถานการณ์ทางการเมืองที่มีการปฏิรูปทางการเมือง สถานการณ์ภัยธรรมชาติ เช่น ภาวะน้ำท่วม สถานการณ์เศรษฐกิจ ได้แก่ การปรับขึ้นราคาน้ำมัน ภาวะค่าเงินบาทแข็งตัว เป็นต้น เหล่านี้จะส่งผลถึงความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เกิดการชะลอการลงทุน ชะลอการขยายกิจการ รวมถึงชะลอการจ้างงาน ในขณะที่ภาคการศึกษาการผลิตคนเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างต่อเนื่อง มีอาจชะลอตามภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจจึงส่งผลต่อการว่างงาน การทำงานต่ำระดับ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการผลิต ต้นทุนการผลิต ฤดูกาล ทิศนคติทั้งของฝ่ายนายจ้างและผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของภาวะด้านแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการจ้างงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน ฝีมือแรงงาน มาตรฐานแรงงาน ฯลฯ ดังนั้นการจะทราบความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของภาวะแรงงาน จึงต้องมีการพิจารณาศึกษาเพื่อกำหนดตัวชี้วัด พร้อมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลง เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหา รวมถึงทำนายหรือคาดการณ์อนาคตอันจะเอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะต้องทำให้สนองต่อความต้องการของทุกกลุ่มทั้งนายจ้าง ผู้ใช้แรงงาน รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สถานการณ์แรงงานปี 2549 (มกราคม – ธันวาคม 2549) ฉบับนี้จะขอนำเสนอตัวชี้วัดภาวะแรงงานดังนี้

1) อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพการมีงานทำของกำลังแรงงานในประเทศไทย เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยคำนวณจากกำลังแรงงานเทียบกับประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยในปี 2547–2549 มีอัตราในช่วง 71.00–73.68 ซึ่งในปี 2549 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงในลักษณะเดียวกับปี 2548 โดยอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมีอัตราสูงสุดในไตรมาส 3 ของทุกปี และมีอัตราลดลงต่ำสุดในไตรมาส 1 ของปีเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากในช่วงไตรมาส 3 ของปีเป็นช่วงฤดูการเกษตร จึงทำให้ผู้มีงานทำมีจำนวนเพิ่มขึ้นสูงสุด ส่วนไตรมาส 4 จะเริ่มลดลงจากไตรมาส 3 เพราะเป็นช่วงฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิต การใช้แรงงานในภาคเกษตรมีน้อยลง ขณะที่ไตรมาส 1 เป็นช่วงฤดูแล้งนอกฤดูการเกษตร ส่งผลให้อัตราการมีส่วนร่วมในการทำงานต่ำสุดในรอบปี และขยับตัวสูงขึ้นในไตรมาส 2 เนื่องจากเป็นช่วงกำลังแรงงานใหม่เพิ่งจบการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงานแสดงว่าฤดูกาลเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน สำหรับปี 2549 ค่าเฉลี่ยอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานอยู่ที่ 72.16 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับปี 2548 ที่มีอัตรา 72.53

แผนภูมิ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

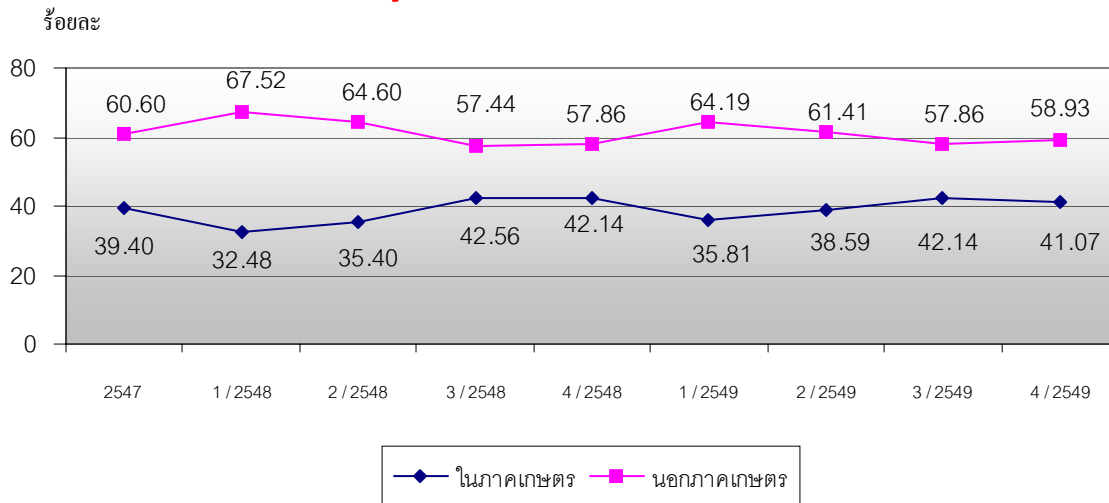

หมายเหตุ : อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = $\frac{\text{กำลังแรงงาน} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$

2) อัตราการจ้างงาน

อัตราการจ้างงานเป็นดัชนีตัวหนึ่งที่สามารถชี้ให้เห็นภาวะการทำงานของประชากร อัตราการจ้างงานในที่นี้จะพิจารณาในประเด็นภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร โดยอัตราการจ้างงานในภาคเกษตรคำนวณจากผู้มีงานทำในภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานผู้มีงานทำ ซึ่งจะชี้ให้เห็นสัดส่วนของผู้ทำงานในภาคเกษตรว่ามีสัดส่วนเป็นอย่างไร สำหรับปี 2547 - 2549 พบว่าอัตราการจ้างงานในภาคเกษตรมีอัตราในช่วงร้อยละ 32.48 – 42.56 โดยค่าเฉลี่ยปี 2547 – 2549 มีอัตรา 39.4 38.14 และ 39.4 ตามลำดับ โดยอัตราการจ้างงานในแต่ละไตรมาสจะขึ้นลงตามปัจจัยฤดูกาล คือช่วงฤดูการเกษตรและช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตการเกษตร แรงงานจะเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคเกษตรมากขึ้น ส่วนอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรซึ่งได้แก่ แรงงานในภาคอุตสาหกรรมจะมีสัดส่วนที่ลดลงในไตรมาส 3 และ 4 ของทุกปี เนื่องจากผู้ใช้แรงงานเคลื่อนย้ายเข้าไปอยู่ในภาคเกษตรกรรมมากขึ้นนั่นเอง ทั้งนี้ อัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรในปี 2547 – 2549 โดยค่าเฉลี่ยปี 2547 – 2549 มีอัตราร้อยละ 60.6 61.85 และ 60.6 ตามลำดับ หมายความว่าประชากรที่มีงานทำ 100 คน จะเป็นผู้ทำงานในภาคอุตสาหกรรมประมาณ 60-62 คน

แผนภูมิ 2 อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตร

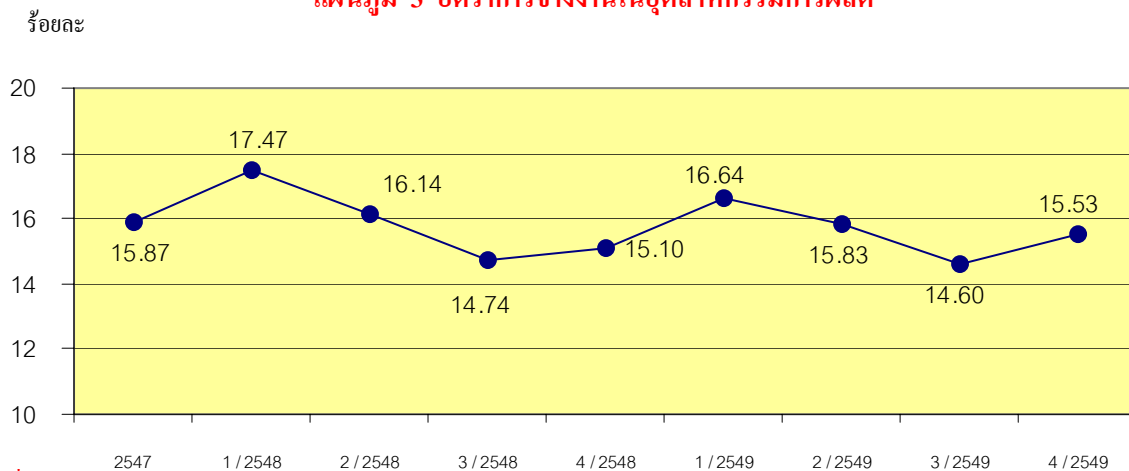

หมายเหตุ :

$$\text{อัตราการจ้างงานใน/นอกภาคเกษตร} = \frac{\text{ผู้มีงานทำใน/นอกภาคเกษตร} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำ}}$$

หากพิจารณาอัตราการจ้างงานเฉพาะในส่วนภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดจะพบว่า อัตราการจ้างงานในภาคผลิตมีอัตราสูงขึ้นในไตรมาส 1 และ 2 และกลับลดลงในไตรมาส 3 และ 4 โดยมีสาเหตุจากปัจจัยเรื่องฤดูกาลที่ส่งผลต่อภาวะการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งในประเด็นนี้จะสอดคล้องไปกับการจ้างงานในภาคเกษตรและอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของอัตราการจ้างงานภาคอุตสาหกรรมการผลิต ในปี 2547 - ปี 2548 พบว่ามีอัตราใกล้เคียงกัน คือ ปี 2547 มีอัตรา 15.87 ปี 2548 มีอัตรา 15.86 และปี 2549 มีอัตรา 15.65 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรม การผลิตไม่มีการเปลี่ยนแปลง

แผนภูมิ 3 อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิต

ที่มา : กรมการจัดหางาน

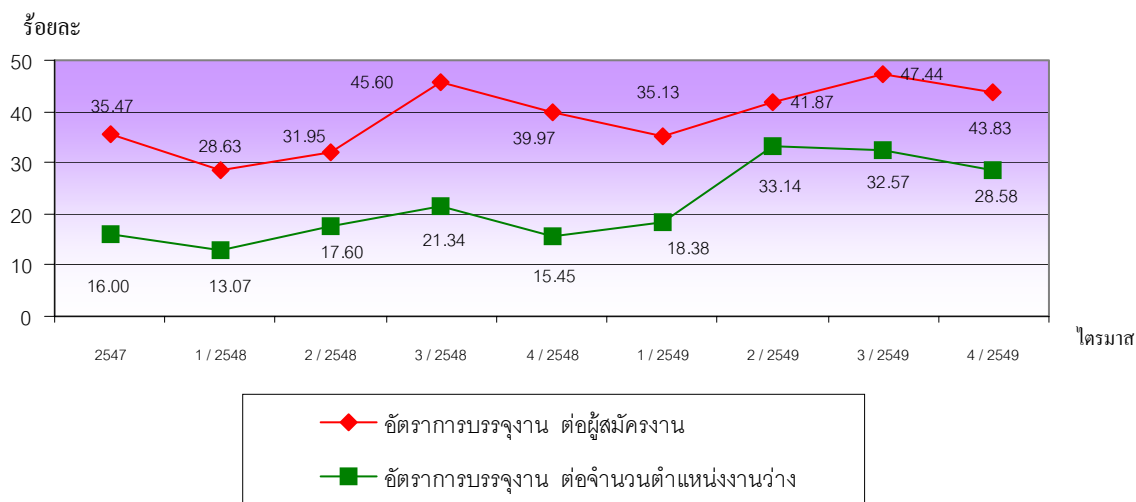
$$\text{อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิต} = \frac{\text{ผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิต} \times 100}{\text{ผู้มีงานทำ}}$$

3) อัตราการบรรจุงาน

อัตราการบรรจุงานสามารถดูความเคลื่อนไหวของภาวะการด้านแรงงานโดยสามารถศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่าง หรือจำนวนผู้สมัครงานโดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนการบรรจุงานที่กรมการจัดหางานดำเนินการ เทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านกรมการจัดหางาน จะพบว่า อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างเฉลี่ยปี 2549 จะอยู่ที่อัตราร้อยละ 28.17 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากอัตราเฉลี่ยปี 2548 ที่มีอัตราร้อยละ 16.87 และปี 2547 ที่มีอัตราร้อยละ 16 โดยในช่วงไตรมาส 2 และ 3 ของแต่ละปีจะมีอัตราสูงขึ้น เนื่องจากเป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน และหากเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้บรรจุงานกับจำนวนผู้สมัครจะพบว่า ปี 2549 มีอัตราเฉลี่ย 42.07 ซึ่งสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 15.13 (ปี 2548 มีอัตรา 36.54) เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละไตรมาสตั้งแต่ปี 2547 – 2549 (แผนภูมิ 4) จะพบว่าอัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่างและต่อผู้สมัครงานจะมีเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนที่สูงขึ้นในไตรมาส 2 และ 3 และลดลงในไตรมาส 1 และ 2 ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากไตรมาสที่ 2 และ 3 เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่เพิ่งสำเร็จการศึกษาและเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงานตามที่กล่าวไว้

แผนภูมิ 4 อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่าง

ที่มา : กรมการจัดหางาน

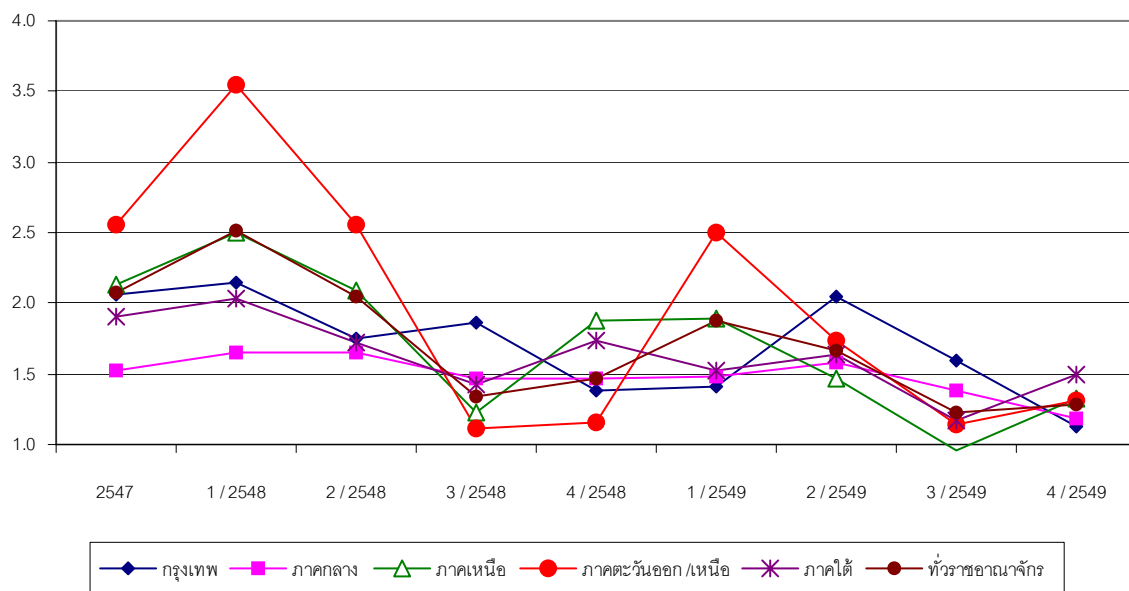
หมายเหตุ : 1. อัตราการบรรจุงานต่อผู้สมัครงาน = $\frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุงาน} \times 100}{\text{ผู้สมัครงาน}}$

2. อัตราการบรรจุงานต่อตำแหน่งงานว่าง = $\frac{\text{ผู้ได้รับการบรรจุงาน} \times 100}{\text{ตำแหน่งงานว่าง}}$

4) อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงาน เป็นอัตราที่คำนวณจากผู้ไม่มีงานทำหรือผู้ว่างงานเปรียบเทียบกับจำนวนกำลังแรงงาน ซึ่งพบว่าในปี 2549 มีอัตราว่างงานเฉลี่ยตลอดปี 1.51 ซึ่งลดลงจากอัตราว่างงานเฉลี่ยปี 2548 ที่มีอัตรา 1.84 แสดงให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น การจ้างงานมีมากขึ้น จำนวนผู้ว่างงานจึงลดลง และเมื่อพิจารณารายภาคในรอบปี 2547 – 2548 จะพบว่าอัตราการว่างงานจะมีการเคลื่อนไหวขึ้นลงตามปัจจัยฤดูกาล โดยไตรมาส 1 เป็นช่วงฤดูแล้งนอกฤดูการเก็บเกี่ยวส่งผลให้แรงงานในภาคเกษตร เริ่มว่างงาน อัตราการว่างงานในไตรมาส 1 จึงสูงและเริ่มลดลงในไตรมาส 2 เนื่องจากเป็น ช่วงที่เริ่มเข้าสู่ฤดูการเกษตร โดยเฉพาะไตรมาส 3 มีอัตราลดลงอย่างมาก เพราะไตรมาสนี้เป็นช่วงที่กำลังแรงงานเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่และจะเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน จึงทำให้การว่างงานในช่วงนี้ลดลง และจะเริ่มสูงขึ้นอีกครั้งหนึ่งในช่วงไตรมาส 4 (แผนภูมิ 5) สำหรับอัตราการว่างงานรายภาคพบว่า ภาคที่มีการเคลื่อนไหวเรื่องของการว่างงานสูงสุดคือ ภาคตะวันออก/เหนือ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานเกษตรกรรม เมื่อเสร็จสิ้นจากการเกษตรจะเคลื่อนย้ายเข้าสู่เมืองจึงส่งผลให้อัตรา มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นและลงสูงดังแผนภูมิ 5 (รายละเอียดอัตราจำแนกตามภาคและทั่วราชอาณาจักร ปรากฏในตารางภาคผนวกที่ 18)

แผนภูมิ 5 อัตราการว่างงานจำแนกตามภูมิภาค

ที่มา : กรมการจัดหางาน

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้ไม่มีงานทำ} \times 100}{\text{กำลังแรงงาน}}$

5) อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้แก่ แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ คือ พม่า ลาว กัมพูชา ในปัจจุบันได้รับการต่อใบอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยจนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2550 โดยแรงงานต่างด้าวที่อยู่ในการดูแลของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานมี 4 กลุ่ม คือ

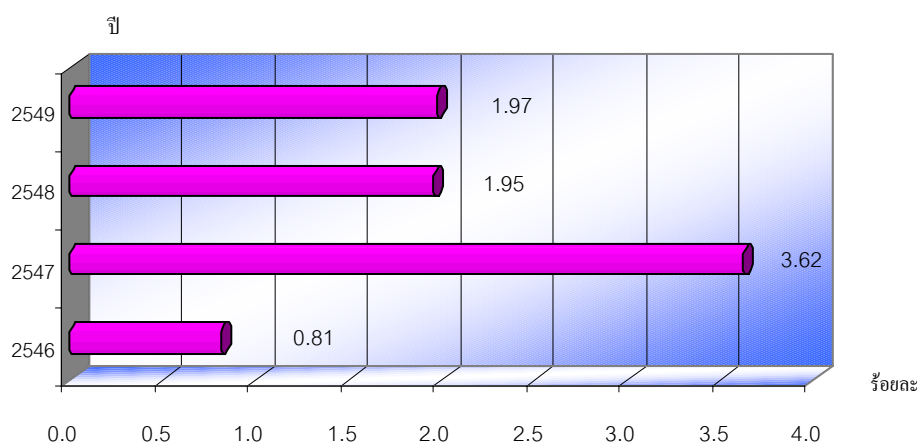
1) แรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา ที่ได้รับอนุญาตทำงานในปี 2548 และต่ออายุใบอนุญาตทำงานปี 2549 มีจำนวน 460,014 คน โดยกลุ่มนี้ใบอนุญาตจะหมดอายุวันที่ 30 มิถุนายน 2550 (มติ ครม. 16 พฤษภาคม 2549)

2) แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้จดทะเบียนระหว่างวันที่ 1-30 มีนาคม 2549 และยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานปี 2549 มีจำนวน 208,562 คน (มติ ครม. 20 ธันวาคม 2548 และ 16 พฤษภาคม 2549)

3) แรงงานต่างด้าวที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติ กลุ่มนี้จะได้รับวีซ่าและใบอนุญาตทำงานแล้วจำนวน 49,214 คน)

4) แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานโดยกฎหมายตาม MOU ประเภทนี้เป็นการนำเข้าแรงงานตามข้อตกลง ซึ่งขณะนี้ทำการ MOU ได้ 2 สัญชาติ คือ ลาว กัมพูชา มีจำนวนรวม 7,205 คน ทั้งนี้ อัตราแรงงานต่างด้าวในภาพรวมซึ่งคำนวณจากจำนวนแรงงานต่างด้าวต่อกำลังแรงงานในประเทศพบว่า ช่วงปี 2549 มีอัตราร้อยละ 1.97 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เท่ากับปี 2548 ที่มีอัตรา 1.95 ทั้งนี้ อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวในปี 2547 มีสัดส่วนที่สูงขึ้นจากปี 2546 ที่มีอัตรา 0.81 ซึ่งอาจสืบเนื่องจากในปี 2547 รัฐบาลได้อนุญาตให้นายจ้างที่มีความต้องการแรงงานต่างด้าวนำแรงงานต่างด้าวมาจทะเบียนให้ถูกต้อง มิเช่นนั้นจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป จึงส่งผลให้อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวในปี 2547 สูงขึ้นอย่างเด่นชัด และกลับมาลดลงในปี 2548 เนื่องจากการต่อใบอนุญาตแรงงานต่างด้าวในกลุ่มเดิม

แผนภูมิ 7 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. (รวม 3 สัญชาติ)

ที่มา : กรมการจัดหางาน

หมายเหตุ : 1. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว = $\frac{\text{จำนวนแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม.}}{\text{กำลังแรงงาน}} \times 100$

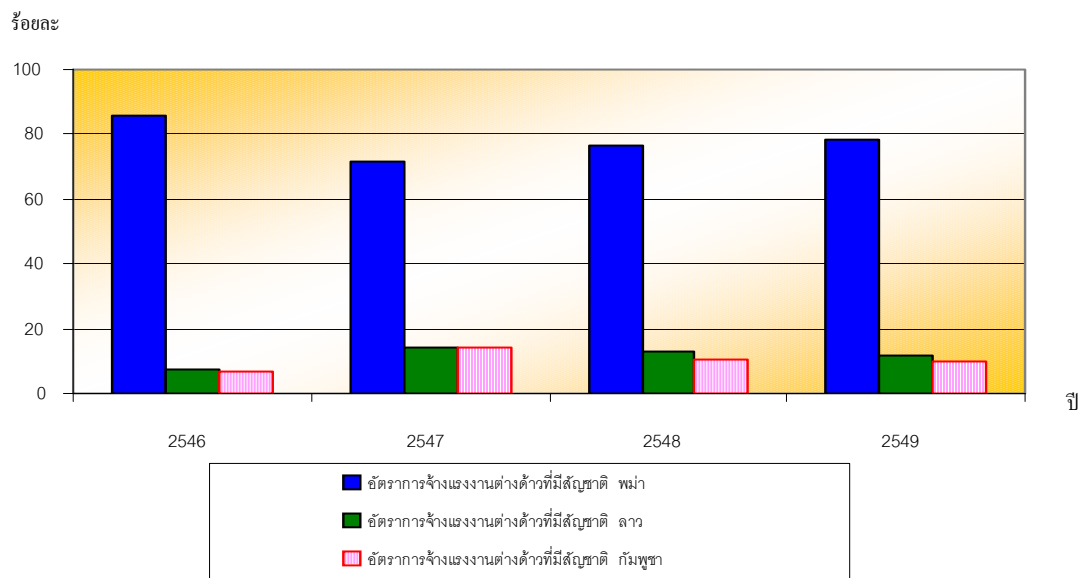
กำลังแรงงาน

2. ปี 2549 เป็นข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 อาจเปลี่ยนแปลงได้

หากพิจารณาอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวแต่ละสัญชาติตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมาจะพบว่า การจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า มีอัตราสูงสุดโดยครองอันดับหนึ่งมาทุกปี ปี 2546 = 85.81 ปี 2547 = 71.72 ปี 2548 = 76.48 และปี 2549 = 78.47 ส่วนสัญชาติลาวและกัมพูชา ยังมีลักษณะไม่คงที่กล่าวคือ สลับกันมากบ้างน้อยบ้างเป็นปี ๆ ไป (สัญชาติลาวปี 2546-2549 = 7.38 14.0 12.77 และ 11.70 สัญชาติกัมพูชา ปี 2546-2549 = 6.81 14.28 10.75 และ 9.83)

แผนภูมิ 8 อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวตามมติ ครม. จำแนกรายสัญชาติ

ที่มา : กรมการจัดหางาน

หมายเหตุ :

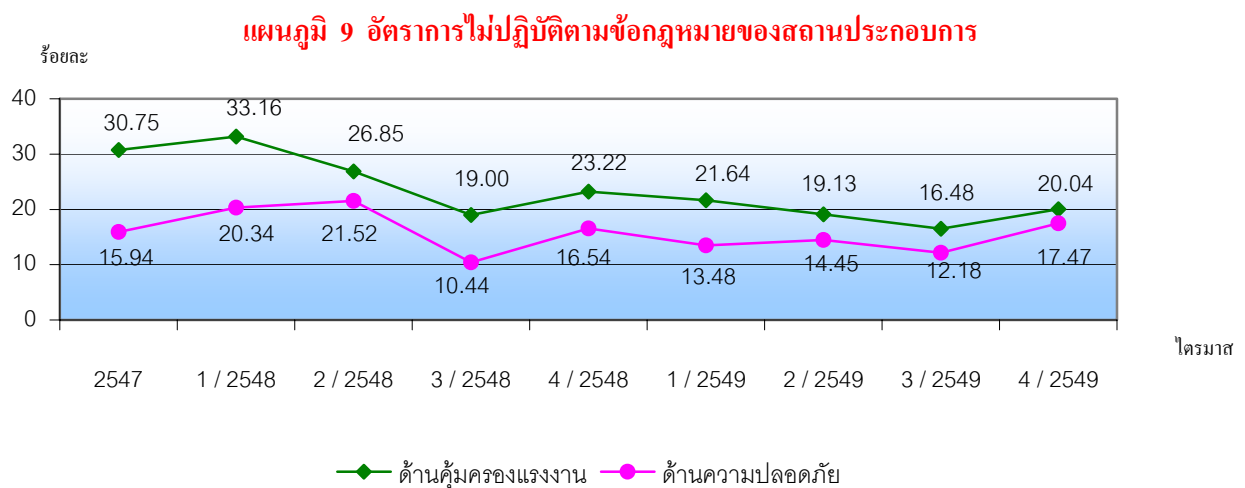
1. อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวรายสัญชาติ = $\frac{\text{แรงงานต่างด้าวขึ้นทะเบียนตามมติครม. รายสัญชาติ (3 สัญชาติ) x 100}}{\text{แรงงานคนต่างด้าวขึ้นทะเบียนตามมติครม. 3 สัญชาติทั้งหมด}}$

6) อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ

การให้ความคุ้มครองแรงงานให้ได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม ถูกต้องตามกฎหมายเป็นบทบาทที่สำคัญของกระทรวงแรงงานโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เพราะหากนายจ้างไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดสูง ย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานตามมา สำหรับอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสถานประกอบการ จำแนกได้เป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน โดยในปี 2549 พบว่าอัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการต่อจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมดในปี 2549 มีอัตราจากไตรมาส 1 - 4 ตามลำดับดังนี้ 21.64 19.13

16.48 และ 20.04 โดยมีค่าเฉลี่ย = 19.32 ขณะที่ปี 2548 มีอัตราจากไตรมาส 1 – 4 ดังนี้ 33.16 26.85 19.0 และ 23.22 ค่าเฉลี่ยตลอดปี = 25.56 และค่าเฉลี่ยปี 2547 = 30.75 ซึ่งจะเห็นว่ามีแนวโน้มลดลงมาตลอด เนื่องจากการที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้กระตุ้นส่งเสริมนายจ้างสถานประกอบการต่าง ๆ อยู่เป็นระยะ (แผนภูมิ 9) ทั้งนี้ การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของข้อบังคับการทำงาน ซึ่งกฎหมายกำหนดว่าสถานประกอบการต้องมีข้อบังคับการทำงาน เช่น การกำหนดวันเวลาทำงาน เวลาพัก วันหยุด และประกาศให้ลูกจ้างทราบ พร้อมทั้งทำสำเนาแจ้งให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบ แต่สถานประกอบการหลายแห่งไม่ทราบหรือทราบไม่ครบทุกขั้นตอน จึงพบปัญหาการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่มีจำนวนมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้มีการแนะนำให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนด

ส่วนอัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าตลอดปี 2549 แต่ละไตรมาสมีอัตราดังนี้ ไตรมาส 1 อัตรา 13.48 ไตรมาส 2 อัตรา 14.45 ไตรมาส 3 อัตรา 12.18 และไตรมาส 4 อัตรา 17.47 มีค่าเฉลี่ยตลอดปี 14.40 ส่วนปี 2548 มีอัตราจากไตรมาส 1 - 4 คือ 20.34 21.52 10.44 และ 16.54 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยตลอดปี 2548 = 17.21 และค่าเฉลี่ยปี 2547 = 15.94 (แผนภูมิ 9)

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ :

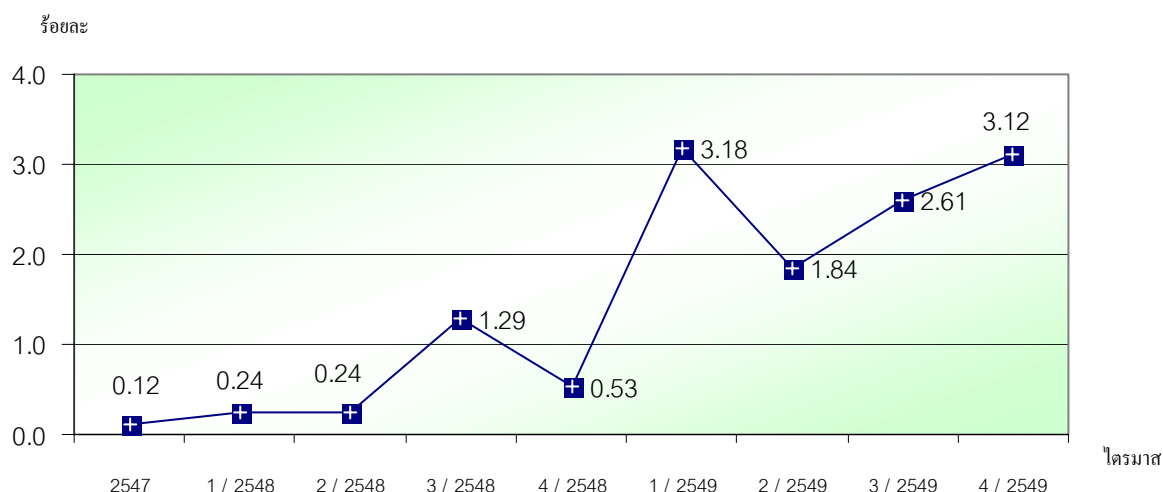
อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการ =
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายคุ้มครองแรงงาน}}$$

อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยของสถานประกอบการ =
$$\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมายความปลอดภัย} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจกฎหมายความปลอดภัย}}$$

7) อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน/ข้อขัดแย้ง ในสถานประกอบการ

การเกิดข้อพิพาทแรงงานนั้นมีผลมาจากการที่ลูกจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องต่อนายจ้าง และหากไม่สามารถยุติหรือตกลงกันได้ก็จะเกิดเป็นข้อพิพาทแรงงานขึ้น ซึ่งการเกิดข้อพิพาทแรงงานในสถานประกอบการ เป็นดัชนีแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงาน / ข้อขัดแย้งจะแสดงให้เห็นถึงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างว่ามีทิศทางหรือแนวโน้มไปในทางใด สำหรับอัตราสถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาทแรงงานต่อสถานประกอบการทั้งหมด 100,000 แห่ง ในปี 2547–2549 พบว่ามีอัตราอยู่ในช่วงต่ำกว่า 3.18 แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการ 100,000 แห่ง มีการเกิดข้อพิพาทแรงงานประมาณ 3-4 แห่ง จึงเป็นอัตราที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าในรอบปีที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างอยู่ในระดับดีมาก

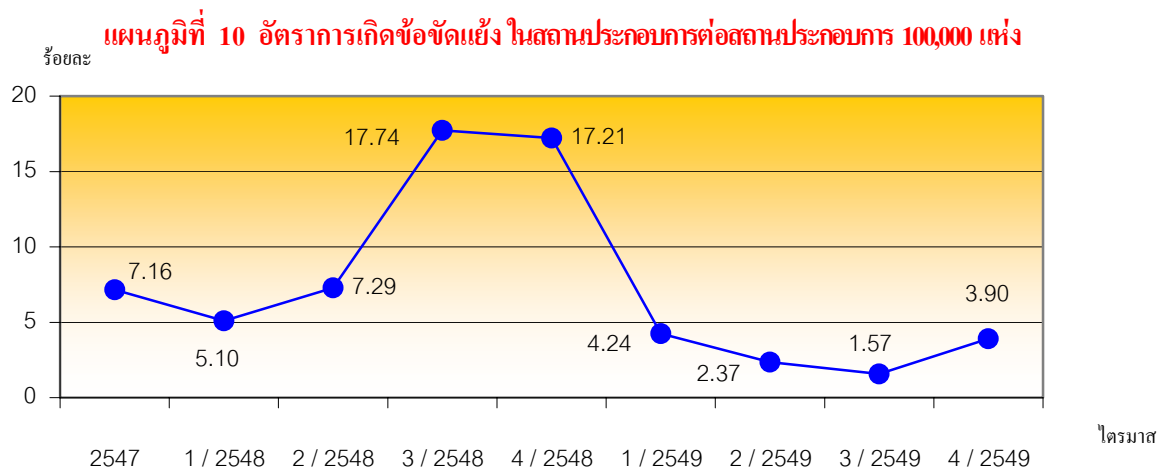
แผนภูมิ 9 อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานในสถานประกอบการต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ : อัตราการเกิดข้อพิพาทต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง =
$$\frac{\text{สถานประกอบการที่เกิดข้อพิพาทแรงงาน} \times 100,000}{\text{สถานประกอบการทั้งหมด}}$$

สำหรับข้อขัดแย้งในสถานประกอบการ ซึ่งเกิดจากความขัดแย้งระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง โดยไม่เกี่ยวกับสภาพการจ้างนั้น เป็นดัชนีตัวหนึ่งที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างได้ โดยอัตราการเกิดข้อขัดแย้งในสถานประกอบการต่อสถานประกอบการ 100,000 แห่ง ในปี 2547–2549 มีอัตราอยู่ในช่วง 5.10–17.74 กล่าวคือในจำนวนสถานประกอบการ 100,000 แห่ง มีสถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้งประมาณ 18 แห่ง ซึ่งก็ยังนับว่าเป็นอัตราที่ต่ำ โดยในปี 2549 มีอัตราเฉลี่ยจากไตรมาส 1–4 เท่ากับ 3.12 สำหรับปี 2548 มีอัตราเฉลี่ยจากไตรมาส 1–4 เท่ากับ 1.83 และปี 2547 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.16 (แผนภูมิ 11) อย่างไรก็ตามแม้ว่าสัดส่วนอัตราการเกิดข้อขัดแย้งจะมีแนวโน้มลดลง แต่กระทรวงแรงงานมิได้นิ่งนอนใจยังคงการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการโดยหน่วยงานทุกหน่วยในสังกัดกระทรวงแรงงานเพื่อให้ได้มีการส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ที่มิระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตลอดเวลา

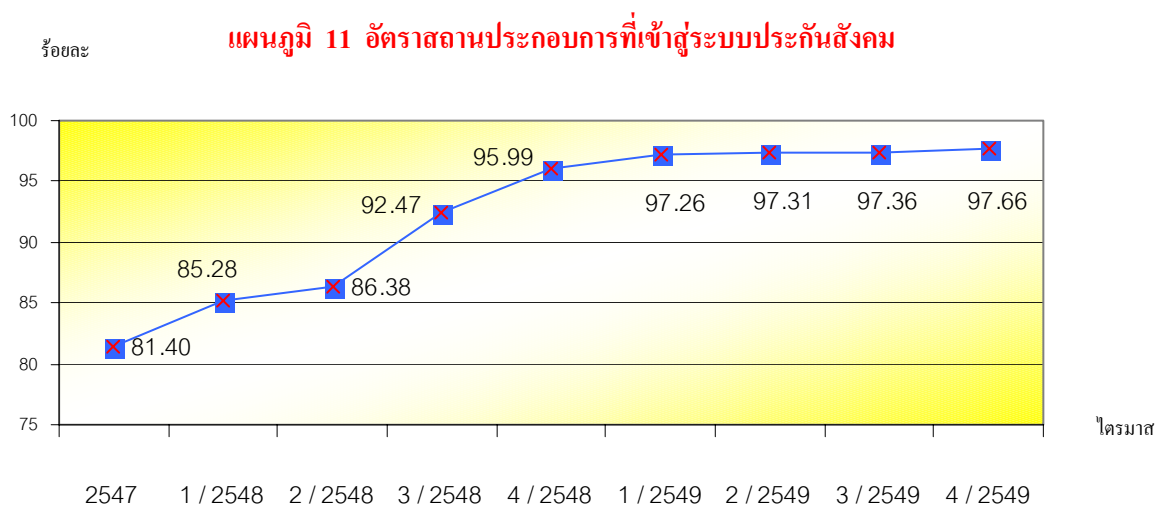

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ : อัตราการเกิดข้อขัดแย้งต่อสถานประกอบการทั้งหมด 100,000 แห่ง = $\frac{\text{สถานประกอบการที่เกิดข้อขัดแย้ง} \times 100,000}{\text{สถานประกอบการทั้งหมด}}$

8) อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม โดยการศึกษาจากจำนวนสถานประกอบการในระบบประกันสังคมเปรียบเทียบกับจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด พบว่าสัดส่วนของสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคมมีสัดส่วนสูงขึ้น โดยปี 2547 มีอัตราเฉลี่ยที่ร้อยละ 81.40 สำหรับปี 2548 มีอัตราจากไตรมาส 1 – 4 ตามลำดับ คือ 85.28 86.38 92.47 และ 95.99 (อัตราเฉลี่ยในปี 2548 มีอัตราร้อยละ 90.03 และปี 2549 มีอัตรา 97.26 97.31 97.36 และ 97.66 อัตราค่าเฉลี่ยปี 2549 = 97.40) ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 11

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

หมายเหตุ : อัตราสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม = $\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคม} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด}}$

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550

ค่าจ้างขั้นต่ำ (บาท)	พื้นที่ (จังหวัด)
191	กรุงเทพมหานคร นนทบุรี นครปฐม ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
186	ภูเก็ต
172	ชลบุรี
168	สระบุรี
162	นครราชสีมา
161	ระยอง
160	ฉะเชิงเทรา พระนครศรีอยุธยา และระนอง
159	เชียงใหม่ และพังงา
156	กระบี่ และ เพชรบุรี
155	กาญจนบุรี จันทบุรี และ ตพบุรี
154	ราชบุรี สมุทรสงคราม และสระแก้ว
152	ตรัง ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี สงขลา สิงห์บุรี และอ่างทอง
150	เลย และ อุตรธานี
149	ชุมพร ตราด ลำปาง ลำพูน สุโขทัย และสุพรรณบุรี
148	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม นครศรีธรรมราช นราธิวาส บุรีรัมย์ ปัตตานี ยะลา สตูล และหนองคาย
147	กำแพงเพชร ตาก นครนายก นครสวรรค์ พัทลุง พิจิตร โลก เพชรบูรณ์ สุราษฎร์ธานี และอุดรดิตถ์
146	ชัยนาท ชัยภูมิ เชียงราย มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร หนองบัวลำภู และอุทัยธานี
145	พิจิตร แม่ฮ่องสอน สุรินทร์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ
144	พะเยา และแพร่
143	น่าน *หมายเหตุ : อัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานเป็นเงินวันละ 143 บาท

ขอเชิญร่วมเป็นเครือข่ายงานวิจัยด้านแรงงาน

กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์
กลุ่มงานวิจัย ได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัยด้านแรงงาน
เพื่อรวบรวมผลงานวิจัยด้านแรงงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
แรงงาน สถาบันการศึกษาต่างๆ รวมถึงองค์กรเอกชน และเผยแพร่ใน
ระบบฐานข้อมูลผ่านทาง Website ของกระทรวงแรงงาน เพื่อให้ข้าราชการ
นักวิชาการ นักศึกษา และประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสค้นคว้าหาความรู้
เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและวางแผนบริหารด้านแรงงาน รวมถึงเพื่อ
ประโยชน์ต่อการศึกษาต่อเนื่อง โดยขณะนี้ได้รวบรวมผลงานวิจัยและ
บทความย่อในวิทยานิพนธ์ด้านแรงงานไว้จำนวนหนึ่ง ซึ่งสามารถ
เข้าเยี่ยมชมได้ที่ www.mol.go.th เลือกรวบรวมข้อมูลการวิจัยด้านแรงงาน
หรือ <http://reserach.mol.go.th>

ในโอกาสนี้ กระทรวงแรงงาน จึงขอเชิญร่วมเป็นเครือข่าย
งานวิจัยด้านแรงงาน ด้วยการเข้าเยี่ยมชม Website ฐานข้อมูลการวิจัย
ด้านแรงงานของกระทรวงแรงงานที่ www.mol.go.th เลือกรวบรวมข้อมูล
การวิจัยด้านแรงงาน หรือ <http://reserach.mol.go.th> เพื่อดำเนินผลงาน
วิจัยที่สนใจหรือต้องการศึกษา ร่วมเผยแพร่ผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์
ด้านแรงงานที่จัดทำขึ้น ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ
ผลงานวิจัยด้านแรงงานที่พบเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการแรงงาน
หรือการศึกษาวิจัยด้านแรงงาน

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมหรือขอคำแนะนำได้ที่ กลุ่มงานวิจัย
สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
หมายเลขโทรศัพท์ 0-2232-1418-20

ตารางภาคผนวก

ตาราง 1 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี 2547 – ปัจจุบัน

หน่วย: พันคน

สถานภาพแรงงาน	2547	2548	Q1 /2549	Q2 /2549	Q3 /2549	Q4* /2549	2549**
ประชากร	65,082.5	65,110.4	65,103.3	65,223.5	65,341.8	65,452.5	65,280.3
ผู้อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป)	49,332.7	49,816.8	50,261.6	50,400.4	50,540.9	50,680.9	50,471.0
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป)	35,717.8	36,132.0	35,618.8	36,400.0	36,867.2	36,801.0	36,421.7
1.1 ผู้มีงานทำ	34,728.8	35,257.2	34,638.1	35,502.3	36,344.5	36,244.6	35,682.4
1.2 ผู้ว่างงาน	739.2	663.0	666.2	606.6	449.9	472.5	548.8
1.3 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	249.8	211.8	314.4	291.2	72.8	83.9	190.6
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	13,614.9	13,684.8	14,643.0	14,000.4	13,673.7	13,880.0	14,049.3
2.1 ทำงานที่บ้าน	4,207.5	4,293.0	4,773.9	4,678.8	4,274.6	4,361.2	4,522.1
2.2 เรียนหนังสือ	4,402.3	4,331.1	4,627.6	4,035.6	4,395.0	4,293.6	4,338.0
2.3 ยังเด็ก ขรา / ไม่สามารถทำงานได้	4,032.6	4,054.0	4,267.8	4,300.6	4,235.6	4,209.8	4,253.5
2.4 อื่นๆ	972.4	1,006.7	973.6	986.1	768.5	1,015.4	935.9
ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี	15,749.8	15,293.6	14,841.7	14,823.1	14,801.0	14,771.5	14,809.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : * ไตรมาส 4/2549 เป็นค่าเฉลี่ยเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2549 ** ปี 2549 เป็นค่าเฉลี่ยไตรมาส 1 -4 ปี 2549

ตาราง 2 ผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2548 - ปัจจุบัน

หน่วยนับ : พันคน

ประเภทอุตสาหกรรม	2548	Q1 /2549	Q2 /2549	Q3 /2549	Q4* /2549	2549**
ภาคเกษตรกรรม	13,617.0	12,403.7	13,701.4	15,315.3	14,884.9	14,076.3
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	13,164.6	11,951.5	13,246.7	14,887.1	14,415.3	13,625.2
2. การประมง	452.3	452.2	454.7	428.2	469.6	451.2
นอกภาคเกษตรกรรม	21,640.2	22,234.6	21,800.9	21,029.2	21,359.6	21,606.1
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	56.6	72.5	45.3	54.5	54.6	56.7
4. การผลิต	5,587.9	5,764.2	5,619.6	5,306.6	5,631.7	5,580.5
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	106.9	117.4	109.3	99.4	99.8	106.5
6. การก่อสร้าง	2,129.4	2,403.6	2,310.3	2,038.9	1,850.1	2,150.7
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ใน	5,553.3	5,684.3	5,542.5	5,401.9	5,406.1	5,508.7
8. โรงแรม และภัตตาคาร	2,348.5	2,277.1	2,289.6	2,214.9	2,359.1	2,285.2
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,108.1	1,112.7	1,027.6	1,052.9	1,115.3	1,077.1
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	316.9	319.2	361.5	349.7	327.7	339.5
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	647.3	677.9	690.3	659.2	684.8	678.1
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1,109.8	1,130.3	1,139.7	1,170.1	1,185.0	1,156.3
13. การศึกษา	1,044.3	1,031.6	1,029.6	1,079.9	1,019.2	1,040.1
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	601.7	567.8	600.1	602.8	579.2	587.5
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	736.9	788.1	762.6	710.4	720.8	745.5
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	243.4	224.6	206.6	221.9	244.8	222.0
17. องค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	1.5	2.7	2.1	0.4	1.4	1.7
18. ไม่ทราบ	47.9	60.6	64.1	65.8	79.9	67.6
รวม	35,257.2	34,638.1	35,502.3	36,344.5	36,244.6	35,682.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ หมายเหตุ : * ไตรมาส 4/2549 เป็นค่าเฉลี่ยเดือนตุลาคม - ธันวาคม 2549 ** ปี 2549 เป็นค่าเฉลี่ยไตรมาส 1

ตาราง 3 ผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ ปี 2548 - 2549

หน่วยนับ : พันคน

ประเภทอาชีพ	2548	Q1 /2549	Q2 /2549	Q3 /2549	Q4* /2549	2549**
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	2,514.1	2,578.6	2,548.4	2,400.0	2,433.2	2,490.1
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	1,410.5	1,433.1	1,450.7	1,504.6	1,401.0	1,447.4
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	1,443.3	1,491.4	1,476.7	1,520.3	1,548.6	1,509.3
4. เสมียน	1,285.7	1,310.2	1,313.0	1,277.6	1,292.3	1,298.3
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด	5,033.8	5,080.8	5,074.0	4,921.4	5,032.1	5,027.1
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	11,844.3	10,528.5	12,218.7	13,894.1	13,051.3	12,423.2
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	4,182.6	4,429.5	4,201.9	3,761.1	3,772.7	4,041.3
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2,972.4	3,018.8	3,006.1	2,895.7	3,136.7	3,014.3
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ	4,526.3	4,721.1	4,166.4	4,110.7	4,507.7	4,376.5
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	44.2	46.2	46.5	59.1	69.0	55.2
รวม	35,257.2	34,638.1	35,502.3	36,344.5	36,244.6	35,682.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : * ไตรมาส 4/2549 เป็นค่าเฉลี่ยเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2549 ** ปี 2549 เป็นค่าเฉลี่ยไตรมาส 1 -4 ปี 2549

ตาราง 4 ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาและเพศ ปี 2548- 2549

หน่วยนับ : พันคน

ระดับการศึกษา	2548	Q1 /2549	Q2 /2549	Q3 /2549	Q4* /2549	2549**
1. ไม่มีการศึกษา	1,260.6	1,232.6	1,261.6	1,320.7	1,217.4	1,258.1
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	12,152.3	11,861.5	12,024.2	12,431.2	12,243.7	12,140.15
3. ประถมศึกษา	7,781.8	7,575.7	7,635.6	7,895.7	7,921.0	7,757.0
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	4,985.0	4,848.3	5,116.0	5,100.8	5,192.8	5,064.48
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	4,103.9	4,031.0	4,271.6	4,344.5	4,501.9	4,287.3
- สายสามัญ	2,898.4	2,894.9	3,102.6	3,168.5	3,291.7	3,114.4
- สายวิชาชีพ	1,189.0	1,119.7	1,155.7	1,162.2	1,197.7	1,158.8
- สายวิชาการศึกษา	16.5	16.4	13.3	13.8	12.5	14.0
6. อุดมศึกษา	4,795.7	4,962.9	4,989.0	5,052.6	4,938.4	4,985.7
- สายวิชาการ	2,543.4	2,683.9	2,676.7	2,703.7	2,652.5	2,679.2
- สายวิชาชีพ	1,427.2	1,438.1	1,483.2	1,482.7	1,459.4	1,468.9
- สายวิชาการศึกษา	825.1	840.9	829.1	866.2	826.6	840.7
7. การศึกษาอื่น ๆ	24.7	21.1	23.6	25.0	27.2	24.2
8. ไม่ทราบ	153.2	104.9	180.7	174.1	202.1	165.5
รวม	35,257.2	34,638.1	35,502.3	36,344.5	36,244.6	35,682.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : * ไตรมาส 4/2549 เป็นค่าเฉลี่ยเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2549 ** ปี 2549 เป็นค่าเฉลี่ยไตรมาส 1-4 ปี

ตาราง 5 จำนวนผู้ปฏิบัติงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบ จำแนกตามอุตสาหกรรม และเพศ ทัวราชอาณาจักร ปี 2548 - 2549

หน่วย: พัน

ประเภทอุตสาหกรรม	2548			2549		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	22,536.5	11,993.9	10,542.5	21,818.2	11,942.8	9,875.4
ภาคเกษตร	14,136.8	7,805.1	6,331.7	12,545.2	7,206.7	5,338.6
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	13,790.4	7,545.6	6,244.7	12,181.0	6,933.5	5,247.6
การประมง	346.4	259.4	87.0	364.2	273.2	91.0
นอกภาคเกษตร	8,399.7	4,188.9	4,210.8	9,273.0	4,736.1	4,536.9
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1.6	1.1	0.5	3.9	2.9	0.9
การผลิต	1,132.8	479.2	653.6	1,401.2	588.8	812.5
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	0.98	0.98	0	0	0	0
การก่อสร้าง	797.3	686.2	111.2	1,143.9	966.1	177.8
การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	3,512.4	1,659.6	1,852.9	3,720.7	1,799.1	1,921.5
โรงแรมและภัตตาคาร	1,702.9	538.7	1,164.3	1,703.8	565.4	1,138.5
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	589.4	549.3	40.1	539.6	508.6	31.0
ตัวกลางทางการเงิน	18.9	10.7	8.2	17.0	8.6	8.4
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	173.8	111.1	62.7	183.6	118.1	65.5
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	0	0	0	11.2	5.3	5.8
การศึกษา	17.7	9.7	8.1	25.6	5.8	19.9
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	49.2	11.9	37.3	58.4	10.3	48.1
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	379.2	129.2	250.0	442.2	150.4	291.8
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	23.9	1.7	22.2	17.2	4.5	13.2
องค์กรระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	0	0	0	0	0	0
ไม่ทราบ	0	0	0	4.1	2.1	2.0

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตาราง 6 จำนวนตำแหน่งงานว่าง / ผู้สมัครงานและการบรรจุงานจำแนกตามภูมิภาคและเพศ ปี 2548 - 2549

ภูมิภาค	ปี 2548										ปี 2549									
	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุงาน (คน)			ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุงาน (คน)		
	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
กรุงเทพมหานคร	207,645	58,363	29,562	119,720	87,321	34,933	52,388	18,220	8,610	9,610	185,531	47,714	25,330	112,487	84,335	33,922	50,413	18,285	8,041	10,244
ภาคกลาง	339,095	81,647	80,079	177,369	117,858	52,445	65,413	48,691	22,627	26,064	221,164	54,274	47,001	119,889	130,305	56,428	73,877	58,560	24,225	34,335
ภาคเหนือ	133,034	23,193	30,507	79,334	73,766	31,535	42,231	31,387	12,687	18,700	66,284	11,072	10,520	44,692	62,602	27,798	34,804	35,593	14,776	20,817
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	112,301	17,587	26,497	68,217	68,725	29,621	39,104	21,029	8,530	12,499	73,375	11,622	11,998	49,755	67,005	30,046	36,959	22,064	9,501	12,563
ภาคใต้	88,372	18,193	17,901	52,278	65,719	26,697	39,022	26,350	9,561	16,789	57,041	12,781	9,573	34,687	47,715	18,497	29,218	29,155	9,817	19,338
ทั่วประเทศ	880,447	198,983	184,546	496,918	413,389	175,231	238,158	145,677	62,015	83,662	603,395	137,463	104,422	361,510	391,962	166,691	225,271	163,657	66,360	97,297

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ตาราง 7 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงานจำแนกตามการศึกษา ปี 2548 - 2549

วุฒิการศึกษา	ปี 2548			ปี 2549		
	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	103,556	61,458	19,205	77,510	71,161	24,676
มัธยมศึกษา	261,594	138,298	55,682	200,456	129,391	58,035
ปวช.	132,110	30,572	11,021	91,013	28,749	11,690
- พาณิชย	3,481	13,386	4,753	666	12,878	5,109
- ช่าง	7,800	8,354	3,067	2,039	8,633	3,207
- อื่นๆ	120,829	8,832	3,201	88,308	7,238	3,374
ปวส.	132,214	54,262	22,186	94,727	46,100	24,525
- พาณิชย	5,538	29,649	13,114	846	24,832	14,320
- ช่าง	11,618	14,832	6,024	3,655	14,298	7,050
- อื่นๆ	115,058	9,781	3,048	90,226	6,970	3,155
อนุปริญญา	58,517	3,919	1,438	42,778	2,663	881
ปริญญาตรี	114,715	123,079	35,997	94,109	111,821	43,567
ปริญญาโท	3,409	1,790	148	2,606	2,059	280
ปริญญาเอก	544	11	0	196	18	3
อื่น ๆ	73,788	0	0	0	0	0
รวม	880,447	413,389	145,677	603,395	391,962	163,657

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ตาราง 8 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงานจำแนกตามอาชีพ ปี 2548 - 2549

ประเภทอาชีพ	ปี 2548			ปี 2549		
	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	26,298	14,271	3,506	19,989	13,214	3,340
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	47,391	35,960	8,931	34,626	32,692	9,518
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	86,131	52,319	15,788	67,990	48,360	18,899
4. เสมียน เจ้าหน้าที่	90,825	96,876	29,280	75,830	84,893	33,943
5. พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	132,200	63,575	18,949	102,978	50,481	18,867
6. ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	6,295	2,647	1,267	3,828	2,405	1,026
7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	78,611	24,575	8,620	58,854	25,096	8,438
8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	72,469	25,007	12,936	48,454	26,353	14,312
9. อาชีพงานพื้นฐาน	335,054	97,316	46,099	188,631	107,222	54,994
T ผู้ฝึกงาน	5,173	843	301	2,215	1,246	320
รวม	880,447	413,389	145,677	603,395	391,962	163,657

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ตาราง 9 จำนวนตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2548 - 2549

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี 2548		ปี 2549	
	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
A เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	9,939	1,841	7,316	1,974
B การประมง	1,003	555	288	178
C การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1,715	509	1,496	489
D การผลิต	433,529	62,365	262,784	76,945
E การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	747	163	765	149
F การก่อสร้าง	32,411	3,953	22,200	4,246
G การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	174,914	35,554	149,826	33,258
H โรงแรมและภัตตาคาร	44,508	8,462	33,921	8,150
I การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	21,074	3,086	13,519	3,485
J ตัวกลางทางการเงิน	15,038	2,634	12,232	3,207
K บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	85,793	9,964	57,865	12,113
L การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	18,607	8,936	13,989	11,354
M การศึกษา	10,810	4,245	5,654	3,287
N การบริการด้านสุขภาพและงานด้านสังคมสงเคราะห์	7,386	1,495	6,304	1,488
O การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	18,320	2,068	12,342	2,444
P ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	4,573	846	2,868	883
Q องค์การระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	8	1	4	2
ไม่ระบุประเภทอุตสาหกรรม	72	0	22	5
รวม	880,447	146,677	603,395	163,657

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ตาราง 10 จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงานจำแนกตามอายุ ปี 2548 - 2549

ช่วงอายุ (ปี)	ปี 2548						ปี 2549					
	ตำแหน่งงานว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน		ตำแหน่งงานว่าง		ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน		บรรจุงาน	
	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	อัตรา	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
15-17	13,620	1.55	16,254	3.93	7,755	5.32	10,263	1.70	13,119	3.35	7,552	4.61
18-24	296,597	33.69	186,381	45.09	69,941	48.01	218,687	36.24	156,655	39.97	73,186	44.72
25-29	264,492	30.04	90,564	21.91	39,510	27.12	192,266	31.86	84,265	21.50	45,588	27.86
30-39	191,584	21.76	78,965	19.10	21,302	14.62	137,768	22.83	88,073	22.47	27,335	16.70
40-49	54,488	6.19	33,166	8.02	5,885	4.04	38,351	6.36	39,300	10.03	7,935	4.85
50-59	7,203	0.82	7,470	1.81	1,144	0.79	5,176	0.86	9,787	2.49	1,786	1.09
60 ปีขึ้นไป	837	0.09	589	0.14	140	0.10	884	0.15	763	0.19	275	0.17
ไม่ระบุ	51,626	5.86	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	880,447	100.00	413,389	100.00	145,677	100.00	603,395	100.00	391,962	100.00	163,657	100.00

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ตาราง 11 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายจำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด (ยกเว้นประเภทตลอดชีพ) ณ เดือนธันวาคม 2549

ประเภทอาชีพ	สัญชาติ (คน)											รวม
	ญี่ปุ่น	จีน	อังกฤษ	อินเดีย	พม่า	อเมริกัน	ฟิลิปปินส์	จีนไต้หวัน	เกาหลีใต้	ออสเตรเลีย	สัญชาติอื่นๆ	
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	16,395	5,311	5,129	7,216	1,278	3,206	1,189	4,337	2,732	1,976	19,224	67,993
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	2,633	2,051	3,410	1,025	500	3,312	3,935	320	385	1,042	5,196	23,809
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2,144	1,401	526	397	194	377	506	399	191	151	2,118	8,404
4. เสมียน เจ้าหน้าที่	315	113	30	47	21	32	64	58	50	31	475	1,236
5. พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	207	742	59	173	768	22	49	51	63	25	4,090	6,249
6. ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	1	59	0	5	1,275	1	0	4	0	2	5,486	6,833
7. ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	244	319	35	79	482	15	32	71	26	20	2,362	3,685
8. ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและ ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	196	263	39	34	106	48	37	44	21	40	579	1,407
9. อาชีพงานพื้นฐาน	11	725	6	26	4,008	3	6	3	0	4	26,391	31,183
T ผู้ฝึกงาน	35	38	7	4	1	6	0	3	2	1	149	246
X ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีอาจสามารถจัดประเภทอาชีพได้	795	246	253	290	31	212	98	375	44	113	718	3,175
รวม	22,976	11,268	9,494	9,296	8,664	7,234	5,916	5,665	3,514	3,405	66,788	154,220

ที่มา : กรมการจัดหางาน

ตาราง 12 สรุปผลการต่ออายุ การประกันตัว พิสูจน์สัญชาติ และนำเข้าใหม่ ของคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา
ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 16 พฤษภาคม 2549
ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549

ภูมิภาค	กิจกรรม																				คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตามมติฯ				
	ออกใบอนุญาตทำงาน (1) (คนต่างด้าวที่มี พ.ร 38/1 ปี 49)					ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน (2)					พิสูจน์สัญชาติ (3)					นำเข้าใหม่ (4)					ปี 49 (1)+(2)+(3)+(4)				
	นายจ้าง	รวม	พม่า	ลาว	กัมพูชา	นายจ้าง	รวม	พม่า	ลาว	กัมพูชา	นายจ้าง	รวม	พม่า	ลาว	กัมพูชา	นายจ้าง	รวม	พม่า	ลาว	กัมพูชา	นายจ้าง	รวม	พม่า	ลาว	กัมพูชา
กรุงเทพมหานคร	10,209	28,214	19,689	5,580	2,945	38,596	83,996	69,364	10,079	4,553	10,741	18,141	0	12,831	5,310	18	686	0	292	394	59,564	131,037	89,053	28,782	13,202
ภาคกลาง	19,578	105,016	75,230	10,857	18,929	47,706	187,680	157,217	11,698	18,765	8,611	19,469	0	8,887	10,582	56	2,774	0	2,408	366	75,951	314,939	232,447	33,850	48,642
ภาคเหนือ	7,796	32,090	31,383	623	84	23,710	83,876	82,866	759	251	1,789	3,711	0	1,968	1,743	0	0	0	0	0	33,295	119,677	114,249	3,350	2,078
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2,180	4,342	841	2,928	573	6,354	8,686	2,755	5,382	549	3,082	5,336	0	3,187	2,149	5	495	0	495	0	11,621	18,859	3,596	11,992	3,271
ภาคใต้	7,377	38,900	36,356	1,665	879	22,370	95,776	93,177	1,765	834	1,039	2,557	0	1,443	1,114	18	3,250	0	1,977	1,273	30,804	140,483	129,533	6,850	4,100
ทั่วราชอาณาจักร	47,140	208,562	163,499	21,653	23,410	138,736	460,014	405,379	29,683	24,952	25,262	49,214	0	28,316	20,898	97	7,205	0	5,172	2,033	211,235	724,995	568,878	84,824	71,293

ที่มา : กรมการจัดหางาน สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

หมายเหตุ : เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น อาจมีการปรับยอดได้ภายหลัง

ตาราง 13 การฝึกเตรียมเข้าทำงาน/ยกระดับ/ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำแนกตามภูมิภาคและกลุ่มอาชีพ ปี 2548 - 2549

กลุ่มอาชีพ	ปี 2548*(คน)						ปี 2549** (คน)					
	กรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ทั่วราชอาณาจักร	กรุงเทพฯ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ทั่วราชอาณาจักร
การฝึกเตรียมเข้าทำงาน												
1. ช่างก่อสร้าง	0	143	113	246	58	560	4	78	181	705	118	1,086
2. ช่างอุตสาหกรรม	0	367	427	676	119	1,589	1	261	450	788	143	1,643
3. ช่างเครื่องกล	0	760	825	1,472	383	3,440	35	670	953	1,736	611	4,005
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	13	726	1,035	1,290	397	3,461	60	654	1,107	1,480	641	3,942
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	23	476	668	1,041	156	2,364	18	373	370	3,897	316	4,974
6. เกษตรอุตสาหกรรม	0	0	0	8	5	13	0	0	0	5	0	5
7. ธุรกิจและบริการ	0	612	318	441	13	1,384	182	920	867	1,365	177	3,511
รวม	36	3,084	3,386	5,174	1,131	12,811	300	2,956	3,928	9,976	2,006	19,166
ฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน												
1. ช่างก่อสร้าง	89	1,288	2,242	1,156	436	5,211	34	887	2,367	1,462	1,073	5,823
2. ช่างอุตสาหกรรม	136	2,542	934	1,486	397	5,495	120	2,997	939	1,818	874	6,748
3. ช่างเครื่องกล	167	2,971	1,228	2,846	378	7,590	290	3,407	1,794	2,574	1,371	9,436
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	431	7,397	4,950	6,935	2,029	21,742	943	8,305	5,556	6,581	4,985	26,370
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	42	2,685	2,479	4,103	1,728	11,037	170	2,389	4,197	5,688	2,270	14,714
6. เกษตรอุตสาหกรรม	0	162	450	99	340	1,051	0	0	88	26	0	114
7. ธุรกิจและบริการ	2,500	10,664	6,222	7,462	8,476	35,324	1,706	11,068	6,358	10,272	11,279	40,683
รวม	3,365	27,709	18,505	24,087	13,784	87,450	3,263	29,053	21,299	28,421	21,852	103,888
ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน												
1. ช่างก่อสร้าง	0	1,018	1,901	1,044	143	4,106						
2. ช่างอุตสาหกรรม	36	2,054	762	1,210	211	4,273						
3. ช่างเครื่องกล	316	3,016	1,714	3,218	841	9,105						
4. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	177	3,068	2,010	4,234	673	10,162						
5. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	0	464	423	1,328	233	2,448						
6. เกษตรอุตสาหกรรม	0	0	0	0	0	0						
7. ธุรกิจและบริการ	1,356	2,594	1,980	2,184	1,486	9,600						
รวม	1,885	12,214	8,790	13,218	3,587	39,694	1,733	12,621	9,277	11,334	6,494	41,459

ที่มา: กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน * ปี 2548 ข้อมูล ณ วันที่ 25 ตุลาคม 2549 ** ปี 2549 เป็นข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ 31 มกราคม 2550 (ข้อมูลเบื้องต้น)

ตาราง 14 การตรวจแรงงานจำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2549

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถาน ประกอบการที่ ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)				
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออก หนังสือ เชิญพบ	ออกคำสั่ง ให้ ดำเนินการ	เปรียบเทียบ ปรับ	ส่งเรื่อง ดำเนินคดี
1 - 4 คน	14,981	18,160	16,235	125	34,520	13,023	1,958	1,873	78	5	1	1
5 - 9 คน	9,156	33,848	27,870	191	61,909	7,933	1,223	1,172	42	7	1	1
10 - 19 คน	6,564	51,045	38,580	413	90,038	4,873	1,691	1,628	31	26	3	3
20 - 49 คน	6,781	122,795	90,218	612	213,625	5,197	1,584	1,491	58	32	0	3
50 - 99 คน	2,816	112,196	87,059	750	200,005	2,082	734	693	15	26	0	0
100 - 299 คน	2,750	242,157	221,827	1,641	465,625	2,209	541	485	24	30	1	1
300 - 499 คน	672	127,743	127,798	831	256,372	582	90	83	2	5	0	0
500 - 999 คน	405	118,279	155,900	563	274,742	359	46	38	1	7	0	0
1,000 คน ⁺	233	170,927	275,365	3,320	449,612	213	20	17	0	2	0	1
รวม	44,358	997,150	1,040,852	8,446	2,046,448	36,471	7,887	7,480	251	140	6	10

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ข้อมูลประมวลผลทางระบบคอมพิวเตอร์ Online ณ วันที่ 8 มกราคม 2550)

ตาราง 15 สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องจําแนกตามอุตสาหกรรมและเรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ปี 2549

ประเภทอุตสาหกรรม	เรื่องที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง (แห่ง)												
	วัน ทำงาน	เวลา ทำงาน	เวลาพัก	เงินประกัน ในการ ทำงาน	วันหยุด	สิทธิ การลา	การจ่าย ค่าจ้าง	ค่าล่วงเวลาและ ค่าทำงาน	ค่าจ้าง ขั้นต่ำ	ข้อบังคับ	สถานที่ จ่ายค่าจ้าง	ระยะเวลา การจ่าย ค่าจ้าง	รวม
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	1	4	0	5	61	25	162	6	26	148	0	1	438
2. การประมง	1	2	0	0	13	3	17	0	8	52	0	0	96
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	1	1	0	0	19	14	67	16	10	265	0	0	393
4. การผลิต	14	49	22	37	871	460	2,965	633	415	7,104	8	29	12,607
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0	0	0	1	8	5	27	25	6	83	0	1	156
6. การก่อสร้าง	18	11	0	8	267	146	516	76	85	1,073	0	6	2,206
7. การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	56	166	10	63	1,845	706	3,954	885	913	5,673	4	34	14,309
8. โรงแรม และภัตตาคาร	17	52	8	9	413	103	560	165	264	1,337	3	12	2,943
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	3	7	0	5	99	47	249	66	57	637	3	6	1,179
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	1	0	0	6	33	28	125	48	35	179	1	2	458
11. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	4	17	1	17	257	97	465	134	132	1,108	0	13	2,245
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
13. การศึกษา	1	0	0	0	17	8	34	11	23	75	0	0	169
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	2	8	1	3	51	9	41	65	29	104	0	2	315
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	7	25	3	6	139	74	275	69	81	365	3	15	1,062
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0	0	0	0	2	0	3	0	0	16	0	0	21
17. องค์การระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
18. ไม่ทราบ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	126	342	45	160	4,095	1,725	9,460	2,199	2,084	18,219	22	121	38,598

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ข้อมูลประมวลผลทางระบบคอมพิวเตอร์ Online ณ วันที่ 8 มกราคม 2550)

ตาราง 16 การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี 2549

ขนาดสถาน ประกอบการ	สถาน ประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)					
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกคำสั่ง				ส่งเรื่อง ดำเนินคดี
									สั่งเอกสาร	พบ	ปรับปรุง	หยุดการใช้ เครื่องจักร	
1 - 4 คน	5,460	7,256	5,849	65	13,105	5,128	332	326	1	4	0	0	4
5 - 9 คน	3,858	14,921	11,254	65	26,175	3,504	354	348	1	5	0	0	1
10 - 19 คน	3,047	24,491	17,300	191	41,791	2,617	430	422	3	4	1	0	2
20 - 49 คน	3,327	62,476	43,557	263	106,033	2,680	647	623	5	12	11	0	3
50 - 99 คน	1,559	63,865	47,582	438	111,447	1,156	403	389	4	9	4	0	2
100 - 299 คน	1,665	152,066	132,722	1,185	284,788	1,313	352	323	3	14	11	0	5
300 - 499 คน	446	84,183	85,526	407	169,709	371	75	69	0	3	1	0	2
500 - 999 คน	269	82,339	104,367	203	186,706	224	45	40	1	1	2	0	1
1,000 คน ⁺	189	153,919	239,359	1,979	393,278	170	19	15	0	2	1	0	2
รวม	19,820	645,516	687,516	4,796	1,333,032	17,163	2,657	2,555	18	54	31	0	22

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ข้อมูลประมวลผลทางระบบคอมพิวเตอร์ Online ณ วันที่ 5 มกราคม 2550)

หมายเหตุ : 1. สถานประกอบกิจการแต่ละแห่งที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง อาจมีการดำเนินการของเจ้าหน้าที่มากกว่า 1 กรณี

2. จำนวนลูกจ้างที่ผ่านการตรวจชาย, หญิง ได้รวมจำนวนลูกจ้างเด็กไว้ด้วยแล้ว

ตาราง 17 การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี 2549

ประเภทอุตสาหกรรม	สปก ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้าง ที่ผ่านการตรวจ (คน)	ผลการตรวจ (แห่ง)		การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ (แห่ง)					
			ปฏิบัติถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	แนะนำ	ออกคำสั่ง				ส่งเรื่องดำเนินคดี
						สั่งเอกสาร	พบ	ปรับปรุง	หยุดการใช้เครื่องจักร	
1. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	170	5,667	155	15	14	0	0	0	0	1
2. การประมง	40	920	38	2	2	0	0	0	0	0
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	156	8,036	108	48	45	1	1	0	0	2
4. การผลิต	5,870	904,041	4,536	1,334	1,271	12	30	23	0	12
5. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	112	8,677	100	12	12	0	0	0	0	0
6. การก่อสร้าง	1,077	51,306	867	210	197	4	4	3	0	4
7. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	7,883	164,127	7,208	675	663	1	11	2	0	2
8. โรงแรม และภัตตาคาร	1,375	65,013	1,231	144	144	0	0	0	0	0
9. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	639	32,502	555	84	81	0	3	1	0	0
10. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	636	10,729	612	24	24	0	0	0	0	0
11. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจการทางธุรกิจ	1,157	47,355	1,084	73	69	0	2	2	0	1
12. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
13. การศึกษา	93	1,856	92	1	1	0	0	0	0	0
14. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	184	16,675	175	9	9	0	0	0	0	0
15. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	408	15,946	382	26	23	0	3	0	0	0
16. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	19	151	19	0	0	0	0	0	0	0
17. องค์การระหว่างประเทศ และองค์การต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
18. ไม่ทราบ	1	31	1	0	0	0	0	0	0	0
รวม	19,820	1,333,032	17,163	2,657	2,555	18	54	31	0	22

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (ข้อมูลประมวลผลทางระบบคอมพิวเตอร์ Online ณ วันที่ 5 มกราคม 2550)

หมายเหตุ : สปก. (สถานประกอบการ) แต่ละแห่งที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง อาจมีการดำเนินการของเจ้าหน้าที่มากกว่า 1 กรณี

ตาราง 18 ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง ปี 2548 - 2549

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	ปี 2548*			ปี 2549 **		
	แห่ง	ครั้ง	คน	แห่ง	ครั้ง	คน
การแจ้งข้อเรียกร้อง						
1. การแจ้งข้อเรียกร้อง	205	214	160,957	230	242	130,755
2. การยุติข้อเรียกร้อง	186	192	135,129	196	202	110,076
2.1 การยุติโดยไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน	114	119	107,575	140	142	87,363
- ตกลงกันเอง	108	113	105,877	130	132	81,959
- ถอนข้อเรียกร้อง	5	5	1,658	1	1	11
- อื่น ๆ	1	1	40	9	9	5,393
2.2 การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	72	73	27,554	57	60	22,983
3. ข้อเรียกร้องยังไม่ยุติ	19	22	25,828	40	40	24,168
การเกิดข้อพิพาท/ยุติข้อพิพาท						
1. การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	72	73	27,554	60	64	25,531
2. การยุติข้อพิพาทแรงงาน	67	68	26,726	56	59	23,275
- ยุติภายใน 5 วัน	22	22	11,312	21	21	8,175
- ยุติเกิน 5 วัน	28	28	7,537	25	27	11,495
- ชี้ขาดโดยบังคับ	1	1	240	0	0	0
- ชี้ขาดโดยสมัครใจ	12	13	7,146	2	3	1,827
- อื่น ๆ	4	4	491	8	8	1,778
3. ข้อพิพาทแรงงานยังไม่ยุติ	5	5	828	4	5	2,256
การเกิดข้อขัดแย้ง/ยุติข้อขัดแย้ง						
1. การเกิดข้อขัดแย้ง	104	104	64,762	52	60	21,939
2. การยุติข้อขัดแย้ง	92	92	41,093	46	53	19,463
- ตกลงกันได้	83	83	38,862	36	41	15,171
- ถอนเรื่อง	0	0	0	0	0	0
- ฟ้องศาลแรงงาน	9	9	2,231	6	6	1,901
- อื่น ๆ	13	13	2,671	6	6	3,446
3. การผลงงาน	12	12	23,669	7	7	1,960
4. ข้อขัดแย้งยังไม่ยุติ	104	104	64,762	7	7	3,758

ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน * ปี 2548 ข้อมูลได้จากการประมวลผลทางระบบ Web Application ณ วันที่ 23 มกราคม 2549 / ** ปี 2549 ข้อมูลได้จากการประมวลผล ณ วันที่ 17 มกราคม 2550

ตาราง 19 จำนวนสถานประกอบการและลูกจ้าง จำแนกตามภูมิภาคและขนาดสถานประกอบการ ณ เดือน ธันวาคม 2549

ภูมิภาค ขนาด สปก.	กรุงเทพมหานคร		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้		ทั่วราชอาณาจักร	
	สปก. (แห่ง)	ผปด. (คน)	สปก. (แห่ง)	ผปด. (คน)	สปก. (แห่ง)	ผปด. (คน)	สปก. (แห่ง)	ผปด. (คน)	สปก. (แห่ง)	ผปด. (คน)	สปก. (แห่ง)	ผปด. (คน)
< 10 คน	97,505	354,372	71,469	262,006	32,220	110,238	33,716	107,621	28,919	96,664	263,829	930,901
10 - 19 คน	20,305	272,512	16,089	217,346	5,509	73,829	5,207	70,083	4,549	60,980	51,659	694,750
20 - 49 คน	13,221	400,069	12,047	371,437	3,169	94,136	3,106	92,835	2,874	86,528	34,417	1,045,005
50 - 99 คน	4,322	299,668	4,946	346,353	925	63,500	988	67,400	939	65,682	12,120	842,603
100 - 199 คน	2,320	323,711	3,233	455,534	416	57,234	445	60,745	493	67,295	6,907	964,519
200 - 499 คน	1,432	438,726	2,357	726,452	247	75,520	278	85,475	284	86,627	4,598	1,412,800
500 - 999 คน	422	287,774	736	506,578	74	50,941	81	56,159	70	46,483	1,383	947,935
≥1,000 คน	260	613,470	427	871,906	29	61,676	48	96,168	28	56,068	792	1,699,288
รวม	139,787	2,990,302	111,304	3,757,612	42,589	587,074	43,869	636,486	38,156	566,327	375,705	8,537,801

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม * ผปด. = ผู้ประกันตน

ตาราง 20 ตัวชี้วัดภาวะแรงงาน

ตัวชี้วัด	ค่าเฉลี่ยปี 2547***	ค่าเฉลี่ยปี 2548***	ไตรมาส 1/2549	ไตรมาส 2/2549	ไตรมาส 3/2549	ไตรมาส 4/2549	ค่าเฉลี่ยปี 2549***
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	72.40	72.53	70.87	72.22	72.95	72.61	72.16
อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานผู้มีงานทำ	39.40	38.14	35.81	38.59	42.14	41.07	39.40
อัตราการจ้างงานในนอกภาคเกษตรต่อกำลังแรงงานผู้มีงานทำ	60.60	61.85	64.19	61.41	57.86	58.93	60.60
อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต	15.87	15.86	16.64	15.83	14.60	15.53	15.65
อัตราการบรรจุนานต่อตำแหน่งงานว่าง	16.00	16.87	18.38	33.14	32.57	28.58	28.17
อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน	35.47	36.54	35.13	41.87	47.44	43.83	42.07
อัตราการว่างงาน - ทัวราชอาณาจักร	2.08	1.84	1.87	1.67	1.22	1.28	1.51
อัตราการว่างงาน - กรุงเทพมหานคร	2.06	1.79	1.41	2.04	1.59	1.13	1.54
อัตราการว่างงาน - ภาคกลาง	1.53	1.56	1.48	1.58	1.38	1.18	1.41
อัตราการว่างงาน - ภาคเหนือ	2.13	1.92	1.89	1.47	0.96	1.32	1.41
อัตราการว่างงาน - ภาคตะวันออก / เหนือ	2.56	2.09	2.49	1.73	1.14	1.31	1.67
อัตราการว่างงาน - ภาคใต้	1.91	1.72	1.52	1.63	1.17	1.50	1.46
อัตราการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานของสถานประกอบการ	30.75	25.56	21.64	19.13	16.48	20.04	19.32
อัตราการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยของสถานประกอบการ	15.94	17.21	13.48	14.45	12.18	17.47	14.40
อัตราการเกิดข้อพิพาทแรงงานต่อสถานประกอบการทั้งหมด 100,000 แห่ง	0.12	0.58	3.18	1.84	2.61	3.12	2.56
อัตราการเกิดข้อขัดแย้งต่อสถานประกอบการทั้งหมด 100,000 แห่ง	7.16	11.83	4.24	2.37	1.57	3.90	3.12
1.96อัตราของสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบประกันสังคม	81.40	90.03	97.26	97.31	97.36	97.66	97.40

ตัวชี้วัด	2546	2547	2548	2549**
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวภาพรวม* (เปรียบเทียบกับกำลังแรงงาน)	0.81	3.62	1.95	1.97
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติ พม่า* (เปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานต่างด้าว รวม 3 สัญชาติ)	85.81	71.72	76.48	78.47
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติ ลาว* (เปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานต่างด้าว รวม 3 สัญชาติ)	7.38	14.00	12.77	11.70
อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติ กัมพูชา* (เปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานต่างด้าว รวม 3 สัญชาติ)	6.81	14.28	10.75	9.83

หมายเหตุ : * เป็นข้อมูลรายปี

** ข้อมูลปี 49 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 / *** ค่าเฉลี่ยคำนวณจาก ไตรมาส 1- 4 ของปีนั้น ๆ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายจุฑาธวัช	อินทสุขศรี	ปลัดกระทรวงแรงงาน
นายไพโรจน์	สุขสัมฤทธิ์	รองปลัดกระทรวงแรงงาน
นายชัยวัฒน์	เกิดผล	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

ผู้จัดทำ

นางสาวนุชชา	ตรีชัยพงษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิจัย
นางสาววิจิตต์	สุวรรณบุญย์	นักวิชาการแรงงาน 8ว
นางสาวบุษกร	จันทร์แจ่มศรี	นักวิชาการแรงงาน 7ว
นางสาวมาลี	จันทร์วัตรังกุล	นักวิชาการแรงงาน 7ว
นางสาวพรพิมล	ตันเจริญผล	นักวิชาการแรงงาน 3
นางสาวลลิตพร	เกสโร	นักวิชาการแรงงาน 3
นางนฤมล	สกุลหรั่ง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
นายเรืองศักดิ์	รุ่งจินดาภัย	นักวิชาการสถิติ
นางสาวญาณภา	สุวรรณจักร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาวสุนทรี	พูนน้อย	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
นางสาวปริญธิดา	กิ่งไม้กลาง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
นางสาววิไลพร	บัวแก้ว	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

ขอขอบคุณผู้ร่วมจัดทำ ทุกกรม / สำนักงานประกันสังคม ผู้อำนวยการสำนัก กลุ่มงาน และเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำสถานการณ์แรงงานของกระทรวงแรงงาน

- ☐ ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์แรงงานฉบับนี้ เป็นข้อมูลเบื้องต้นหรือค่าประมาณการ
- ☐ ท่านสามารถติดตามรายละเอียดเนื้อหาสถานการณ์แรงงานทุกฉบับได้ที่ www.mol.go.th
- ☐ หากท่านมีข้อสงสัยหรือข้อเสนอแนะประการใด กรุณาติดต่อ กลุ่มงานวิจัย
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หมายเลข 0 2232 1418 – 20

Ministry of Labour

วิสัยทัศน์กระทรวงแรงงาน

กระทรวงแรงงานเป็นองค์กรหลักในการบริหารแรงงาน

พัฒนาประชากรให้มีความสามารถในการทำงาน

มีศักยภาพสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขัน

มีหลักประกันมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดี